

S/n. 80669

S/D 5926
29A.5926
D 6/82

अथ आचारार्कप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ३० ॥ जानकीनयनयुग्मगोचरं मानिनां नयनयोरगीचरं ॥ नीलमेघरुचिररुचिंसदाप्राक्चये मनसिरापकमुत् ॥ १ ॥ उच्चैः
 पूर्णागुस्वचंद्रविंबंपरासृशंतं निजपाणिपल्लवैः ॥ गंगाधरं नौमि मज्जंगराहुप्रकृष्टभीत्याचकितं मुहुर्मुहुः ॥ २ ॥ महादेशं तनुजयाभारद्वाजकुलो
 द्रवः ॥ दिवाकरोरकिं त्वाद्याचारां कं तनोत्यसौ ॥ ३ ॥ तत्रादावु पोहातप्रकरणमारभ्यते ॥ हारीतः ॥ अज्ञानतमसांधानां प्रामितानां कुद-
 शिभिः ॥ धर्मशास्त्रप्रदीपोयंधार्यो मार्गोपदेशकः ॥ मनुः ॥ आचारः परमोधर्मो नृणां श्रेयस्करो भवेत् ॥ इह लोके पराकीर्तिः परत्र परमं सत्त्वं
 ॥ आचारात्प्राप्यते श्रेष्ठ्यमाचारात्कर्मलभ्यते ॥ कर्मणा जायते ज्ञानं ज्ञानाच्चोक्षमवाप्यते ॥ पराशरः ॥ आचारः परमोधर्म आचारः परमंतपः
 ॥ आचारः परमं ज्ञानमाचारात्किं न साध्यते ॥ यस्त्वाचारविहीनोपि विद्वान्वेदपरायणः ॥ सर्वधर्मबहिः कार्ये यथाशूद्रस्तथैव सः ॥ स्मृत्यंतरे लौ-
 किकाचारोप्यावश्यकत्वेनोक्तः ॥ किंपुनः शास्त्रीयः ॥ तथा ॥ यद्यपि स्यात्स्वयं ब्रह्मत्रैलोक्याकर्षणक्षमः ॥ तथापि लौकिकाचारं मनसा
 पिनलंघयेत् ॥ तथा ॥ समयाचारिको धर्मो जातिदेशकुलोद्भवः ॥ ग्रामाचाराः परियात्याः सर्वत्रैव यथोदितं ॥ धर्ममूलमाह याज्ञवल्क्यः
 ॥ श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः ॥ सम्यक्संकल्पजः कामो धर्ममूलमिदं स्मृतमिति पद्यपुराणेपि ॥ बहुलादिह शास्त्राणां ध-
 र्ममूलं श्रुतिः स्मृतिः ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानां विरोधो यदि दृश्यते ॥ श्रौतं तत्र प्रमाणं स्याद्द्वयोर्द्वेषे श्रुतिर्वरा ॥ श्रुतिर्द्वेषे तु यत्र स्यात्तत्र धर्मावुभौ
 स्मृती ॥ स्मृतिर्द्वेषे तु विषयः कल्पनीयः पृथक्पृथक् ॥ वेदप्रणिहितो धर्मो त्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ वेदो नारायणः साक्षात्स्वयं भूमिति शुभुम-

॥ यो वैदिकमनादत्यकर्मस्मार्तेतिहासिकं ॥ मोहात्ममाचरेद्विप्रोनसपुण्येनलिप्यतइति ॥ धर्मलक्षणमाहशंखः ॥ देशकालउपायेनद्रव्यं प्रसास
 मन्वितं ॥ पात्रेप्रदीयतेयत्तत्सकलधर्मलक्षणं ॥ हेमाद्रौविष्णुधर्मोत्तरेपि ॥ गंगास्नानंशिवोदेवोप्रियपूजात्मचिंतनं ॥ ध्यानंनारायणस्त्वत्स
 कलं धर्मलक्षणमिति ॥ तत्रैवबृहस्पतिः ॥ दयाक्षमानसूयाचशौचानायासमंगलं ॥ अकार्पण्यमस्पृहत्वंसर्वसाधारणानिच ॥ सर्वेषांविप
 राजन्यविद्शूद्राणां धर्मलक्षणानीत्यर्थः ॥ दयादीनांलक्षणमाह ॥ सएव ॥ परेवाबंधुवर्गेवामित्रेद्वेषरिवासदा ॥ आपन्नेरक्षितव्यंतुदयेषा
 परिकीर्तिता ॥ बाह्येवाभ्यंतरेवापिदुःखउत्पादितेपरैः ॥ नकुप्यतिनवाहंतिसाक्षमापरिकीर्तिता ॥ गुणान्गुणिनोहंतिस्तौतिमंदगुणान
 पि ॥ नान्यदोषेषुरमतेसानसूयाप्रकीर्तिता ॥ अभक्ष्यपरिहारश्चसंसर्गश्चाप्यनिंदितैः स्वधर्मेच व्यवस्थानंशौचमेतत्प्रकीर्तितं ॥ शरीरंपी
 ल्यतेयेनस्रशक्त्येनापिकर्मणा ॥ अत्यंततन्त्रकुर्वीतअनायासःसउच्यते ॥ प्रशस्ताचरणंनित्यमप्रशस्तविवर्जनं ॥ एतद्विमंगलंप्रोक्तंऋ
 षिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ स्तोकादपिप्रदातव्यमदीनेनांतरात्मना ॥ अहन्यहनियत्किंचिदकापण्यंहितस्पृतं ॥ यथोत्पन्नेनसंतोषःकर्तव्योत्प
 ल्यवस्तुभिः ॥ परस्यचिंतयेन्नार्थंसास्पृहापरिकीर्तितेति ॥ कर्मकरणेदिद्वि यमउक्तः कर्मप्रदीपेकात्यायनेन ॥ यत्रदिद्वि यमोनास्तिजप
 होमादिकर्मसु ॥ तिस्त्रस्तत्रदिशः प्रोक्तंऐंद्रिसौम्यापराजिता ॥ गौतमः ॥ रात्राबुदङ्गुरवः कुर्याद्देवकार्यंसदेवहि ॥ शिवार्चनंसदा
 चंशुचिः कुर्याद्दुदङ्गुरवः ॥ सदारान्नोदिवान्नेतिव्याख्यातंगुरुभिः क्वचित् ॥ विष्णुः द्विद्वि यमाभावेप्राचीमनुरुध्यकर्म कुर्यात् ॥ प्राच्यु

क्ताचारमयूखेतत्रांतरे ॥ यत्रैव भानुस्तवियत्कदेति प्राचीं तु तां वेदविदो वदन्ति ॥ ततो परां पूरुषकपूज्ययोश्च सदा गमज्ञाः प्रवदन्ति तां तु ॥ द्वितीया
 त्वागमोक्तपूजायामेवेति तत्रैवोक्तं ॥ कात्यायनः ॥ यत्रोपदिश्यते कर्मकर्तुरंगं न चूच्यते ॥ दक्षिणस्तत्र विज्ञेयः कर्मणां पारगः करः ॥ आश्व
 लायनसूत्रं च ॥ दक्षिणं प्रतीयादनादेश इति ॥ बराहपुराणे ॥ स्नानपूजातर्पणादिजपहोमस्मरार्चनं ॥ उपवासवता कार्यं सायं संध्याहुती
 र्विना ॥ चतुर्विंशतिमते ॥ इक्षूनपः फलं मूलं पयस्ताबुलमौषधं ॥ अक्षयित्वापि कर्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रियाः ॥ कर्म प्रदीपे ॥ पित्र्यं
 त्रानुद्रवणे आत्मा लं भोधमेक्षणे ॥ अधो वायुसमुत्सर्गप्रहासेनृतभाषणे ॥ मार्जारसूषकस्पर्श आक्रुष्टे क्रोधसंभवे ॥ निमित्तेष्वत्र सर्वत्र क-
 र्मकुर्वन्नपः स्पृशेत् ॥ आत्मा लं भोत्वदयस्पर्शः ॥ हारीतः ॥ आद्रिवासाजले कुर्यात्तर्पणात्त्वमनंजपं ॥ शङ्खचासाः स्थले कुर्यात्तर्पणात्त्वमनंजपं ॥
 आपस्तबः ॥ संध्या र्थे भोजनार्थे वा स्नानार्थे पितृकर्मणि ॥ शूद्रात्स्तेननाचामेद्यागादिहवनेषु च ॥ यमः ॥ आपः करनरवस्पृष्टाः समान
 मतियो हिजः ॥ सरां पिवति स्रव्यक्ताय मस्य वचनं यथा ॥ बो धायनः ॥ शूद्राभावे भवेत्किंचिद्द्रूमौ क्त्वा तु तज्जलं ॥ योगयाज्ञवल्क्यः ॥
 आर्षे लुदंश्च देवत्यं विनियोगं तथैव च ॥ वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विशेषतः ॥ उदोगपरिशिष्टे ॥ आसीन ऊर्ध्वः प्रहो वानियमो यत्र नेर
 शः ॥ तदा सीनेन कर्तव्यं न प्रह्ने न नतिष्ठता ॥ सदोपवीतिना भाव्यं सदा बद्धशिरसेन च ॥ विशिखो व्युपवीतश्च यत्करोति न तत्कृतं ॥ न चात्रो
 त्तारार्थे न यज्ञोपवीतस्य कर्मागतोक्तेः कर्मकालातिरिक्तकाले यज्ञोपवीतधारणमैच्छिकमिति वाच्यं ॥ मलापकर्षणस्नाने गात्राभ्यंगे तथैव

च ॥ उपवीतं पृथक् कुर्यादन्यत्र नरकं ब्रजेत् इत्याश्वलायनोक्तेः ॥ मंत्रन्यस्तोपवीतं यद्दिनाभ्यंगं न चोद्धरेत् ॥ त्रुटितं वा यदि भ्रष्टं पुनर्मन्त्रेण धा-
 रयेत् ॥ नवीनं धारयेद्दिप्रो न जीर्णं न परैर्धृतमिति हारीतोक्तेश्च ॥ अथात्र प्रसंगाद्यज्ञोपवीतनिष्पत्तिप्रकारं च वदामः ॥ प्रयोगपारिज्वते वि-
 ष्युः ॥ कर्पासक्षौमगोवालशरुवल्कत्वृणादिकं ॥ यथासंभवतो धार्यमुपवीतं द्विजातिभिः ॥ शक्यो देशे शक्तिः सूत्रं संहतांगुलिमूलके ॥ आयेच्छ्र-
 षण्णावत्यानत्रिगुणी कृत्ययत्नतः अष्टिगकैश्च मंत्रैस्तत्पक्षाल्योर्ध्वं तं कृतं ॥ पुनस्तत्रिगुणी कृत्यनवसूत्रमधो कृतं ॥ अप्रदक्षिणामाचूत्तं
 सावित्र्या त्रिगुणी कृतं ॥ वसिष्ठः ॥ त्रिरावेष्यददं कृत्वा हरिब्रह्मेश्वेरान्नमेत् ॥ एवं कृत्वोपवीतं स्यात्तस्यैकाग्रं थिरिष्यते ॥ देवलः ॥ ग्रंथेऽनव
 सूत्रस्य वक्ष्यंते देवतः क्रमात् ॥ ॐ कारोग्निस्तथानागः सोमः पितृप्रजापती ॥ वायुः सूर्यश्च शर्वश्च इत्येतानवतंतवः ॥ रुद्रेण दीयते ग्रंथिः सा-
 वित्र्या चाभिर्मन्त्रितं ॥ तत्धार्यमुपवीतं स्यान्नतिलंबं न चोद्धृतं ॥ सावित्र्या दशकृत्वो द्विर्मन्त्रिताभिस्तदुक्षयेत् ॥ ब्रह्मचारिण एकस्यात्त्रासके
 द्वे बहूनि च ॥ यज्ञोपवीतं परममिति मंत्रेण धारयेत् ॥ बहूनां धारणे तत्र प्रत्येकं मंत्रं दृश्यते ॥ ऋगुः ॥ ब्रह्मसूत्रं च सव्ये से स्थिते यज्ञोपवीतिता
 ॥ प्राचीना वीतिता सव्ये कंठस्थे तु निवीतिता ॥ मनुः ॥ मेरेव लामजिनं दंडमुपवीतं कर्मडलुं ॥ अप्सु प्रास्यो द्विनष्टानि गृहीत्वान्यानि मंत्रतद्-
 ति ॥ इति भारद्वाजमहादेव ऋत्विजोऽपि आचार्योऽप्युपवीतप्रकरणं ॥ ऋत्यासुर्मपुंडरी कायताक्षेणामेनित्यं भूमिजा प्राणनाथे ॥ सं-
 साराब्धिदूरपारं प्रतर्नुं अधानो कामारुरुक्षोः प्रणामाः ॥ १ ॥ आश्वलायनः ॥ अथोच्यते ग्रहस्य स्य नित्यकर्म यथाविधि ॥ यत्कृतवानृष्णा-

माप्नोति देवातिव्याचमानुषान् ॥ अथात्र ब्राह्ममुहूर्तमारभ्यास्वापं कर्माण्युच्यन्ते ॥ ब्राह्ममुहूर्तश्च द्वेधा अंत्ययामात्मकोरात्रे रूपांत्यमुहूर्तश्च
 तत्रायः पितामहोक्तः रात्रेस्तपश्चिमोयामो मुहूर्तो ब्राह्म उच्यते ॥ द्वितीयस्तत्र योगपारिजाते रात्रिगतमुहूर्तपंचदश कंत्रकम्यब्राह्मो ना-
 भसतश्चैवमुहूर्त प्रक्रमो निशीति ॥ मनुः ॥ ब्राह्ममुहूर्ते बुधेत धर्मार्थावनुचिंतयेत् ॥ कायकेशांश्च तन्मूलान्चेदत त्वार्थमेव च ॥ आगमे ॥
 ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय चिंतयेद्द्रघुनंदनं ॥ श्रीपूर्वजयमध्ये स्थं द्विर्जयांतं विचक्षण इत्यादि प्रातः स्मरणं पितामहोक्तं ब्राह्ममुहूर्तमारभ्य का-
 र्याभितिकेचित् ॥ श्रीमातामहचरणास्तु द्वितीय ब्राह्ममुहूर्तमारभ्य प्रातः स्मरणं कार्यं ॥ पितामहोक्तस्तु ॥ वेदाभ्यासार्थमित्याहुः यु-
 क्तंचैतत् ॥ रात्रेरंतिमयामेतु द्विजो वेदं विचिंतयेत् ॥ इति परशुरामनिबंधे कात्यायनोक्तेः ॥ अत्र स्वापे प्रायश्चित्तमुक्तं स्मृतिरत्नावल्यां ॥
 ब्राह्मे मुहूर्ते यानि द्रासा पुण्यक्षयकारिणी ॥ तां करोति द्विजो मोहात्पाददृच्छेण शुध्यतीति ॥ अत्र स्मरणीयमाह व्यासः ॥ महर्षिर्भगवा-
 न्वासः छेत्वे मांसं हितापुरा ॥ श्लोकैश्चतुर्भिर्धर्मात्मा पुत्रमध्यापयद्भुक्तं ॥ मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ संसारेष्वनुभू-
 तानि यांति यास्यंति चापरे ॥ हर्षस्थानसहस्राणि भयस्थानशतानि च ॥ दिवसे दिवसे मूढमाविशंति न पंडितं ॥ उर्ध्वबाहुर्विरोधेषु न च क-
 श्चिद्भ्रूणोति मे ॥ धर्मदर्थश्च कामश्च सकि मर्थं न सेव्यते ॥ न जातुकामान्न भयान्न लोभात् धर्मं त्यजेज्जीवितस्यापि हतोः ॥ धर्मो नित्य-
 स्वरवदुःखे त्वनित्ये जीवो नित्यो हेतुरस्य त्वनित्यः ॥ इमां भारतसावित्रीं प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ स भारतफलं प्राप्य परं ब्रह्माधिगच्छति-

धर्मिणिं प्रातः स्मरामि खलु तत्सवितुर्वरेण्यं रूपं हिमं द्रुमं चोत्थतसुर्यजुषि ॥ सामानियस्य किरणाः प्रभवादिहेतुं ब्रह्मा
 हरात्मकमलस्यमर्चित्यरूपं ॥ १ ॥ प्रातर्नमामितरणितनुवाङ्मनोभिर्ब्रह्मैन्द्रपूर्वकसरैर्नुतमर्चितं च ॥ वृष्टिप्रमोचनविनिग्रहहेतुषु
 तन्त्रैलोक्यपालनकरत्रिगुणात्मकं च ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिसवितारमनंतशक्तिपापौघशत्रुभयरोगहरंपरं च ॥ तं सर्वलोककलनात्मककालसूक्ति
 गोकंठबंधनविमोचनमादिदेवं ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं भानोः प्रातः प्रातः पठेत्तु यः ॥ स सर्वव्याधिनिर्मुक्तः परं सरुखमवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ प्रातः
 स्मरामि गणनायमनायबंधुं सिंदूरपूरपरिशोभितगंडयुग्मं ॥ उदंडविघ्नपरिखंडनचंडदंडमारवंडलादिस्तरनायकचंडवंद्यं ॥ १ ॥ प्रातर्नमा
 मितुराननवंद्यमानमिच्छानुकूलमसिलंचवरदेधानं ॥ तंतुं दिलं द्विरसनप्रिययज्ञसूत्रं पुत्रं विलासचतुरं शिवयोः शिवाय ॥ २ ॥ प्रातर्भ
 जाम्यभयदंखलुभक्तशोकदावानलंगणविभ्रंवरकुंजरास्यं ॥ अज्ञानकाननविनाशनहव्यवाहमुत्साहवर्धनमहं स्रुतमीरवरस्यं ॥ ३ ॥ श्लोक
 त्रयमिदं पुण्यं सदा साध्याज्यदायकं ॥ प्रातरुत्थाय सततं पठेत्पयतः पुमान् ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामि शरदिदुकरोज्ज्वलाभांसद्गुवस्त्रकरकुंडल
 हारभूषां ॥ दिव्यायुधोर्जितसनीलसहस्रहस्तारक्तोत्पलामचरणां भवतीं परेशां ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिमहिषासरचंडमुंडशंभासरप्रभुरखरैत्य
 विनाशदक्षां ॥ ब्रह्मैन्द्ररुद्रमुनिमोहनशीललोलांचंडीं समस्तसरसूर्तिमनेकरूपां ॥ २ ॥ प्रातर्भजामि भजताममिलाषदात्रीं धात्रीं समस्त
 जगदांडुरितापहंतीं ॥ संसारबंधनविमोचनहेतुभूतां मायां परांसमधिगम्य परस्यविष्णोः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं देव्याश्चैदिक्याः पठेत्

रः ॥ सर्वाङ्गमानवाप्नोति विष्णुलोकं प्रहृष्यते ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामि भवभीतिहरं सुरेशं गंगाधरं वृषभवाहनमंबिकेशं ॥ स्वर्गागशूलवरदाभय
 हस्वमीशं संसाररोगहरं मोषधमहिताय ॥ १ ॥ प्रातर्नमामि गिरिशं गिरिजार्थदेहं सर्वस्थितिप्रलयकारणमादिदेवं ॥ विश्वेश्वरं विजितविश्व
 यनोभिरामं संसारं ॥ २ ॥ प्रातर्भजामि शिवमेकमनंतमाद्यं वेदांतवेद्यमनघं पुरुषं महान्तं ॥ नामादिभेदरहितं षडभावशून्यं सं ॥ ३ ॥ प्रातः स्म
 र्मुत्थाय शिवं विचिंत्य श्लोकत्रयं ये नु दिनं पठन्ति ते दुःखजालं बहुजन्मसंचितं हित्वा पदं यांति तदेव शंभो ॥ ४ ॥ स्कां दे प्रातः स्मरामि भवभीति
 महार्तिशां तै नारायणं गुरुडवाहनमञ्जनाभंग्राहाभिभूतवरवारणमुक्तिहेतुं चक्रायुधंतरुणवारिजपत्रनेत्रं ॥ १ ॥ प्रातर्नमामि मनसा वचसा च
 मूर्ध्ना पादारविंदसुगुलं परमस्य पुंसः ॥ नारायणस्य नरकार्णवतारं णस्य पाशयणप्रवणविप्रपरायणस्य ॥ २ ॥ प्रातर्भजामि भजतां भयंकरं तं
 भोक्तुं सर्वजन्मकृतपापभयापहृत्कै ॥ यो ग्राहवक्रपतितांघ्रिगजेन्द्रघोरशोकप्रणाशमकरो धृतशंखचक्रः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं पुण्यं प्रातः काले
 पठेद्युयः ॥ लोकत्रयगुरुस्तस्मिं दद्यात्पदं हरिः ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामि रघुनाथमुस्वारविंदं मंदस्मितं मधुरभाषिविशालभालं ॥ कर्णावजं
 विचलकुंडलशोभिगंडं कर्णांतदीर्घनयनं नयनाभिरामं ॥ १ ॥ प्रातर्भजामि रघुनाथकरारविंदं रसोगणाय भयदं वरदं निजेभ्यः ॥ यद्वाजसं
 सदि विभज्य महेशचापं सीताकरग्रहणमंगलमापसद्यः ॥ २ ॥ प्रातर्नमामि रघुनाथपदारविंदं पद्यांकुशादिशुभरेरिव सुखावहं मे ॥ योगीन्द्रमा
 नसमधुव्रतसेव्यमानं शापापहंसपदिगौतमधर्मपत्न्याः ॥ ३ ॥ प्रातर्वदामि वचसारघुनाथनामवाग्दोषहारिसकलं शमलं निहन्ति ॥ यत्पार्श्व-

तीस्वपतिनासहमोक्षकामाश्रीत्यासहस्रहरिनामसमंजजाप्र ॥ ४ ॥ प्रातः श्रये श्रुतिनुतारपुनाथसूर्तिनीलांबुदोत्पलसितेतररत्ननीलां ॥ अ
 मुक्तमौक्तिकविशेषविभूषणाख्यां ध्येयांसमस्तमुनिभिर्निजमुक्तिहेतुं ॥ ५ ॥ यः श्लोकपंचकमिदं प्रयतः पठेत्तन्निदं प्रभातसमये पुरुषः प्रबु
 द्धः ॥ श्रीरामकिंकरजनेषु स एव मुख्यो भूत्वा प्रयाति हरिलोकमनन्यलभ्यं ॥ ६ ॥ ब्रह्मासुरारिस्त्रिपुरांतकारी भानुः शशीभूमिसुतो बुध
 श्व ॥ गुरुश्च शक्रः शनिराहुकेतवः कुर्वंतु सर्वे मम सप्रभातं ॥ १ ॥ ऋगुर्वसिष्ठः क्रतुरंगिराश्च मनुः पुलस्त्यः पुलहश्च गौतमः ॥ रैभ्यो म-
 रोचिश्च वनश्च दक्षः कुर्वंतु सर्वे मम ॥ २ ॥ सनत्कुमारः सनकः सनंदनः सनातनोऽप्यासुर्निपंगलोच ॥ समस्वराः सप्तरसातलानि कुर्वं ॥ ३ ॥
 समार्णवाः समकुलाचलाश्च समर्षयोद्दीपवनानि समः ॥ भूरादिकृत्वा भूवनानि समकु ॥ ४ ॥ पृथ्वीसगंधासरसास्तथापस्यशीचिवायुर्ज्व-
 लितंच तेजः ॥ नमसशब्दं महतासहैव कुर्वंतु सर्वे ॥ ५ ॥ इत्यं प्रभाते परमं पवित्रं पठेत्स्मरेद्वाशृणुयाच्च तद्दत् ॥ दुः स्वप्ननाशस्त्विह सप्रभा-
 तं भवेच्च नित्यं भगवत्प्रसादात् ॥ ६ ॥ पुण्यश्लोको न लोरा जापुण्यश्लोको जनार्दनः ॥ पुण्यश्लोकाच्च वै देही पुण्यश्लोको युधिष्ठिरः ॥ ७ ॥ अ-
 श्वत्यामा बलिर्व्यासो हनुमांश्च विभीषणः ॥ रूपः परशुरामश्च सैते चिरजीविनः ॥ सप्तेता नृसंस्मरेन्नित्यं मार्कंडेयं तथा षमं जीवेद्दुर्षशतं
 सोऽपि सर्वव्याधिविचर्जितः ॥ ९ ॥ अ हल्याद्रौ पदीसीनातारामंदोदरीतया ॥ पंचकनास्मरेन्नित्यं महापातकनाशनं ॥ १० ॥ इत्यादिपुराण
 मंत्रान्यवित्वा ॥ समुद्रवसने देवि पर्वतस्तनमंडले विष्णुपत्निमस्तभ्यं पादस्पर्शं क्षमस्व मे ॥ इति प्रार्थ्यां स्थायरविंशुत्तन मस्कृत्य प्रान्त-

शिभितिसमर्चसूक्तं पठेदित्युचिधाने ॥ ततो मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यात् ॥ तत्रादौ मूलवाक्यानि लिख्यन्ते ॥ पराशरः ॥ ततः प्रातः समुत्थाय कुर्याद्दिग्भू-
 त्रमेव च ॥ नैर्ऋत्यामिषु विक्षेपमतीत्याभ्यधिकं भवति ॥ अंगिराः ॥ उत्थाय पश्चिमेरात्रेस्तत आचम्य चोदकं ॥ अंतर्धाय तूणे भूमिं शिरः प्रावृत्त्वा
 वाससा ॥ अयज्ञियैरनाद्रे श्ववृणोः संख्याद्यमेदिनी ॥ कुर्यान्मूत्रपुरीषेतु शचोदेशे समाहितः ॥ देवता ऋषयः सर्वे पिशाचौ रगराक्षसाः ॥ इतो गच्छंतु
 मूलानि बहिर्घ्मिं करोम्यहं ॥ कृत्वा यज्ञोपवीतं तु पृष्ठतः कंठलंबितं ॥ विण्मूत्रं तु गृही कुर्याद्यद्वा कर्णे समाहित इति ॥ अयं च व्यवस्थितः विकल्पः ॥ य-
 चेक वस्त्रोपवीतं कर्णे कृत्वा मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यादिति शांस्वायनोक्तेः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ दिवा संध्यासक कर्णस्थितं मूत्रं उदङ्मुखः ॥ कुर्यान्मू-
 त्रपुरीषेतुरात्रौ चेदक्षिणां मुखः ॥ कर्णे त्रिदक्षिणः कर्त्रंगानामनुक्तो तु दक्षिणां गं भवेत्तदेति स्मृत्यर्थं सारे उक्तत्वात् ॥ पवित्रे दक्षिणे कर्णे कृत्वा वि-
 ष्मूत्रं मुस्तृजेदिति लिंगाच्च ॥ भरद्वाजः ॥ अथापरुष्य विण्मूत्रं लोष्ठकाष्ठवृणादिना ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ गृहीत शिश्नश्चोत्थाय मृदिरभ्युदुर्तेज-
 लैः ॥ गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्यादतं द्रितः ॥ यमः ॥ आहरे च मृत्तिकां विप्रः कृत्वा तस्य कानां तथा ॥ विप्रेतु शकृद्वाग्रात्थोक्ता रक्ताक्षत्रे विधीयते ॥
 हरिद्रवर्णा वैश्ये तु भूदे कृष्णां तु निर्दिशेत् ॥ षट्शुः ॥ यस्मिन्देशे तु यत्तौ यथाच यत्रैव मृत्तिका ॥ सेवतत्र प्रशस्ता स्यात्तया शौचं विधीयते ॥ द्वेलिंगे
 सुचित्के देयेषु देवैश्च करे दश ॥ उग्रयोः सप्तशतव्या विदशौ चे मृत्तिकाः स्मृताः ॥ शौनकः ॥ आद्रामलकमात्रास्तु मूत्ररौचे हि मृत्तिकाः ॥ दक्षः ॥
 तिरुोपाने दशौ कश्चिन्नुग्रयोः सप्तमृत्तिकाः ॥ विष्णुः ॥ अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमामृत्तिका स्मृता ॥ द्वितीयं च तृतीयं च तदर्धा धी प्रकीर्ति-

ता ॥ वसिष्ठः ॥ एकालिङ्गेकरेतिस्त्रीउभयोर्धृतिः ॥ एकैकयामृदापादौप्रक्षाल्यतुशक्तिर्भवेत् ॥ मूत्रशौचं समाख्यातं शक्रे तु द्विगुणं भवेत्
 शंखः ॥ तिस्त्रस्तपादयोर्देयाः शौचकामस्यचित्यशक्ति ॥ एतद्धौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणां ॥ त्रिगुणं स्याद्दैनस्थानां यतीनां स्याच्चतुर्गुण-
 पादशौचक्रमः स्मृत्यन्तरे ॥ शौचादृतेवामपादे पूर्वैकक्षालनं भवेत् ॥ शौचेतुवामपूर्वं स्यादन्यत्रदक्षिणंसदाराच्यादौ विशेषः स्मृत्यर्थसारे ॥ दिवाय-
 द्विहितं शौचं तदर्धं निशिकीर्तितं ॥ तदर्धं मातुरेभोक्तुमातुरस्यार्धमध्वनिस्त्रीशुद्धादरशक्तानां बालानां चोपवीतितः ॥ गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्या-
 न्भसंस्थया ॥ आश्वलायनः ॥ लिङ्गशौचं पुराकृत्वा गुदशौचं ततः परं ॥ देवलः ॥ धर्मविद्वक्षिणं हस्तमधः शौचेन योजयेत् ॥ तथा च वामहस्ते
 ननाभेरुर्ध्वेन शोधयेत् ॥ ऋष्यशृङ्गः ॥ धाराशौचं न कर्तव्यं शौचशक्तिमभीप्सना ॥ चुलकेनैव कर्तव्यं हस्तशक्तिविधानतः ॥ मनुः ॥ यावन्नापित्य-
 येध्याक्ते गंधोलेपश्च तत्कृतः ॥ तावच्चुद्धारिचादेयं सर्वास्तद्रव्यशुद्धिषु ॥ अंगिराः ॥ संध्ययोरुभयोर्जाप्येभोजनेदंतधावने ॥ पितृकार्ये च देवेन
 तथा मूत्रपुरीषयोः ॥ गुरूणां सन्निधौ दाने योगे चैव विशेषतः ॥ एषु यौनसदातिष्ठन्त्सर्गं प्राप्नोति मानवः ॥ आपस्तंबः ॥ न च सोपानत्वे मूत्रपुरीषे
 कुर्यादिति ॥ सास्नीये ॥ गृहीत्वा जलपात्रं तु विष्णुमूत्रं कुरुते यदि ॥ तज्जलं मूत्रसदृशं पीत्वा चांद्रायणं चरेत् ॥ मलमूत्रं त्यजेद्विप्रो विस्मृत्यैव
 पर्वीत्तधुक् उपवीतं तदुत्सृज्य गृह्यादन्यं न वंतदेति ॥ अंगिराः ॥ मूत्रोत्सर्गं द्विजः कृत्वा न कुर्याच्छौचमात्मनः ॥ मोहाद्भुक्तेभिरात्रेण जलं पीत्वा
 निरुध्यति ॥ उक्तशौचावरणे प्रायश्चित्तं स्मृतिरत्नावल्यां गायत्र्यष्टशतं वैव प्राणायामत्रयं तथेति जपेदिति शेषः ॥ बोधायनः ॥ देशं च

तथात्मानं द्रव्यं द्रव्यप्रयोजनं ॥ उपपत्तिमवस्थां च ज्ञात्वा शौचं प्रकल्पयेत् ॥ व्यासः ॥ अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थांगतोपि वा ॥ यः स्मरेत्सुंदरीका
 क्षंसवात्वाभ्यंतरः शुचिः ॥ आरवलायनः ॥ कुर्याद्दशगंडूषान्शुशोत्सर्जनेततः ॥ मूत्रोत्सर्गे तु चतुरो भोजनान्ते तु षोडश ॥ प्रक्ष्य मां ज्याक्साने
 तु गंडूषाष्टकमाचरेत् ॥ गंडूषदेशः प्रयोगपरिजाते ॥ पुरतः सर्वदेवाश्च दक्षिणे पितरस्तथा ॥ ऋषयः एष्टतः सर्वे वामे गंडूषमाचरेत् ॥ अथ प्र
 योगः ॥ पूर्वोक्तब्राह्ममुहूर्ते उत्थायाचम्येष्टदेवतां नमस्कृत्य प्रातः स्मरणं विधाय रविं गुरुं नमस्कृत्य ग्रामाद्दुहिने ऋत्यामिषुक्षेपात्यये शुद्धमृत्ति
 कांससिकतां जलपात्रं चादाय कीटादिरहितस्थलं गत्वा मृज्जलपात्रे निधाय यज्ञियैरनाद्रेस्तृणैर्भूमिमाच्छाद्य प्राचृतशिराः एष्टतः कंठलंबित
 यज्ञोपवीतो यद्येकवस्त्रश्चेद्दक्षिणकर्णे निहितयज्ञोपवीतो मौनीघ्राणास्येपि धाय दिवोदङ्गुरवोरात्रौ दक्षिणासुरवो मूत्रपुरीषे रक्ष्य लोष्ठादि
 नाशुदं परिमृज्य गृहीतशिशनउत्थाय पूर्वगृहीतमृज्जलपात्रे गृहीत्वा द्वांमलकमात्रमृज्जले द्विं वारं लिंगशौचं कृत्वा र्धप्रक्षालितदर्धाधिर्भृज्जले-
 स्त्रिं वारं मपानं शौध्यपुनर्जले रेव लिंगगुदे प्रक्षाल्य शङ्खमृत्तिकयैकवारं हस्तं प्रक्षाल्य शङ्खभूमिमागत्यान्यमृज्जले र्दशवारं वामकरं प्रक्षाल्य त
 तः करद्वयं सप्तवारं तावद्विरेवमृज्जलेः प्रक्षाल्य वामदक्षिणपादौ प्रत्येकं त्रिः प्रक्षाल्या न्यजलेन द्वादशगंडूषान् वामभागे कृत्वा जलपात्रं त्रिः पृ
 क्ष्यजलविंदूजले निक्षिप्योपवीतीद्विराचामेत् ॥ मूत्रमात्रोत्सर्गे तु पूर्ववदेकवारं लिंगं प्रक्षाल्य वामकरं त्रिः प्रक्षाल्य करद्वयं द्विः प्रक्षाल्यैकैक
 या मृदापादौ प्रक्षाल्य गंडूषचतुष्टयं विधायाचामेत् ॥ इति शौचप्रकरणं ॥ अथाचमनं वृद्धपराशरः ॥ कृत्वाथ शौचं प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च-

षृज्जलेः निबद्धशिरवकच्छस्तद्विज आचमनं चरेत् ॥ आचमननिमित्तान्याह हेमाद्रौ मनुः ॥ प्राणस्यायमनं कृत्वा आचमेत्प्रयतो पिसन् ॥ आं-
 तरं रिबद्यते यस्मात्तस्मादाचमनं स्पृतं ॥ कृत्वा सूत्रं पुरीषं वारवा न्याचांत उपस्पृशेत् ॥ वेदमध्येष्यमाणश्चाप्यन्नमश्च सर्वदा ॥ रवानींद्रियाणि छि-
 द्वाणि कौर्मै ॥ चंडालम्लेच्छसंभाषेस्त्रीशूद्रोद्भिष्टभाषणे ॥ उद्भिष्टपुरुषं स्पृष्ट्वा भोज्यं चापि तथा विधं ॥ आचमेत्श्रुपाते च लोहितस्य तथैव च
 यमः ॥ उत्तीर्योदकमाचम्य अवतीर्य तथैव च ॥ एवं स्यात्तेजसायुक्तो वरुणेनापि प्रैजितः ॥ मार्कंडेयपुराणे ॥ देवार्चनादिकर्माणि तथा शुर्वीभि-
 वादनं ॥ कुर्वन्तिसम्यगाचम्य तद्देवमजि क्रियां ॥ वसिष्ठः ॥ क्षुते निष्ठीविते ससे परिधाने श्रुपातने ॥ पंचस्वतेषु चाचामेच्छोत्रं वा दक्षिणं स्पृशे-
 त् ॥ इत्याचमननिमित्तानि ॥ अथ हिराचमननिमित्तान्याह ॥ हेमाद्रौ व्यासः ॥ दाने भोजनकाले च संध्योरुभयोरपि ॥ आचांतः पुनराचामे-
 त्प्रपही मर्चनेषु च ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ स्नात्वा पीत्वा सस्ते ससे म्क्ते रथ्योपसर्पणे ॥ आचांतः पुनराचामेत्सासो विपरिधाय च ॥ कौर्मै ॥ ओम्मे
 क्लिप्तमकौ स्पृष्ट्वा वासो विपरिधाय च ॥ रेतो मूत्रपुरीषाणां मुत्सर्गेश्च ह्यभाषणे ॥ श्ठीवित्वाध्ययनारंभे कासश्वासागमे तथा ॥ चत्वरं वा रश्मशा-
 नं वा समागम्याद्भिजोत्तमः ॥ संध्योरुभयोरस्तद्दाचांतोथाचमेत्पुनः ॥ वीधायनः ॥ भोजने हवने दाने उपहारे प्रतिग्रहे ॥ हविर्भक्षणकाले च-
 हिराचामेत्सु सर्वथा ॥ हविर्भक्षणोत्तरमाचमनं न कार्यमित्यपि पक्षांतरमपराके स्पृत्यंतरे ॥ द्राक्षादीनि फलानीक्षुन्पथो मूलं घृतं दधि ॥
 तांबूलमौषधं पत्रं हविर्भक्त्वापि नाचमेदिति ॥ आचमनविधिमाह योगी ॥ अंतर्जानुश्चौदेश उपविष्ट उदङ्मुखः ॥ प्राग्वात्राक्षेणानि

आर्क
७

येनाहो नित्यमुपस्पृशेत् ॥ त्रिः प्रास्यापोहिरुन्मृज्यरवान्यदिः समुपस्पृशेत् ॥ इदं च हिजातिविषयं ह त्वं वता बुनाभिस्तः यथा संख्यं हिजातयः
॥ शुधोरंस्त्री च शुद्धसकृत्स्पृष्टाभिरतन इति ॥ याद्वा वल्केन स्त्री शूद्रयोः ॥ सकृद्दिधानात् ॥ उदङ्मुखत्वादिनिष्कमोपि हि जग्रहणात्सदि
षय एव ॥ जलग्रहणं गोकर्णाकृतिकरेण कार्यमित्याह कण्वः ॥ आयतं पूर्वतः कृत्वा गोकर्णाकृतिवत्कर ॥ संहतांगुलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना
हिजः ॥ मुक्तांगुष्ठकनिष्ठेन शेषेणाचमनं चरेत् ॥ अन्वारं भ्रमाहयमः ॥ तावन्नोपस्पृशेद्दिहान्यावद्दामेन नस्पृशेत् ॥ तीर्थमाहयोगी ॥ कनिष्ठादे
शिन्यंगुष्ठमूलान्यग्रं करस्य च ॥ प्रजापतिपितृ ब्रह्मतीर्थदेवान्यनुक्रमात् ॥ वृद्धपराशरः ॥ तीर्थानि पंचविप्रस्य करे संति च दक्षिणे ॥ ब्रह्म
देवं तथा पैत्रं प्राजापत्यं च सोमिकं ॥ ब्राह्मं पश्चिमरेखायां देवं त्वंगुष्ठमूर्धनि ॥ प्राजापत्यं कनिष्ठादौ मध्ये सोम्यं विजानतः ॥ अंगुष्ठस्य प्रदेशे
न्यामध्ये पैत्रं प्रतिष्ठितमिति ॥ करतले त्वग्नितीर्थे तेन प्रतिग्रहः ॥ कार्यः ॥ तथा च प्रचेताः ॥ दक्षिणहस्तमध्ये ब्राह्मणस्याग्नेयतीर्थमाग्नेयेन
प्रतिगृहीत्यादिति ॥ आचमनीयार्थे तोयमाह ॥ शंखः ॥ अद्भिः समुद्भू ताभि स्तहीनाभिः फेनबुद्बुदैः ॥ वह्निना नभितसाभिरक्षारभि
रुपस्पृशेत् ॥ उपस्पृशेदाचामेत् ॥ आतुराणामुष्णोदकमथ्यविरुद्ध ॥ तथा च आपस्तंबः ॥ उदकेनातुराणां च तथोष्णेनोष्णापायिनाभिति
अगस्त्यसंहितायां ॥ केशवाद्यैस्त्रिभिः पीत्वाद्वाभ्यां प्रक्षालयेत्करौ ॥ द्वाभ्या मोघौ तु संमृज्यद्वाभ्यामुन्मार्जनं तथा ॥ एकेन हस्तं प्रक्षाल्य-
पादावपितथैकतः ॥ संभोक्ष्यैकेन मूर्द्धनि चतः संकर्षणादिभिः ॥ आस्पनासाक्षिकर्णान्चनाभित्कं भ्रजोस्पृशेत् ॥ एवमाचमनं कृत्वा सा

क्षान्नाशयणो भवेत् ॥ शंखः ॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगेन स्पृशेन्नासापुटद्वयं ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यांचक्षुः श्रोत्रे पुनः पुनः कनिष्ठांगुष्ठयोर्नाभिल
दयंचतलेन वै ॥ तलेन पाणि तलेन ॥ सर्वाभिस्ततः शीर्षबाहूचाग्रेण संस्पृशेत् ॥ अथ प्रयोगः ॥ शुचौ देशे भूमिष्णुपादौ तर्जानुहस्तः ॥ प्रा
ङ्मुख उदङ्मुखो वीषविश्यसंहतांगुलिनाशुद्धजलं ॥ गृहीत्वा मुक्तांगुष्ठकनिष्ठेन वामेनान्धारब्धेन पाणिना ब्रह्मतीर्थेन केशवनारायणम
धवेति संबुध्यते स्त्रिभिर्नाभिस्त्रिः पिबेत् ॥ गोविंदविष्णुदत्तिह्याभ्यां करो प्रक्षा ल्यमधुसूदनत्रिविक्रमेति ह्याभ्यासंगुष्ठमूलेनोष्ठौ सं
स्पृश्य वामनश्राधरेति ह्याभ्यां तथैव मुखमुखाज्यत्क्षीकैरोति वामकरंप्रोक्ष्य पद्मनाभेति पादौ संप्रोक्ष्य दामोदरेति मूर्धानं संप्रोक्ष्य संकर्षणे
तिसंहतमध्यमांगुलित्रयेणास्यं संस्पृश्य वासुदेवप्रद्युम्नेति ह्याभ्यामंगुष्ठतर्जनीभ्यां नासापुटे संस्पृश्या निरुद्धपुरुषोत्तमेति ह्याभ्यामंगुष्ठा
नामिकाभ्यांचक्षुषी संस्पृश्या धोक्षजनारसिंहेति ह्याभ्यां तथैव श्रोत्रे संस्पृश्या च तेति कनिष्ठांगुष्ठाभ्यां नाभिसंस्पृश्य जनार्दनेति पा
णितलेन हृदये संस्पृश्योपेंद्रेति शिरः संस्पृश्य हरेकृष्णेति ह्याभ्यां दक्षिणवामबाहुमूले स्पृशेत् ॥ एवमाचमनासंभवे स्पृश्यत्यसारे ॥ त्रिः
पीत्वा हस्तंप्रक्षाल्य श्रोत्रं स्पृशेत् ॥ इत्याचारकै आचमनप्रकरणं ॥ अथ दंतधावनं ॥ अत्रिः ॥ मुखे पर्युषिते नित्यं भवत्यप्रयतो नरः ॥ न
दाद्रकामंशुं वा मक्षयेदंतधावने ॥ कात्यायनोपि ॥ उत्थायनेत्रे प्रक्षाल्य शचिर्भूत्वा समाहितः ॥ परिजप्यचमंत्रेण मक्षयेदंतधावनमिति ॥
शुचिर्भूत्वा विष्णुचोत्सर्गेण शुचिभूत्वेत्यर्थः ॥ जपमंत्रः प्रयोगे वक्ष्यते ॥ अत्रिः ॥ कनिष्ठाग्रसमंस्थूलं पर्याग्रं कृतं कूर्चं ॥ दंतधावनमुद्दिं

जिह्वोत्तरेखनिकानया ॥ इदं दंतान्प्रक्षाल्यस्त्राद्यादिति उदोगपरिशिष्टात्त्रानांगमितिकेनित् ॥ तत्र ॥ मध्यान्हस्नानादावपि दंतधावनप्रसंगा
 त् ॥ नचेषापन्निरिति वाच्यं ॥ अत्र्यादिवचने मुखे पर्युषिते सत्येव आचमनवत्स्वनत्रस्यैव तस्य शुद्धिहेतुतयाभिधानात् ॥ नहि मध्याह्नकालेषु
 रवस्य पर्युषितत्वं संभवति ॥ तस्यात्पृथगेव तदिति सिद्धं ॥ अतएव श्रीमातामहचरणादूर्ध्वमासाभ्यामिष्टासोमेन यजेतेति वक्तव्यार्थः
 संयोगइति ॥ युक्तमुत्पश्यंति ॥ दंतधावनेदिडिः यममाहगर्गः ॥ प्राङ्मूरकः प्राप्नुते सौरव्यं शरीरारोग्यमेव ॥ दक्षिणेन तथा कष्टं पश्चिमेन
 पराजयः उत्तरेण गवां नाशः स्त्रीणां पारिजनस्य चेति ॥ अत्र कालादिनिषेधमाह ॥ व्यासः ॥ प्रतिपदूर्ध्वपक्षीषु न वस्यांचैव भारत ॥ दंतानां का
 ष्टसंयोगेद्दहत्याससमंकुलं ॥ श्राद्धे च यज्ञे नियमेनाद्यात्प्रोषितभर्तृका ॥ दंतकाष्ठमिति शेषः ॥ आचार्यः ॥ अष्टम्योश्च चतुर्दश्योः पंचद
 श्यां त्रिजन्मसु ॥ व्यतीपाते च संक्रात्यां दंतकाष्ठं न भक्षयेत् ॥ वसिष्ठः ॥ शन्यर्कशक्रवारेषु कुजाहे ब्रतवासरे ॥ जन्माहे श्राद्धदिवसे दंत
 काष्ठं विवर्जयेत् ॥ यमः ॥ मध्याह्ने श्राद्धवेलायां यो भक्षेदंतधावनं ॥ निराशाः स्तस्य गच्छन्ति देवाः पितृगणेः सह ॥ दंतकाष्ठनिषेध
 र्त्तव्यमाह ॥ व्यासः ॥ अलाभे दंतकाष्ठानां निषिद्धायां तिथौ तथा ॥ अपांद्वादशांगं दूषेर्विदध्यादंतधावनं ॥ तिथिग्रहणं निषिद्धकालो
 पलक्षणं ॥ दंतकाष्ठालाभे वर्ज्यकाले च तृणपणैर्द्वादशांगं दूषेर्वामुस्वसंशोध्य जिह्वोत्तरेखः कार्य एव ॥ तथाच व्यासः ॥ प्रतिपदूर्ध्व
 पक्षीषु न वस्यां दंतधावनं ॥ पूर्णैरन्यत्र काष्ठैस्तु जिह्वोत्तरेखः सदैव तु ॥ स्मृत्यंतरेषु तृणपणैः सदा कुर्याद्दमामेकादशीं विना ॥ निषि

होद्वसेकुर्याज्जंबूपुष्पापपर्णवैरिति ॥ स्कंदे ॥ अश्वंगेचोदधिस्नानेदंतधावनमेयने ॥ जातेचमरणेचैवतत्कालव्यापिनीतिथिः ॥ दंतकाष्ठपरि-
 माणंविष्णुराह ॥ द्वादशांगुलिकंविभेकाष्टमाहुर्मनीषिणः ॥ शूद्रविद्वत्क्षत्रजातीनांनवषट्चतुरंगुलं ॥ अत्रोत्तरार्धेव्यक्तमेणान्वयोबोधः ॥ ग-
 र्गस्तुपरिमाणान्तरमाह ॥ दशांगुलंनुविषाणांक्षत्रियाणांनवांगुलं ॥ अष्टांगुलंनुवैश्यानांशूद्राणांसप्तसंमितं ॥ चतुरंगुलमानंतुनारीणां
 नात्र संशयः ॥ नृसिंहपुराणे ॥ तिस्रिणीयेणुष्टुचंभ्रास्त्रनिंबौतथैवच ॥ अपामार्गश्चबिल्वश्च अर्कश्चौदुंबरस्तथा ॥ बदरीतिदुकास्त्वेते
 प्रशस्तादंतधावने ॥ नारदोपि ॥ सर्वकंटकिनःपुण्याःक्षीरिणश्चयशस्त्रिनः ॥ प्रशस्ताइतिशेषः ॥ वृक्षमनुरपि ॥ खदिरस्यकरंजस्यकदं-
 कस्यतथैवच ॥ अर्कस्यकरवीरस्यकुटजस्यविशेषतइति ॥ इहैतेषांफलादिवह्निपिबक्तव्यंविस्तरार्कापत्यानब्रूमः ॥ अंगिराः ॥ प्रक्षाल्यप्र-
 क्षयेत्काष्ठं प्रक्षाल्यैवतुसंयजेत् ॥ आयुरित्यादिमंत्रोयमुक्तःशास्त्राभिर्मंत्रणैः ॥ पैठीनसिः ॥ तृणपर्णोदिकेनांगुल्यावादंतान्धावयेत्प्रदे-
 शिनीवर्जमिति ॥ शौनकः ॥ पश्चाद्द्वादशांगुलैर्विद्वद्भ्यादंतधावनं ॥ स्मृत्यौकारं चगायत्रींनिबध्नीयाद्विस्त्रांततइति ॥ अयंप्रयोगः ॥ प्र-
 तिपत्सुषुप्तमीनवम्येकादशीचतुर्दशीपंचदशीसंक्रांतिव्यतीपातव्रतोपवासश्चाहदिनार्कभौमशुक्रमंददिननिषिद्धदिनातिरिक्त्वादिने-
 शुभ्राह्मणोद्वादशांगुलप्रमाणेनदशांगुलप्रमाणेनवाकनिष्ठांगुलिष्व्यूलेनातिंतिण्यादिविहितक्षोद्रवेनचूर्णिकृताग्रेणप्रक्षालितेनशुषे-
 षोद्रेणवा ॥ आयुर्वेदंशोर्वः प्रजाः पशुवसूनिच ॥ ब्रह्मप्रज्ञानमैर्धानत्वन्नोपेहिषनस्पतेइतिमंत्रेणामिमंत्रितेनकाष्ठेन ॥ सुस्वदुर्ग-

धिनाशायदंतानां च विशद्भूये ॥ घृवनायत्रगात्राणां कुर्वेहं दंतधावनमिति मंत्रमुक्त्वा दं तात्संशोध्यजिह्वोत्सेखं कृत्वा दशगंडुषांश्च कृ-
 ता ३५ कारंगायत्रीं च स्मृत्वा शिखां बध्नीयादिति दंत धावनप्रकरणं ॥ अथ प्रातःस्नानं ॥ हेमाद्रौ योगयाज्ञवल्क्यः ॥ अगम्यागमनात्या-
 पात्पापेभ्यश्च प्रतिग्रहात् ॥ रहस्या चरितात्यापान्मुच्यते स्नानमाचरन् ॥ अस्नात्त्वानाचरे कर्मजपहोमादिकं च ॥ लालास्वेदसमाकीर्णः
 शयनादुत्थितः पुमान् ॥ हेमाद्रौ दक्षः ॥ अत्यंतमलिनः कायो न वच्छिद्रसमन्वितः ॥ स्त्रवत्येव दिवारात्रौ प्रातः स्नानं विशोधनं ॥ आर्कदेयः ॥ -
 अस्नातस्य क्रियाः सर्वा भवन्ति त्वफलायतः प्रातःसमाचरेत्स्नानं तच्च नित्यमिति स्मृतं ॥ प्रातःस्नानं प्रशंसन्ति दृष्टादृष्टकरं हितत् ॥ सर्वमर्ह-
 तिरुत्थात्मा प्रातःस्नानं जपादिकं ॥ गुणादशस्नानपरस्य साधोरूपं च तेजश्च बलं च शौचं ॥ आयुष्यमारोग्यमलोलुपत्वं दुः स्वप्ननाशश्च यश-
 श्च मेधा ॥ तच्च त्रिविधमाह हेमाद्रौ दक्षः ॥ नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं स्नानमुच्यते ॥ तर्पणं तु भवेत्तस्य अंगत्वेन प्रकीर्तितमिति ॥ दर्भयुक्तं स्ना-
 नं प्रशस्तमित्याह हारीतः ॥ दर्भयुक्तं प्रशस्तं स्यात्स्नानदानजपादिकं ॥ स्मृत्यन्तरे ॥ स्नाने होमे जपे दाने स्वाध्याये पितृकर्मणि ॥ करौ सदर्मौ कु-
 र्वीत तथा संध्याभिक्रदने ॥ हेमाद्रौ वांगिराः ॥ विना दर्भेण यत्स्नानं यच्च दानं विनोदकं ॥ असंख्यातं च यज्जप्यंतत्सर्वनिष्फलं भवेत् ॥ दर्भाश्चोक्ताः
 प्रयोगपारिजाते ॥ कुशकाशायवाद्वा उशीराश्च सकुंदकाः ॥ गोधूमात्रीहयोमुंजादशदर्भासि बल्बजाः ॥ बल्बजंश्चुच्यार्द्रवृणं कुशाभावे तु का-
 शास्युः काशाः कुशासमाः स्मृ ताः ॥ कुशाभावे गृहीतव्या अन्यदर्भाय योचितं ॥ व्यासः ॥ कुशैः पूतं भवेत्स्नानं कुशेनोपस्पृशोद्भिजः ॥ कुशेन

चोद्धृतं तोयं ॥ सोमपानेन संभितं ॥ शंखः ॥ दर्भाः कृष्णाजिनं मंत्रा ब्राह्मणाहविरग्नयः ॥ अयातयामान्येतानि नियोज्यानि पुनः पुनः ॥ यान-
 यामंचिरंतेन कार्यास्मिं कुशाग्रहणकाल उक्तः कात्यायनेन ॥ मासेन भस्यमावास्या तस्यादर्भोच्चयोमतः ॥ अयातयामास्ते दर्भा विनियो-
 ज्याः पुनः पुनः ॥ अत्र दर्भपदं कुशापरमेव दर्श्यावणमासस्य समंत्रोत्पादिताः कुशा इति ॥ विष्णुक्तेः स्पर्शमंत्रे कुशाग्रहणाच्च ॥ आनयनप्र-
 कारमाह मार्कंडेयः ॥ शुचिर्भूत्वा शचौ देशे स्थित्वा पूर्वोत्तरामुखः ॥ ॐ कारेणैव मंत्रेण कुशां स्पृष्ट्वा द्विजोत्तमः ॥ विरिंचिनास होत्यन्नपरमेष्ठि-
 निसर्गज ॥ दहंस्व सर्वपापानि दर्भस्वस्ति करो भव ॥ हुंफट्कारेण दर्भास्तु सकृच्छ्रित्वा समुदरेत् ॥ कुशमहिमानं गोमिलः ॥ कुशमूले स्थितो-
 ब्रह्मा कुशमध्ये जनार्दनः ॥ कुशाग्रेशंकरं विद्यात्सर्वदेवाः समंतत इति ॥ ॥ कुराणा विश्वमाह कात्यायनः ॥ अनंतर्गर्भिणं सायं कौशं हिं दलमेव च
 प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् ॥ मार्कंडेयः ॥ चतुर्भिर्दर्भैः पिंजूलैर्ब्राह्मणस्य पवित्रकं ॥ एकैकं न्यूनमुद्दिष्टं वर्णवर्णं यथाक्रमं ॥ हेमा-
 द्वौ ॥ अन्यान्यपि पवित्राणि कुशादूर्वामयानि च ॥ हेमात्मकपवित्रस्य कलानाहं तिषोडशीं ॥ काम्यं चोक्तं शारदायां ॥ ताम्रतारसूवर्णानाम-
 र्कषोडशं सेदुभिः ॥ कृतात्रिशक्तिमुद्रेयं तीव्रद्रग्निनाशिनी ॥ इदं पवित्रं तर्जन्यां धारयंति सांप्रदायिकाः ॥ योग्यास्तवल्क्यः ॥ अनाभिक्र-
 धृतं हेमतर्जन्यां रूप्यमेव च ॥ कनिष्ठिकाधृतं रवंद्रुं वेनपूतो भवेन्नरः ॥ रौप्यधारणमिदं जीवत्यि तृकभिन्नविषयं ॥ तथाच प्रयोगपास्त्रि-
 ज्ञे ॥ उत्तरीयं योगपटुं तर्जन्यारजतं तथा ॥ न जीवत्यि तृकैर्धार्यं ज्येष्ठो वा विद्यते यदि त्यस्तु प्रसंगागतं ॥ अथ प्रकृतमनुसरामः ॥ बौधा-

यनः ॥ ससाहं प्रातस्स्नायी संध्याहीनस्त्रिभिर्दिनेः ॥ द्वादशाहमनग्निः स्याद्भिजः शुद्धत्वमाप्नुयात् ॥ तद्येष परिहारार्थं मानुषारेपि शास्यते ॥
 मानुषारे त्ववस्यं प्रातः स्नानं कार्यमित्यर्थः ॥ स्नानकालमाह स एव ॥ अरुणकिरणग्रस्तां प्राचीं दिशमवलोक्य स्नायादिति ॥ स्नानं नद्या-
 दिषु कार्यमित्याह हेमाद्रौ मनुः ॥ नदीषु देवस्नातेषु तडागेषु सरःसु च ॥ स्नानं समाचरेन्नित्यं गर्तप्रस्त्रवणेषु च ॥ उदोगपरिशिष्टे ॥ धनुः सह-
 स्नाप्यष्टौ च गतियासां न विद्यते ॥ मतानदीशब्दवहागतास्ते परिकीर्तिताः ॥ धनुर्हस्तचतुष्टयं विवस्वान् ॥ एकतः सर्वतीर्थानि जान्हव्यैवैव चा-
 न्यतः ॥ ब्रह्मलोके पिशिरसः पतितायामहीतलं ॥ मरीचिः ॥ भूमिषु सुहृत्तं वापिशोतमुष्णमथापि वा ॥ गांगंपयः पुनात्येव पापमामरणं कृ-
 तमिति ॥ अथ स्नानविधिः ॥ प्रयोगपरिजाने ॥ न प्रातः सृष्टिका स्नानं न कुर्याद्दोमयं निशि ॥ प्रातः स्नानं सदा कुर्याद्दोमयेन विचक्षणः ॥ मध्यं
 दिने मृदास्नानं सायं कार्यं जलेन वै ॥ मनुः ॥ स्वसंस्थंगो मयं ग्राह्यं भूमौ निपतितेपि वा ॥ उपर्यधश्च संत्याज्यं संपाद्यं मध्यमं हियत् ॥ नाभिमात्रेज-
 ले गत्वा त्रिः कुर्याच्च ज्जनंततः ॥ गात्राणां क्षालनं कृत्वा सम्यक् स्नायात्ततः परं ॥ सम्यग्गोमयादिविधिनेत्यर्थः ॥ आदाय गोमयं विप्रो वा म-
 पाप्रो निधाय च ॥ व्याहृत्या तन्निधा कृत्वा निक्षिपेत्प्रणवेन तु ॥ दक्षिणास्थितभागे न रक्षोहानायदिस्त्वथ ॥ तीर्थी भसि क्षिपेद्भागसुत्तरंतर-
 मंत्रितं ॥ मानस्तोकेति मंत्रेण मध्यं चैवाभिमंत्रियेत् ॥ मूर्धादिपादपर्यंतं हस्ताभ्यां सुसमाहितः ॥ गंधद्वारामित्यनया सर्वांगमनुलेपयेत्
 ॥ प्रार्थनादिर्मंत्रांस्तु प्रयोगैव ह्यामः ॥ पुराणे ॥ ततः शिखांस्तपुरतः कृत्वा मज्जेन्नदीमुखः ॥ विष्णुः ॥ स्नोतसो भिसुखं स्नायान् नदीषु-

प्रवहज्जले स्थावरे च तडागे च खेरभिमुखं सदा ॥ वायव्ये ॥ संध्यामुखस्तु संध्यायां रात्रौ प्राङ्मुख एव सन् ॥ स्वोत्सोभिमुखं स्नानं मा-
 र्जनं चायमर्षणं ॥ अन्यत्रार्कमुखो रात्रौ प्राङ्मुखो भिमुखोऽपि वा ॥ कात्यायनः ॥ पुत्रजन्मनिमित्तेषु सर्वेषामुत्तरामुखं ॥ गृहे गृहमुखं स्नानं
 मार्जनादिः तु नो भवेत् ॥ प्रयोगपरिजाते ॥ अचिन्म्यमार्जनं कुर्यादापो हिष्ठेति वारुणैः ॥ इमं मे गंग इत्युदकमालोऽयं चायमर्षणं ॥ अंतर्जले मुखं
 कृत्वा कुर्यान्नासाग्रपीडनं ॥ क्रतुं चेतिसृचं चैव द्रुपदां च ततो जपेत् ॥ अष्टाक्षरं च प्रणवं स्वरे द्विष्णुमजं प्रमं ॥ अष्टाक्षरमंत्रः शारदायां ॥ ता-
 रं नमः पदं पश्चान्नरो दीर्घसमन्वितौ ॥ पवर्जोणा यमंत्रो यं प्रोक्तो वस्वक्षरात्मक इति ॥ शौनकः ॥ कुर्याद्वादशभिस्नानं नामभिः केशवादि-
 भिः ॥ धन्यं यशस्यमायुष्यमारोग्यं बुद्धिर्वर्धनं ॥ हस्ताभ्यां जलमादाय सकृदेवाभिमंत्रितं ॥ मस्तके च मुखे वा ह्योर्दक्षे पृष्ठदेशके ॥ अभि-
 पंचेत्स्वमात्मानं गायत्र्या योनिमुद्रया ॥ सप्तजन्मकृतं पापं तक्षणादेव नश्यति ॥ काष्ठाजिनः ॥ देवर्षिपितृणां चैव एकद्वित्रिक्रमेण तु ॥
 जले दद्याज्जलं चात्र असंस्कृतं तदेतथा ॥ असंस्कृतं स्नानं तानामित्यर्थः ॥ असंस्कृतं प्रणीतानामेक एव तदेक्षिपेत् ॥ इति वीधायनात्के ॥
 चतुर्विंशतिमते ॥ स्नानादनंतरं तारं तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ उच्चार्य पीडयेद्दृस्त्रं संध्याकर्म ततः परं ॥ व्यासः ॥ यज्ञोपवीती देवानां विवीती
 क्रुषितर्पणे ॥ प्राचीना वीती पित्र्ये तु स्वेन तीर्थेन भावितः ॥ उशाना ॥ द्वौ हस्तौ युग्मतः कृत्वा पूरयेदुदकांजलिं ॥ गौशृंगमात्रमुधृत्य जलं म-
 ध्ये जलं क्षिपेत् ॥ हेमाद्रौ ब्रह्मवैवर्ते ॥ नाभिमात्रे जले स्थित्वा कुर्यात्स्नानं गतर्पणं ॥ देवानृषीन्पितृगणांस्वपितृंश्चाभितर्पयेत् ॥ भगवान्

स्नानांगतर्पणं कृत्वा यक्ष्मणे जलमाहरेत् ॥ नदीक्षमापनं कौर्म ॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वापियन्मया दुष्कृतं कृतं ॥ तत्समस्वारिक्लं देवि जगन्मातर्नमो-
 स्तुते ॥ स्मृत्यंतरे ॥ विकिरे पिंडदाने च तर्पणे स्नानकर्मणि ॥ आचांतः सच्य कुर्वति दर्भसंख्यं न बुधः ॥ मदनपारिजाते शान्तातपः ॥ अवमृज्वा
 न्च स्नातो गात्राण्यंवरपाणिभिः ॥ नचापि धृतयेत्केशान्वाससीनविधूययेदिति शातातपः ॥ बहिर्नद्यादिष्वाचांतः सोदकः किंचिदस्पृशा-
 न् ॥ रथ्यागतोपियत्नेन शक्तिरेव हि मानव इति ॥ अथ वस्त्रधारणं देवलः ॥ स्वयं धौतेन कर्तव्या क्रियाधर्मा विपश्चिता ॥ नतुनेजकधौ-
 तेन नाहतेन च कर्हिचित् ॥ धौतवस्त्रं शोषणप्रकारमाह शातातपः ॥ प्रागग्रमुदगग्रं वा धौतं वासः प्रसारयेत् ॥ दक्षिणाग्रं पश्चिमाग्रं
 पुनः प्रक्षालयं भवेत् ॥ स्मृत्यंतरे ॥ ईषद्वौतं स्त्रिया धौतं शूद्रधृतं तथैव च ॥ प्रसारितं यमदिशि गृहितं सर्वकर्मसुदतिदक्षस्मृतौ ॥ श्र-
 तिस्मृतिप्रमाणेन ग्राह्यं वस्त्रं च धारयेत् ॥ षट्कर्मनिरतो विप्रो ग्राह्यं वस्त्रं न धारयेत् ॥ षट्कर्माणि चोक्तानि स्मृत्यंतरे ॥ स्नानं संध्याजपो होम-
 स्वाध्यायः पितृतर्पणं ॥ मनुः ॥ ब्राह्मणस्य सितं वस्त्रं मांजिष्ठं नृपतेः स्मृतं ॥ पीतं वैश्यस्य शूद्रस्य नीलं मलवदिष्यते ॥ याज्ञवल्क्यः ॥
 अष्टहस्तं नवं श्वेतं सदृशं नान्यधारितं ॥ अहतं तद्विजानीयात्सर्वकर्मसु पावनं ॥ यंत्रनिर्मुक्तमक्षौलितमप्यहतमित्याह ॥ धर्मप्रकाशे स-
 त्यतपाः ॥ अहतं यंत्रनिर्मुक्तमुक्तं वासः स्वयं भूवा ॥ शस्तं तन्मांगलिक्येषु तावत्कालं न सर्वदा ॥ मांगलिक्यं मंगलकर्माणि विवाहादीनि
 ॥ कलुस्थानान्याह याज्ञवल्क्यः ॥ वासुकुक्षौचनाभौ च एषे चैव यथाक्रमं ॥ त्रिकलेन समायुक्तो द्विजो सौमुनिरुच्यते ॥ विष्णुपुराणे ॥

होमदेवार्चनायास्तु क्रियास्तुपठनेतथा ॥ नैकवस्त्रैः प्रकर्तेतद्विज्ञोनाचमनेजपे ॥ द्वितीयवस्त्राभावेपरिधानवस्त्रेणैवोत्तरीयंकार्यं ॥ एवं
चेदासौभवतितस्यैवोत्तरवर्गेणप्रच्छादयेतेतिपारस्करगृहात् ॥ उत्तर्याभावेवस्त्रस्योर्ध्वभागउत्तर्यं कुर्यादितियोगीश्वरवचनाच्च ॥ स्पृ
स्यंतरे ॥ यज्ञोपवीतेद्देधार्येथ्योतेस्मार्तिचकर्मणि ॥ तृतीयमुत्तरीयार्थेवस्त्राभावेचतुर्थकं ॥ आचारमयूरवादिसंशेषुतुवस्त्राभावेत-
दिष्यतइतिपाठः ॥ परशरामनिबंधेतु ॥ उपवस्त्रंयदानस्यात्तदाचत्वारिधारयेदितियज्ञोपवीतमकरणेउक्तं ॥ आर्द्रवस्त्रमूर्ध्वमार्गेण
निष्काशनीयमित्युक्तं ॥ प्रयोगपरिज्ञाते ॥ स्नानंरुत्वार्द्रवस्त्रंतु ऊर्ध्वमुत्तारयेद्विजः ॥ आर्द्रवस्त्रमधस्ताच्चेत्युनः स्नानेनशुध्यति ॥ इदंच
गृहस्नानविषयं ॥ ऊर्ध्वमुत्तारयेद्दस्त्रं गृहेनद्यामधस्त्यजेदित्याचारादरेविधायनोक्तेः ॥ अथप्रसगाद्गृहस्नानविधिरुच्यते ॥ व्यासः ॥ शी-
तास्वप्सुनिषिच्योष्णामन्त्रसंभारयोगतः ॥ गृहेपिशस्यतेस्नानंतद्वानमफलंस्मृतं ॥ यमः ॥ आपएवयदापूतास्तासां वन्हिर्विशोधकः
तस्मात्सर्वेषुकालेषुउष्णामः पावनंस्मृतं ॥ पादौप्रक्षालयेत्पूर्वमुखंयज्ञोपवीतिकं ॥ द्विराचम्यकराभ्यांचदमंश्चित्वाशिखांस्पृशेत् ॥ प्रा
णायामंततः कुर्यात्कालज्ञानंयथोदितं ॥ आपोहिष्टेतिस्त्रुक्तेनद्रमंभेगंगइत्यथ ॥ अतोदेवेतिस्त्रुक्तेमसावित्र्याचविशोधयेत् ॥ शीतोदकंतु
दर्शैस्तुपश्चादुष्णोदकंक्षिपेत् ॥ अत्रमार्जननिषेधमाहबोधायनः ॥ गृहस्नानेनतुप्रोक्तंमार्जनंतर्पणादिकं ॥ नान्यथाचमनंप्रोक्तंपश्चा
दाचम्यशुध्यति ॥ संग्रहे ॥ स्नानमध्येनाचमनंमार्जनंतर्पणंच ॥ वस्त्रस्यपीडनंनैवसंकल्परहितंतथा ॥ संकल्परहितंस्नानमध्ये

संकल्परहितं न तु सर्वथा संकल्पवर्जितमित्यर्थः ॥ गृहे गृहसुरवं स्नानं मध्ये संकल्पवर्जितमिति ॥ घृहयमोक्तेः ॥ केषिन्नु गृहस्नाने संक-
 ल्पमेवनेच्छति तदसत् ॥ संकल्पचयथा कुर्यात्स्नानदानव्रतादिके ॥ अन्यथा पुण्यकर्माणि निष्फलानि भवन्ति चेति ॥ मार्कण्डेयवाच्या
 संकल्पस्य चावश्यत्वोक्तेः संकल्पमूलः कामो वैयज्ञाः संकल्पसंभवाः ॥ व्रतं नियमधर्माश्च सर्वे संकल्पजाः स्पृसा इति मनुक्तेः
 ॥ अत्रेष्टज्ञानताज्ञानसंकल्पः कथमिदमनेन साधयामात्य उवाचः मंडनः ॥ मुख्यकाले यदावश्यं कर्म कर्तुं न शक्यते ॥ गोष्ठाकाले
 पिकर्तव्यं गोष्ठाप्यत्रेदृशो भवेत् ॥ ईदृशो मुख्यसमः अत्र विशेषस्तेनैवोक्तः ॥ गोष्ठाप्येनेषु कालेषु कर्मचोदितमाचरन् ॥ प्रायश्चि-
 त्तप्रकरणप्रोक्तानि कृतिमाचरेत् ॥ इति स्नानविधिः ॥ अथ प्रयोगः ॥ अरुणोदये तदक्षस्थं गोमयं संगृह्य तदभावे भूमिष्ठमे-
 वोपर्यधश्च संत्यज्य मध्यस्थं गृहीत्वाऽन्यां स्नानसामग्रीं चादाय गंगातीर्थमेत्योत्थृतजलेन मुखं पाणिपादौ च प्रक्षाल्येष्टदेवतां
 स्मृतानां भिमात्रजलं गत्वा त्रिनिमज्यांगप्रक्षालनं कृत्वा देशकालौ स्मृत्या मम कायवाङ्मनः कृतकर्मदोषपरिहारद्वारा श्रीपरमे-
 श्वरप्रीत्यर्थं प्रातः स्नानं करिष्ये इति संकल्प्य गोमयं सव्ये पाणौ कृत्वा ॐ धूर्धुवः स्वरिति त्रेधा विभज्य दक्षिणभागं प्रणवेन प्राच्यां दिदि-
 क्क निक्षिप्योत्तरभागं च तयैव तीर्थे निक्षिप्य मध्यमभागं मानस्तोके इति मंत्रेणाभिमन्त्र्य मंधूराधर्षानित्यपुष्पां करीषिणीं ॥ इश्वरीं स-
 र्वभूतानां तामिहोपहृये श्रियं ॥ अग्रमग्रं चरंतीनामोषधीनां वने वने ॥ तासामृषमपत्नीनां पवित्रं कायशोधनं ॥ तन्पेरोगांश्च शोकांश्च नु

दग्नेष्यसर्वदेतिमंत्राभ्यामूर्धादिसर्वमनुलिष्य ॥ हिरण्यशृंगवरुणंप्रपद्येतीर्थमेदेहियाचिनः ॥ यन्मयाऋक्मसाधूनांपापेभ्यश्चप्रनिग्रहः
यन्मेमनसावाचाकर्मणावादुष्कृतं कृतं ॥ तन्नइंद्रोवरुणो बृहस्पतिः सविताचपुनंतुपुनः पुनरितिहाभ्यांवरुणंसंप्रार्थ्यबद्धशिरवांपुरतः कृत्वा
भव हज्जलेप्रवाहाभिसुरवस्त्रिवारमवगात्पशरीरंप्रक्षाल्य आपोहिष्ठेतिनवर्चसूक्तेनमार्जनंविधायंगुष्ठमूलेनजलंप्रदक्षिणमालोड्येत् ॥
इमंमेगंगे इत्यस्यप्रैयमेधः सिंधुर्नद्योजगतीजलालोडनेविनियोगः ॥ इमंमेगंगेयमुनेसरस्वतिशुतुद्रिस्तोमंसचतापरुषया ॥ असिकथ्याम
रुद्धेवितस्तयार्जाकीये शृणुत्यासुषोमया ॥ इत्यालीड्यजलेमुखं कृतवानासाग्रं संपीड्यापमर्षणंकुर्यात् ऋतंचेतिवृत्तेन ॥ ततः ॥ ॐ नमोनाराय
णायेत्यष्टाक्षरंमंत्रं ॥ द्रुपदादिवेन्मुमुचानः ॥ स्विन्नः स्नात्वीमलादिवा ॥ पूतंपवित्रेणेवाज्यं ॥ आपः शुभंतुमैनसः ॥ इतिचजपित्वा ॐ विष्णुंच-
स्मृत्वा केशवादिदामोदरांतेर्हादशनामभिर्हादशकृत्वो आपुत्ययोनिमुद्रयाजलमादायसूर्ध्विमुखेबाहोर्त्तदयेष्टदेशे ॥ गायत्र्याभिधि-
च्य ॥ नंदिनीनलिनीसीतामालतीचमलापहा ॥ विष्णु पादाब्जसंभृतागंगात्रिपथगामिनी ॥ भागीरथीभोगवतीजान्हवीत्रिदशेश्वरी ॥ ह्य
दशैतानिनामानियत्रयत्रजलाशये ॥ स्नानयुक्तः सदा ब्रूयान्नत्रतत्रवसाम्यहंइतिगंगावाक्यंपठित्वानाभिमात्रजलंगतः स्नानांगतर्पणंकु-
र्यात् ॥ तच्चेत्यं ॥ प्राड्युखः साक्ष ताभिरद्भिरुपवीती ब्रह्मादयोपेदेवास्तान्देवांस्तर्पयामि ॥ ऋदेवांस्तर्पयामि ॥ भुवदेवांस्तर्पयामि ॥ स्व-
देवांस्तर्पयामि ॥ भूर्भुवस्सदेवांस्तर्पया ॥ मीतिपंचमंत्रैरेकैकमंजलिंदेवतीर्थेनदत्वानिवीतीउदङ्मुखः कृष्णद्वैपायनादयोयेत्रुषयः ॥

स्तान्कर्षींस्तं ॥ भूर्कर्षींस्तं ॥ भुवर्कर्षींस्तं ॥ स्वर्कर्षींस्तं ॥ भूर्भुवः स्वर्कर्षींस्तर्पयामीतिपंचभिर्द्वैद्वाकंजलीसयवाभिरद्भिः प्राजापत्यतो-
 र्येनदत्त्वाथदक्षिणामुखः ॥ प्राचीनावीतोपितृतीर्येनसतिलाभिरद्भिः सोमपितृमान्यमोंगिरस्वानग्निष्वात्ताः कव्यवाहनादयोपितरस्तान्
 पितृस्तर्पयामि ॥ भूः पितृस्तर्पयामि ॥ भुवः पितृस्तर्पयामि ॥ स्वः पितृस्तर्पयामि ॥ भूर्भुवः स्वः पितृस्तर्पयामीतिपंचभिस्त्रि स्त्रिस्तर्प
 यित्वातीरमेत्यग्निदग्धाश्वयेजीवायेष्यदग्धाः कुलेमम ॥ भूमौदत्तेनतोयेनतृसायांतिपरांगतिमितिमंत्रेणांजलिंतरेनिक्षिप्ययेकेचास्य-
 कुलेजाताअपुत्रागोत्रिणोमृताः ॥ तेगृहंतुमयादत्तंवरुन्निष्पीडनोदकमितिवरुन्तीरेनिष्पीड्योपवीतीयन्मयादूषितंतोयंशारोरमूल-
 संभवत् ॥ तद्दोषपरिहारार्थंयक्ष्माणंतर्पयाम्यहं इतियक्ष्मतर्पणंविधायपूर्वोक्तंशुक्लवासः परिधायोत्तरीयार्थंद्वितीयंप्राचृत्यचतुर्गुणं
 कृतंपरिधानीयंउपरिदशानिष्पीड्यद्विराचम्यतिलकंकुर्यात् ॥ अथतिलकंप्रयोगपारिजाते ॥ ललाटेतिलकंकृत्वासंध्याकर्मसमाचरेत्
 अकृत्वाभालतिलकंतस्यकर्मनिरर्थकं ॥ मृद्भस्मचंदनंमोक्तंतोयंचैवचतुर्थकं ॥ स्नात्वापौडूंमृदाकुर्यात्पुत्राचैवतुभस्मना ॥ देवानंभ्यर्च्यं
 धेनजलमध्येजलेनतु ॥ मृदोर्ध्वपुंडूंभस्मनातिर्यक्चंदनेनोभयमित्याहकात्यायनः ॥ उर्ध्वपुंडूंमृदाकुर्याद्भस्मनातुत्रिपुंडुकं ॥ उभयंचंदनेनैव-
 अभ्यंगोत्सवरात्रिषु ॥ ऊर्ध्वपुंडूंस्यावश्यकत्वमुक्तंसारसमुच्चये ॥ ऊर्ध्वपुंडूविहीनस्यशमशानसरुशंसुखं ॥ अवलोक्यमुखंतस्यश्रीस्तू-
 र्यमवलोकयेत् ॥ बृहन्नारदीये ॥ स्नानंदानंजपोहोमः ॥ संध्यास्वाध्यायकर्मसु ॥ उर्ध्वपुंडूविहीनेनतत्सर्वनिष्फलंभवेत् ॥ ब्रह्मपुराणे

गंगातीरस्समुद्रतांमृदंभूर्धाविभर्तियः ॥ विभर्तिरूपंसोर्कस्यतमोनाशायकेवलं ॥ तिलकस्थानानिब्रह्मांडे ॥ ललाटेकेशवंविद्यान्नारायण
मथोदरे ॥ माधवंहृदयेन्यस्यगोविंदंकंठकूर्पके ॥ विष्णुचक्षुषोःकुक्षौतद्भजेमधुसूदनं ॥ त्रिविक्रमंकर्णमूलेवामकुक्षौतुचामनं ॥ श्रीधरंच-
लपीकेशंबामयोर्बाहुकर्णयोः ॥ पद्मनाभंपृष्ठदेशेककुक्षौदरंस्मरेत् ॥ सूर्ध्रिमूलेनमंत्रेणशेषंद्वादशनामभिः ॥ संकर्षणादिभिः कृष्णोशुकुचे
केशवादिभिः ॥ व्यासस्तु ॥ वामहस्तेजलहस्तासावित्र्यात्वाभिमंत्रितं ॥ तद्विष्णोरितिमंत्रेणमर्दयेन्मृत्तिकांततः ॥ अतोदेवेतिसूक्तेनतिलकं
धारयेत्सदाइत्याह ॥ एवंयथासंप्रदायंतिलकंकुर्यात् ॥ अथभस्मधारणविधिःसंग्रहे ॥ अग्निहोत्राग्निजंभस्मद्विरजाहोमजंतथा ॥ औपास
नसमुत्पन्नंसभिदग्निसमुद्रवं ॥ सभिर्दग्निसमुत्पन्नंधार्यवैभ्रह्मचारिणा ॥ शूद्राणांश्रोत्रियागारपचनाग्निसमुद्रवं ॥ अन्येषामपिसर्वेषांधार्य
दावानलोद्भवमितिपुलस्त्यः ॥ अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैः शूद्रंभस्माभिमंत्रितंशिवमंत्रेणतद्भस्ममंत्रेणाष्टक्षरेणवा ॥ गायत्र्यावाथदेवर्षमंत्रेण-
प्रणवेनवेत्ति ॥ आचार्यः ॥ ललाटेहृदयेकंठेबाह्वोः पृष्ठेपरेगले ॥ त्रिपुंड्रंभस्मनाकुर्यादिष्टमंत्रेणमानवइति क्रियासारे ॥ वामहस्ततलेभस्म-
क्षिप्त्वाछायाव्यापिना ॥ अग्निरित्यादिमंत्रेणस्पृशन्भस्माभिमंत्र्यचस्मृतिसंग्रहे ॥ धार्यभस्मत्रिसंध्यंतुगृहिणाजलसंयुतं ॥ सार्वकालंभ-
वेत्स्त्रीणांयतीनांजलवर्जितं ॥ वानप्रस्थस्यकन्यानांदीक्षाहीननृणांतथा ॥ मध्याह्नात्प्राज्जलेर्युक्तंपरतोजलवर्जितं ॥ मध्याह्निलित्रयेणैव-
स्वदक्षिणकरस्यच ॥ त्रिपुंड्रंधारयेद्विद्वान्त्सर्वकर्मसुसर्वदा ॥ कात्यायनः ॥ श्राद्धेयज्ञेजपेहोमेवैश्वदेवैस्तरार्चने ॥ धृतत्रिपुंड्रः पूतात्मासृस्युं

जयतिमानवः ॥ भविष्ये ॥ सितेन भस्मना कुर्यात्त्रिसंध्यां च त्रिपुंड्रकं सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवेन सह मोदने ॥ सत्यं शौचं जपो होमः स्तीर्ये देवादि
पूजनं ॥ तस्य व्यर्थं भिदं सर्वं यस्त्रिपुंड्रं न धारयेत् ॥ अत्रोक्तोऽग्निरित्यादि मंत्रो अथर्वशिखायां दर्शितः ॥ अग्निरिति भस्मवायुरिति भस्मजलमि
ति भस्मस्थलमिति भस्मज्योमेति भस्मसर्व उ-हवा इदं भस्म ॥ मन एतानि चक्षूंषि भस्मानोति ॥ अस्य ऋष्यादिः स्मर्यते ॥ भस्मवामह
स्ते कृत्वा भस्माभिमंत्रणमित्यस्य पिप्पलादि ऋषिः ॥ रुद्रो देवता ॥ गायत्री छंदः ॥ भस्मशुद्धयर्थे जपे विनियोगः ॥ इति त्रिपुंड्रभस्मधारणावि
धिः ॥ एवं भस्मधारणाविधिः एवं भस्मधृत्वा संध्यां कुर्यात् ॥ अथ संध्याविधिः ॥ मरीचिः संध्यायेन न विज्ञाता संध्यायेनानुपासिता ॥ जी
वमानो भवेच्छुद्धो मृतः श्वाचाभिजायते ॥ इति संध्यायानित्यत्वमुक्तं दक्षः संध्याहीनो शतत्रिंशत्कर्मसु ॥ यदन्यत्कुरुते कर्मन-
तस्य फलमा भवेदिति शतत्रिंशत्संपादनेन कर्मांगत्वमप्युक्तं ॥ तच्च प्रातः संध्याया एवेति केचित् ॥ श्रीमातामहचरणास्तु ॥ संध्याया
यस्यापि वचनांतर प्राप्तं तत्संध्याकालोत्तरतत्तत्कर्मांगत्वमिति युक्तमुत्पश्यंति संध्याकालो धर्मसारे ॥ उत्तमातारकोपेतामध्यमालु
प्ततारका ॥ अधमासूर्यसहिता प्रातः संध्या त्रिधामता ॥ उत्तमासूर्यसहितामध्यमालुप्ततारका ॥ कनिष्ठातारकोपेता सायं संध्या
त्रिधामता ॥ प्रयोगपरिजाते ॥ उदयास्तमयादूर्ध्वं यावत्स्याद्दृष्टिकान्तं ॥ तावत्संध्यामुपासीत प्रायश्चित्तं ततः परं ॥ तच्च शाता
तपीये ॥ संध्याकाले लवति कान्ते स्नात्वा च मयथाविधि ॥ जपेष्टशतं देवीं ततः संध्यां समाचरेत् ॥ गदलपरिजाते तु ॥ कालानि क्रमणैर्वचनु-

र्थाधिप्रदापयेदित्यक्तं ॥ शौनकः ॥ प्राणानायम्यविधिवद्वाग्यसः संयतेद्रियः ॥ अथसंध्या मुपासिष्येदतिसंकल्प्यमार्जयेत् ॥ स एव ॥ नासिका-
 मंगुलीभिस्तर्जनीमध्यमादृते ॥ सव्येनतुसमाकृष्यदक्षिणेनविसर्जयेत् ॥ प्रणवव्याहृतीः सप्तगायत्रींशिरसासह ॥ त्रिः पठेदापतप्राणआ-
 णायामसञ्च्यते ॥ ऋग्विधाने ॥ नवप्रणवयुक्तेन आपोहिष्ठात्त्वेनतु ॥ संवत्सररुतंपापंमार्जनांतेविनश्यति ॥ कात्यायनः ॥ दक्षिणेरेचयेद्वायुं चामे-
 नापूरितौदरं ॥ कुंभकेनजपंकुर्यात्प्राणायामो भवेदिति ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ पंचांगुलीभिर्नासाग्रं पीडयेत्प्रणवेनवै ॥ सुद्रेयं सर्वपापघ्नीवानप्रस्थगृ-
 हस्थयोः कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्यतेश्च ब्रह्मचारिणः ॥ तिस्रुभिर्मार्जनंकुर्यात् दापोहीतिकुशोदकैः प्रतिपादंक्षिपेत्सूक्ष्मिप्रतिप्रणवसंयुतं ॥ प्रजा-
 पतिः ॥ ऋगंतेमार्जनंकुर्यात्पादांतेवासमाहिनः ॥ अर्धचंतिथवाकुर्याच्छिष्टानां मतमीदृशं ॥ मंत्राचमनमाहशौनकः ॥ अथाचमनमादायसूर्य-
 श्वेतपिबेदपः अथमध्यंदिनेत्वापः पुनं त्वितिचमंत्रतः ॥ मार्जनांतराप्याह स एव ॥ प्रणवेनव्याहृतिभिर्गायत्र्याप्रणवाद्यया ॥ आपोहिष्ठेतिस्त्र-
 क्तेनमार्जनंहिचतुर्थकं ॥ इमानिमार्जनाभिगृहेपात्रांतरमादायकार्याणि ॥ तथाचपारिजाते ॥ नद्यांतीर्थेहृदेतत्रभाजनेमृन्मृयेगृहे ॥ औदुंबरेच-
 सौवर्णेराजतेदारुसंभवे ॥ कृत्वातुवामहस्तेवासंध्योपास्तिंसमाचरेत् ॥ औदुंबरंताम्रं वामहस्तेतुसर्वथापात्रांतराभावेबोध्यमिति श्रीमातामह-
 चरणाः पात्राकृतिमाहमरीचिः ॥ गोकर्णकृतिवत्यात्रंताम्रैरौष्यंचहाटकं ॥ जलंतत्रविनिक्षिप्यसंध्योपासनमाचरेत् ॥ अथपापपुरुषमाहशौनकः ॥
 उदृत्यदक्षिणेहस्तेजलंगोकर्णवत्कृते ॥ निश्वास्यनासिकयात्तुपाप्मानंपुरुषंस्मरेत् ॥ ऋतंचेतित्र्युचेवापिद्रुपदांवाजपेदचं ॥ दक्षनासापुटेनैवपा-

प्यानमपसारयेत् ॥ तज्जलनावलोक्ष्याथवामभागेक्षितौक्षिपेत् ॥ अथार्घ्यदानं ह्येत्यपरिशिष्टे ॥ अथान्चम्यदर्मपाणिः पूर्णमुदकांजलिरादित्याभि
 मुखः स्थित्वाप्रणवव्याहृतिपूर्वयासावित्र्यात्रिनिवेदयेत्क्षिपेन्नदेवार्घ्यनिवेदनं ॥ असावादित्योब्रह्मेतिप्रदक्षिणंपरिपतन्यरिषिच्यापउपस्युशोदि
 ति ॥ शौनकः ॥ ईषन्मन्त्रः प्रभातेतुमध्यान्हेऋजुसंस्थितः ॥ द्विजोर्घ्यप्रक्षिपेदेव्यासायंतूपविशन्क्रवि ॥ मदनरत्नेव्यासः ॥ कराभ्यांतोयमादायगा
 यत्र्याचाभिमंत्रितं ॥ आदित्याभिमुरवस्तिष्ठंस्त्रिरूर्ध्वसंधयोः क्षिपेत् ॥ सकृदेवतुमध्यान्हेक्षेपणीयं द्विजातिभिरिति ॥ अथगायत्रीजपस्तत्रैव ॥
 धृत्वापवित्रंसंप्रोक्ष्यजपस्थानंकुशोदकैः ॥ आधारादीन्मस्कृत्यकुशागैरासनंततः ॥ बध्वापयासनंवापिस्वस्तिकंवायथासुखं ॥ ॐ हूर्मवः स्वरो
 मितिंजपित्वारुत्यासनंहितत् ॥ गृह्यपरिशिष्टेपि ॥ शूचौदेशेदर्माभिःसोक्षितेदर्मानास्तीर्य ॥ व्याहृतिभिरुपविश्यप्राणायामत्रयंकृत्वात्मानंव्या
 हृतिभिरभ्यक्ष्यसावित्र्याऋषिदेवतच्छंदास्पनुस्मृत्यषड्विस्तदंगमंत्रैर्यथांगमात्मनित्यस्यात्मानंतद्रूपंभावयेद्यथा ॥ तत्सवितुर्वरेण्यममृता
 त्त्वरेणो वरुण्यं शिरसे स्वाहेति शिरसि भर्गो देवस्य शिरवायै वषडिति शिरवायां धीमहि क्वचाय हुमिति उरसि धियो यो न इति नेत्रत्रयाय वौषडिति ने
 त्रललाटेषु विन्यस्याथप्रचोदयादित्यस्त्रायफट्टितिकरतलैरस्त्रंप्राच्यादिदिक्षु न्यसेदेषांगन्यास एनमव्येकेनेच्छंतिसवि धिरवैदिक इति ध्यात्वा
 मच्छंवरदेदेवीत्यावात्यतिष्ठन्नर्धनक्षत्रेषामंडलदर्शानामंत्रार्थमनुसंधानं सप्रणवव्याहृतिपूर्विकांसावित्रीजपेदिति ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ ध्या
 येन्नुमनसामंत्रंजिह्वौष्ठौनविचालयेत् ॥ नकंपयेद्विरोपीकंदंतान्नेवप्रकाशयेत् ॥ यक्षरक्षः पिशाचाश्चसिद्धविद्याधरागणाः ॥ यस्यात्यभावं

गृहं तितस्माद्गृह्यं तु कारयेत् ॥ मनुः ॥ विधियज्ञाज्जपयज्ञो विशिष्टो दशाभिर्गुणैः ॥ उपांशः स्याच्छतगुणः सहस्रो मानसः स्मृतः ॥ जपे सं-
 ख्यां स्मृत्यन्तरे ॥ सायं प्रातश्च मध्याह्ने सावित्रीं वा म्यतो जपेत् ॥ सहस्रपरमां देवीं शतमध्यां दशां वरां ॥ अथ गायत्री जपलक्षणं ॥ संपुटे कषडोकार
 गायत्री त्रिविधा मता ॥ तत्रैकप्रणवाद्या गृहस्थैर्ब्रह्मचारिभिः ॥ गृहस्थो ब्रह्मचारी च प्रणवाद्या मिमांसे जपेत् ॥ अंत्येयः प्रणवं कुर्यान्नासौ ह
 क्षिमवाप्नुयात् ॥ संपुटां च षडोकारं गायत्रीं च जपेद्यतिः ॥ व्यासः ॥ अष्टोत्तरशतं नित्यमष्टाविंशतिरेव वा ॥ विधिना दशकं वापि त्रिकालेषु
 जपेद्बुधः ॥ तत उद्वास्य गायत्रीमुत्तमेत्यनुवाकतः ॥ अयं च गायत्री जपस्तीरमेत्यस्थले त्रिंशत्सनादौ कारयेन्न तु जले ॥ कदाचिदपि नो विद्वा
 न्गायत्रीमुदके जपेत् ॥ गायत्र्यग्निपुरवाप्रोक्ता तस्मादुत्थाय तां जपेदिति श्रीदत्तधृतगोभिलवचनात् ॥ यत्तु ॥ आर्द्रवासा जले कुर्यात्तर्पणा
 च मनं जपमिति हारीतवचस्तद्गायत्री जपव्यतिरिक्तजपविषयं ॥ नृसिंहपुराणे ॥ त्रिविधो जपयज्ञः स्यात्तस्य भेदं निबोधत ॥ वाचिकश्च उ
 पांशश्च मानसश्च त्रिविधः स्मृतः ॥ त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयांस्त्यादुत्तरोत्तरः ॥ एतेषां लक्षणान्याह विश्वामित्रः ॥ यदुच्चनीचस्वरितैः शब्दैः स्प
 ष्टपदाक्षरैः ॥ मंत्रमुच्चारयेद्वाचा वाचिकोयं जपस्मृतः ॥ शनैरुच्चारयेन्मंत्रमीषदोष्टौ च चालयेत् ॥ अपरे र्ने श्रुतः किंचित्स उपांशजपः स्मृतः ॥
 धिया यदक्षरश्रेण्या वर्णादूर्णं पदात्यदं ॥ शब्दार्थचिंतनं षूपकथ्यते मानसो जपः ॥ आसना न्याह ॥ व्यासः ॥ कौशेयं कंबलं चैव अजिनं परमेव
 च ॥ दारुजं तालपत्रं वा आसनं परिकल्पयेत् ॥ कृष्णाजिने ज्ञानसिद्धिर्मेक्ष्मि व्याघ्रचर्मणि ॥ वशाजिने व्याधिनाशः कंबले दुःखमोचनं

प्रभिवारेनीलवर्णरक्तवर्णादिकर्मणि ॥ शांतिकेकंबलः प्रोक्तः सर्वेष्टं चित्रकंबले ॥ वशावंध्यामृगीतिव्यारव्यातं मयूरवे ॥ जपमालोक्तांतं भ्रान्तरे-
 ॥ अंगुलीगणनादेकरे स्वयाष्टगुणं भवेत् ॥ कुशाग्रंध्याकोटिगुणं रुद्राक्षैः स्यादनंतकं ॥ अक्षगणनाप्युक्ता प्रजापतिना ॥ अष्टोत्तरशतं कुर्याच्चतुः
 पंचाशिकांस्तथा ॥ सप्तविंशतिकं वापिततो नैकाधिकावरा ॥ अवरान्युनारक्तवर्णैर्मिश्रीश्वकीटरंध्रविवर्जितैः ॥ अक्षसूत्रं प्रकर्तव्यं गोपुच्छबलयाहृ-
 ति ॥ वक्रं वक्रेण संयोज्य पुच्छं पुच्छेन योजयेत् ॥ मेरुसूर्ध्वमुखः कार्यः प्रत्येकं नागपाशकं ॥ पश्चात्तेन जपं कुर्याद्भवेदुक्तफलं प्रिये ॥ इति नृसिंह
 परिचर्यायां ॥ अनामामध्यमाक्रम्य जपं कुर्याच्च मानसं ॥ मध्यमामध्यमाक्रम्य जपं कुर्यादुपांशकं ॥ तर्जनीं तु समाक्रम्य जपं नैवेह कारयेत् ॥ ए-
 कैकर्मणि मंगुष्ठेनाकर्षन् जपेन्ननु ॥ भैरौ तु लंघिते देवि न मंत्रफलभाग् भवेत् ॥ प्रमादात्पतिते सूत्रे जपेदष्टोत्तरशतं ॥ पादयोः पतिते तस्मिन् प्रसा-
 ल्य द्विगुणं जपेत् ॥ इति सूत्रमाला एतच्च गायत्रीजपातिरिक्तं जपेत् ॥ उक्तं च ॥ मालाकरणं ब्रह्मयामले गायत्रीकल्पे च ॥ पर्वभिस्तु जपेद्देवीं
 मालाकाम्यजपे स्मृता ॥ गायत्र्या मूलवेदत्वाद्देवः पर्वस्वगीयते ॥ आरभ्यानामिका मध्यं पर्वाण्युक्तान्यनु क्रमात् ॥ तर्जनीमूलपर्यंतं जपेद्दशसुप-
 र्वसु ॥ मध्यमांगुलिमूले तु यत्पर्वद्वितयं भवेत् ॥ तं वै मेरुं विजानीयाज्जपेत्तं नातिलंघयेत् ॥ मोडः स्मृत्यं ॥ आरभ्यानामिकामूलात्प्रादक्षिण्येन वै क्र-
 मात् ॥ मध्यमामूलपर्यंतं जपेद्दशसुपर्वसु ॥ रुद्रमनुः ॥ वस्त्रेणाच्छादितकरं दक्षिणं यः सदा जपेत् ॥ तस्य स्यात्सफलं जाप्यं तद्दीनमफलं स्मृतं
 अतएव तिर्यक्संचिका कल्पिता केनचिद्दुष्टिमता रुद्धेन जपशीलेन ॥ जपार्थं सावगोमु स्वीतिव्यवहीयते लोकैस्तस्यास्त्वन्यत्किंचिन्मूलं न पश्या

मः ॥ अथोपस्थानं ॥ शौनकः ॥ सायंप्रातरुपस्थानं कुर्यान्मंत्रैर्यथाक्रमं ॥ जातवेदस इत्येकातद्धं योरावृणीमहे ॥ नमो ब्रह्मण इत्येते रूपतिष्ठेद्दिशं प्रति
तत्रैव प्रातः सूर्यमुपस्थाय मित्रस्य चर्षणी धृत इति ॥ भगवान्त्र्यंबकमिति मंत्रेण नमो ब्रह्मण इत्यथ ॥ मित्रस्य चर्षणी हाभ्यां प्रातः काले-
विशेषत इति ॥ गृह्यपरिशिष्टे ॥ प्रदक्षिणां दिशः साधिपानत्वासंध्यायै नमः ॥ सावित्र्ये नमो गायत्र्यै नमः सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमस्कृत्य ॥ ततः ॥ उ-
त्तमेशिरकरे देवीभूम्यां पर्वतमूर्धनि ॥ ब्राह्मणेभ्योभ्यनुज्ञाता गच्छ देवियथास्तरवभितिसंध्याविसर्ज्य भद्रं नो अपिवातय मन इत्कत्काशांतिं च त्रिरुक्त्वा
र्यप्रदक्षिणं परिक्रामन्नासत्यलोकात्यानात्लादा लोकालोकपर्वतान् ये संति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमोनम इति नमस्कृत्य भूमियुपसंगृ-
ह्य गुह्यं च त्वांश्चोपसंगृहीया देवं सायं ॥ अथ प्रयोगः ॥ आसने उपविश्या चम्य ब्रह्मचारी कनिष्ठानामिकां गुह्यैर्गृहस्थः पंचांगुलीभिर्नासांघ-
स्वाभामरंध्रेण वायुमापूर्य निरोधेन बुभुके कृते ॥ प्रणवस्य परब्रह्म ऋषिः ॥ परमात्मा देवता देवी गायत्री छंदः ॥ सप्तानां व्याहृतीनां विश्वामि-
त्रजमदग्निभरद्वाजगौतमात्रिवसिष्ठकश्यपा ऋषयः ॥ अग्निवाखादित्यबृहस्पतिवरुणोद्भविश्वेदेवा देवताः ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्बृह तीपं-
क्तिं क्रिष्टुगत्यश्नुंदांसि ॥ गायत्र्या विश्वामित्र ऋषिः ॥ सक्ता देवता ॥ गायत्री छंदः ॥ गायत्री शिरसः प्रजापति ऋषिः ॥ ब्रह्माग्निवा-
खादित्यो देवताः ॥ यजुश्छंदः ॥ प्राणायामे विनियोगः ॥ ॐ हूः ॥ ॐ ऋवः ॥ ॐ स्वः ॥ ॐ महः ॥ ॐ जनः ॥ ॐ तपः ॥ ॐ सत्यं ॥ ॐ तत्स-
वितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ॥ धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ॐ आपोज्योतीरसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवस्वरोम् ॥ एवं त्रिरुक्त्वा दक्षिणरंध्रेण वापुं-

शनैर्विसृज्याचम्यमथउपान्तदुरितक्षयद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थंघातः संध्यामुपासिष्येइतिसंकल्प्यापोहिष्ठेनिश्रुत्वेनप्रथममार्जनंकुर्यात् ॥ तत्र
 त्यं ॥ आपोहिष्ठेतिश्रुत्वांबरीषः सिंधुद्वीप आपोगायत्री ॥ मार्जनेविनियोगः ॥ ॐ आपोहिष्ठामयोऋवः ॥ ॐ तानऊर्जेदधातनै ॥ ॐ महै
 रणायचक्षसे ॥ ॐ योवः शिवतमोरसः ॐ नस्यभाजयतेहनः ॐ उशतीरिवमातरः ॐ तस्माअरंगमामवः ॐ यस्यक्षयायजिन्वथ ॐ
 आपोजनयथाचनः ॐ इतिप्रणवयुतेर्नवभिः पादैः शिरोमार्जयित्वा मंत्राचमनंकुर्यात् ॥ हस्तेजलमादाय ॥ सूर्यश्चेतियाज्ञवल्क्यउपनि
 षद्वरुषिः सूर्यमामन्युमन्युपतिरात्रयोदेवताः ॥ प्रकृतिच्छंदः ॥ मंत्राचमनेविनियोगः ॐ सूर्यश्चमामन्यश्चमन्युपतयश्चमन्यकृतेभ्यः ॥ पा
 पेभ्योरक्षणां ॥ यद्रात्र्यापापमकार्षि ॥ मनसावाचाहस्ताभ्यां ॥ पद्भ्यामुदरेणशिश्ना ॥ रात्रिस्तदवलुपतु ॥ यत्किंचदुरितंमधि ॥ इदमहंमाममृन-
 योनौ ॥ सूर्यज्योतिषि जुहोमिस्वाहेतिजलंपीत्वा ॥ आचम्य ॥ समस्तव्याहृतीनांप्रजीपतिर्ऋषिः ॥ प्रजापतिर्देवता ॥ बृहतीच्छंदः ॥ गायत्र्या
 विश्वामित्रऋषिः ॥ सवितादेवता ॥ गायत्रीच्छंदः ॥ मार्जनेविनियोगः ॐ भूर्भुवःस्वरितिद्वितीयं ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो रजः ॥
 कृत्वा आपोहिष्ठेतिनवर्वनचतुर्यमार्जनंकुर्यात् ॥ आपोहिष्ठेतिनवर्वस्यसूक्तस्यांबरीषः सिंधुद्वीप आपोगायत्री ॥ पंचमीवर्धमाना सप्तमी
 प्रतिष्ठा अंत्येहेअनुष्ठभौ ॥ मार्जनेवि ॥ ॐ आपोहिष्ठामयोऋवस्तानऊर्जेदधातना महेरणायचक्षसे योवः शिवतमोरसस्तस्यभा
 जयतेहनः उशतीरिवमातरः तस्माअरंगमामवोयस्यक्षयायजिन्वथ ॥ आपोजनयथाचनः ॥ ॐ शन्नोदेवीरभिष्टयः आपोभवंतुपी

तये शंयोरभिस्रवंतुनः ॥ ॐ इशानाचार्याणांक्षयंतीश्वर्षणीनां आपोयाचामिषेजं ॥ ॐ अप्समेसोमोअब्रवीदंतर्विश्वानिषेजजा अ
 धिंचविश्वशं ऋवं ॥ ॐ आपः पृणीतमेषजंवरूथंतन्वे ३ मम ज्योक्कसूर्यंरुशे ॥ ॐ इदमापः प्रवहतयत्किंचदुरितंमयि यद्वाहमभिदुद्रोह
 यद्वाशेपउतानृतं ॥ ॐ आपो अद्यान्वचारिषंरसेनसमगस्रह्निपयस्वानग्रआगहितंमासंस्तृजवर्चसेतिप्रत्यर्थं च मौं कारपूर्वकशिरसिमा
 जनं कृत्वाधमर्षणंकुर्यात् ॥ गोकर्णकारंजलपूर्णंचुलकंनासिकांतनीत्वाप्राणंनिरुध्य ॥ ऋतंचेतिश्रुवस्थाधमर्षणंरुषिः ॥ भावचक्रोदेवता अनु
 षुप्लुंदः अघमर्षणोविनियोगः ॐ ऋतंचसत्यंचाभीह्वात्तपसोध्यजायता ततोरात्र्यजायतततः समुद्रोअर्णवः समुद्रादर्णवादधिसंवत्सरो
 अजायता ॥ अहोरात्राणि विदथद्विश्वस्यमिषतोवशी ॥ सूर्यांचंद्रमसौधातायथापूर्वमकल्पयत् दिवंचपृथिवींचांतरिक्षमथोसः इतिजपि
 त्वादक्षिणनासाविलात्यापपुरुषंनिःसारितंभावयन्वामभागेजलंक्षिपेत् ॥ आचम्य पूर्णोदकंजलिरादित्याभिमुखरिस्तिष्ठन्नायत्र्याविश्वामित्र
 ऋषिः ॥ सवितादेवता गायत्रीप्लुंदः अर्घ्यदानेविनियोगः ॥ ॐ ऋषिः स्वरितिव्याहृतिपूर्वासावित्रीपठित्वाश्रीसूर्यायेदमध्यं समर्पयामि
 इतिजलसुध्वंक्षिपेत् ॥ एवंत्रिः कृत्वाअसावादित्योद्ब्रह्मेत्यात्मानंपरिषिच्यगायत्रींजपेत् ॥ कुशोदकेनजपस्थानंप्रोक्ष्यासनंविन्यस्य ॥ ॐ ऋषिः
 वःस्वरोमितिजपित्वासनेपद्यासनेनोपविश्य ॥ पृथ्वीत्वयाधृतालोकादेवित्वंविष्णुनाधृता त्वंचधारयमांदेविंपवित्रंकुरुचासनं ॥ अपसर्पंतु
 तेभूतायेभूताभूमिसंस्थिताः ॥ येभूताविघ्नकर्तारस्तेगळं तुशिवाज्ञया ॥ अपक्रामंतुभूताभिपिशाचाः सर्वतोदिशं सर्वेषामविरोधेनब्रह्म

आर्क
१८

कर्मस्मारभेदतिभूतरुद्धिं कृत्वा चम्यप्राणायामत्रयैकं त्वापुनराचम्यात्मानं व्यात्कृतिभिरभ्यक्ष्यगायत्र्या विश्वाभिन्नरूपिः सविता देवता
गायत्री छंदः गायत्रीजपे विनियोगः ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ वरेण्यं शिरसे स्वाहा ॥ भर्गो देवस्य शिरसायै वषट् ॥ धीमही कवचाय हुं ॥ धि
यो यो नः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ प्रचेत्यात् अस्त्राय फट् ॥ अस्त्रेणैत्रदिग्बंधनं कृत्वा देवतां ध्यायेत् ॥ बालांबालादित्यमंडलमध्यस्थारक्तवर्णैरक्तं
बरानुलेपनं स्वगाभरणां चतुर्वक्त्रां दंडकमंडल्वक्षस्त्राभयां चतुर्भुजां हंसासना रूढां ब्रह्मदेवत्यामृग्वेदमुदाहरंतीं शूलैकाधिष्ठात्रीं गा
यत्रीनाम देवतां ध्यात्वा ॥ आगच्छ वरदे देवि जपे मे संनिधौ भव ॥ गायं तं त्राय ते यस्याद्वायत्री तेन सोच्यते इत्यावात्य ॥ मनसा संपूज्याष्टोत्तर
सहस्रमष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिव ॥ आपन्नौदशवारं वा गायत्रीं जपित्वा पुनः षडंगन्यासं विधायोपस्थानं कुर्यात् जातवेदसे मारीचः कश्यपो जात
वेदा अग्निस्त्रिष्टुप् ॥ उपस्थाने विनियोगः ॐ जातवेदसे स न वामसो ममरा तीयतो भिद्द्वाति वेदः स नः पषदति दुर्गाणि विश्वानावेव सिंधुं दुरि
तात्यग्निः ॥ मित्रस्येति च तसृणां गाथिनो विश्वाभिन्नो गायत्री ॥ उपस्थाने वि ॥ ॐ मित्रस्य चर्षणी धृतो वो देवस्य सानसि द्युम्नां चित्रम्बस्तमं
अभियोमहिना दिवं मित्रो बभूव स प्रथाः अभिश्रवोभिः पृथिवीं मित्राय पंचयेधिरे जना अभिष्टि शवसे स देवान् विश्वान् विमर्ति मित्रो देवेषा
युषु जनाय वृक्षवर्हिषे इषद्वृक्षता अकः त्र्यंबकं वसिष्ठो रुद्रो नुष्टुप् उपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ त्र्यंबकं यजामहे सगंधिं पुष्टिवर्धनं उर्वारुक
मिव बंधनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् तच्छंयोः शंयुर्विरवे देवाः शक्वरी उपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ तच्छंयोरावृणीमहे गातुं यज्ञाय गातुं य-

१८

ज्ञापतयेद्वीस्वस्तिरस्तनः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः ऊर्ध्वं जिगातु मे प्रजं शन्नो अस्तु द्विपदेशंचतु ष्यदे ॥ नमो ब्रह्मणे प्रजापतिर्विश्वे देवा जगता ॥ उपस्था-
 ने वि० ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नमः ओषधीभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे नमः हते करोमि ॥ नमः प्राच्यै दिशो याश्च देवताः
 एतस्यां प्रतिवसंति ताभ्यश्च नमः नमो दक्षिणस्यै दिशो याश्च० नमः प्रतीच्यै दिशो या० नमो उदीच्यै दिशो या० नमो उर्ध्वै दिशो या० नमो धरायै दिशो या
 श्च० नमो वांतरायै दिशो या० ॥ संध्यायै नमः ॥ गायत्र्यै नमः ॥ सावित्र्यै नमः ॥ सरस्वत्यै नमः ॥ सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमो नमः ॥ कामोऽर्षिन्मिन्द्र
 कर्षिन्मो नमः ॥ उच्चमेशिखरे जातेभ्युम्यां पर्वतमूर्धनि ॥ ब्राह्मणेभ्योभ्यनुज्ञाता गच्छ देवियथास्त्वं भद्रन्नो अपि वातयमनः ॐ शांतिरिति त्रि
 र्भुक्त्वा प्रदक्षिणं परिक्रामन्नासत्य लोकात्पातालादालोक्य लोकपर्वतात् ये संति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नम इति गुरुभिरिवाद्येत् ॥ स्वस्ति
 काकरहस्ताभ्यां कर्णौ स्पृष्ट्वा ॥ आंगिरस बार्हस्पत्य भारद्वाजेति त्रिप्रवरान्वित भारद्वाजगोत्रोत्पन्नो हं श्रीधरशर्मा मोशुरोत्तमभिरिवाद्यामि
 इति स्वस्वप्रकरानुच्चार्या भिरिवाद्यद्विराचमनं कुर्यादिति ॥ अथोपासनं दक्षः ॥ संध्याकर्मावसाने तु स्वयं होमो विधीयते ॥ स्वयं होमं फलं यत्स्यात्तदप्येन
 न लभ्यते अशक्तं प्रत्याह ॥ स एव ॥ ऋत्विक्पुत्रोयुरुर्भाना भागिने यो यविद्वपतिः ॥ एतैरपि हुतं यत्स्यात्तत्कृतं स्वयमेव तु ॥ पत्नी कन्या च सुहुया
 दिनापर्युक्षणक्रिया मिति ॥ विद्वपतिर्जामाता ॥ आश्वत्थयनः ॥ स्वयंपत्यपि वा पुत्रकुमार्यं ते वासीवेति अत्र ऋत्विगादिना आसमक्षंतुदंपत्यो
 होतव्यं नर्त्विगादिना ह्योरप्यसमक्षं भवेदुतमन्यकं सचिधौ यजमानः स्यादुद्देशत्यागं कारकः ॥ असंनिधौ तु पत्नी स्यादुद्देशत्यागकारिका

असंनिधौ तु पत्न्याः स्यादध्वर्युस्तदनुज्ञया उन्मादे प्रसवे चर्तौ कुर्वतानुज्ञया विनेति ॥ कात्यायनोक्तेः उभयोः समक्षं होतव्यमिति सुख्यः कल्पो
 न्यतरसंनिधौ तनुकल्पः द्वयोरप्यसमक्षं हुतं व्यर्थं स्यात् ॥ शातातपः ॥ श्रौतं पत्न्या स्वयं कुर्यादन्योपि स्मार्तमाचरेत् ॥ अशक्तो श्रौतमप्य
 न्यः कुर्यादाचारमंततः पर्वणितुसायं होमः ॥ प्रतिपत्यातर्होमश्च स्वयमेव कार्यो न त्विगादिना ॥ स्वयं पर्वणि जुहुयादृत्विजामेकद्वयं
 कालमिति सूत्रात् अत्र सायमुपक्रम्य प्रातरपवर्गं प्रयुज्यते ऋत्विजामेकः कश्चिदृत्विगितरस्मिन्कालेऽग्निहोत्रहोमं कुर्यादित्यर्थः अत्रापि होम
 करणासमर्थस्य प्रतिनिधिना होमो ज्ञेयः ॥ भरद्वाजः ॥ होमं वैतानि कं कृत्वा स्मार्तं कृत्वा विषक्षणः ॥ स्मृतीनां वेदसूलत्वात् स्मार्तं केचित्पुरादि
 दुरिति अग्निप्रादुष्करणमपिकात्यायनः सूर्ये तु शैलमप्राप्तेषु द्विंशद्विंशतिहांगुलैः ॥ प्रादुष्करणं मग्नीनां प्रातर्भासामदर्शने प्रादुष्करणं
 अग्निप्रज्वलनं अस्यानुकल्पकर्तृनाह ॥ स एव ॥ दुहित्रारूषया वाग्निविहारो न विरुध्यते ॥ निर्लेपनं च पात्राणां सुपलेपनमर्चनमिति विह
 रो विहरणं प्रादुष्करणमिति यावत् प्रादुष्करणकालात्पयसमस्तव्याहृतिभिरैकाज्याहुतिः कार्या तथा च कारिका ॥ प्रायश्चित्तविशेषेण य
 त्रनोक्तेः प्रवेद्विधिः होतव्याज्याहुतिस्तत्र धूर्ध्रुवः स्वरितीति चेति ॥ अथ होमकालः ॥ कात्यायनः ॥ यावत्सम्यद्गुप्ताव्यंतेन प्रसृक्षाणि सर्जनः
 लोहितत्वं च नोपैति तावत्सायं तु हूयते ॥ आचार्योपि सम्यद्भिः श्लोचति रवौ सायं च जुहुयुस्तदा ॥ अथ प्रातर्हुतेः ॥ अथ प्रातर्हुतेः यथाभिधीयते
 मनुः ॥ उदिते नुदिते चैव समयाध्यक्षिते तथा ॥ सर्वथा वर्ततेऽज्ञाद्वितीयं वैदिकी श्रुतिरिति ॥ एषां स्वरूपं चंदोगपरिभाषे ॥ ज्योतिषात्

रश्मिभिस्तु दिवाकरः ॥ उदितं तं विजानीयात् तत्र होमं प्रकल्पयेत् ॥ आत्रेस्तु पोरुशोभागे ग्रहनक्षत्रभूषिते ॥ कालं त्वनुदितं ज्ञात्वा होमं कुर्याद्दि-
 क्षणः ॥ प्रभातसमये तीतेन घेन क्षत्रमंडले ॥ रविर्यावनदृश्येन समयाधुषितं च नदिति ॥ आह सूत्रकारः प्रदोषां तो होमकालः संगवांतः प्रात-
 स्तमिति नियचतुर्गृहीतमाज्यं जुहुयाद्यदिसायं दोषावस्तर्नमस्वाहेतियदि प्रातः प्रातर्वस्तर्नमः स्वाहेत्यग्निहोत्रमुपसाद्य भू र्वः स्वरिति जपि-
 त्वावरं दत्त्वा जुहुयादिति ॥ अत्र वृत्तिषूदाह ॥ प्रदोषो नाम रात्रेः पूर्वश्चतुर्थे प्रदोषस्य अंतप्रदोषांतः प्रदोषांतो तोयस्य सः प्रदोषांतो तः प्रदोषांतां-
 त इत्यर्थः ससायं होमस्य कालः केषांचित्पंचमी पक्षयो नादिके प्रदोषशब्दे नोच्यते ॥ तदंतो वासायं होमकालः संगवांतप्रातरिति ॥ यस्मिन्का-
 ले गावो वल्लैः सह आयंते स संगवः कालः तावत्पर्यंतं प्रातर्होमसमयः ॥ केचिदहस्तृतीयभागः संगव इत्याहुः ॥ तदंतः संगवांतः दशनाडि-
 का इत्यर्थः अस्तमिते उदिते च विहिते होम एव तावत्काले क्रियमाणे तीतकाले न भवतीति पुनः कालविधिस्तमिति नीयचतुर्गृहीतमाज्यं जुहु-
 यादिति प्रायश्चित्तं विना कृतमप्य कृतमित्याह पुलस्त्यः ॥ अकाले यत्कृतं कर्म कालं प्राप्य पुनः क्रियाः कालातीतं तु यत्कुर्यात्कृतं तद्विनिर्दिशेदि-
 ति ॥ अकाले अनागतकाले कालातीतं प्रायश्चित्तं रहितं कुर्याच्चेदकृतमेवेत्यर्थः ॥ दर्शपूर्णमासस्थालीषाकयोरपि ज्ञेयः तत्र प्रायश्चित्तं शु-
 तावत्कृतं ॥ अग्रये पथिकृते पुरोडाशं निर्वपेद्यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां पौर्णमासी वा तीयेदयदिति ॥ एतदपि यावदन्यस्य पर्वणो न-
 कालस्तत्प्राप्तौ तु प्रायश्चित्तमेव न पुनः पुनरिति पन्नासुष्ठानं अधिकारांतराविरोधेन पूर्वाधिकारनिवृत्तेः ॥ उक्तं च भाष्यकारेण ॥ ततो दर्शपू-

र्णमासंवायावदन्योनपर्वकालइति अत्रसर्वत्रहविरुत्पादनाद्येगजात मपिहोमकालएवकार्यं ॥ योहोम कालः सोंगानामित्यापस्तं वस्म
रणात् ॥ अथहोमद्रव्यसंस्कारादिकारिकायां ॥ पयःप्रभृतिषुत्वेकंसंस्क्रुर्यादग्निहोत्रवत् ॥ अलं करोतिगंधाद्यैरनलायननंततः द्रवेहवि
स्क्रवेणैवपाणिनाकठिनंहविः जुहुयादग्नयेस्वाहाससमिद्धेहुताशने ॥ ध्यात्वाशब्दचतुर्थ्यंतं प्रजापतयइत्यथ ॥ स्वाहाकारेणजुहुयात्ततः
परिसमुहनं पर्युक्षणंचकुर्वति प्रातरप्येवमिष्यते व्युष्टायंज्वलयेदेनंसायंहोमः कृतः पुरा पयसान्येनवाप्रातस्तेनैवेत्याहवृत्तिकृत् ॥ पू
र्वमंत्रस्तस्युयायस्वाहेत्यन्यत्समंभवेदिति ॥ होमेउत्तराहुतिहवनप्रकारमाह ॥ सूत्रकारः ॥ उत्तरांतूष्णींभ्रूयसीमसंसृष्टां प्रागुद्युत्तरतोवा
प्रजापतिंमनसाध्याये तूष्णींहोमेषुसर्वत्रेति ॥ विष्णुः ॥ बहुशक्के धनेचाग्नौससमिद्धेहुताशने विधूमेलेलिहानेचहोतव्यं कर्म सिद्धये
योनर्चिषिजुहोत्यग्नौव्यंगारेचैवमानवः ॥ मंदाग्निरामयावीचदरिद्रश्चापिजायते ॥ अग्निसमिधनंसुरवेनकार्यं तदुक्तसंग्रहे धमनीयंतं
कृत्वातृणंवाकाष्ठमेवच सुरवेनाग्निंसमिधीतसुरत्वादग्निरजायतेति ॥ अत्राहुतिक्षेपणात्पूर्वं समिधमग्नावाद्दध्यात् जान्वान्यसमिधमाद्दध्या
त्पशसाङ्गुलमात्रेभिजुहुयादिति सूत्रात् ॥ होम्यानिगृह्यपरिशिष्टे ॥ पयोदधिसर्पियवागुरोदनतंदुलाः सोमस्तदुलमापोत्रीहयोयवा
स्तिळाइतिहोम्यानि यवागुरोदनयोः श्रपणंतुलौकिकेग्नौकार्यं यवागुरोदनेतिसिद्धस्यनिर्देशात् ॥ बोधायनः ॥ ब्रीहौणांवायवानांवाशत
माहुतिरिष्यतइति ॥ संग्रहे ॥ द्रवंहविस्क्रवेणैवपाणिनांकठिनंहविः अंगुल्यग्नैर्नहोतव्यंनकृत्वांगुलिभेदनं ॥ अंगुल्युत्तरपार्श्वेण

होतव्यमितितुस्तृतिरिति उपस्थानं भ्रानाह शौनकः ॥ परिसमुत्पत्युपस्थाप्युपतिष्ठेद्दुर्विभ्रजं ॥ अग्नेः सूक्तैश्चसौरेश्च प्राजापत्यैश्च नित्यशः
 अग्निं प्रजापतिं सायं प्रातः सूर्यं प्रजापतिं ॥ अग्न्यायुं पीतितितुस्तृतिर्द्वाभ्यामग्नेत्वमित्यथ ॥ सूर्येन इति मंत्रेण तु दुत्तुं च द्वितीयया ॥ तृती
 यया चित्रमितिनमो मित्रस्य चान्यया ॥ प्रजापतेन त्वदृचा तंतुं तच्च द्वितीयया ॥ हिरण्यगर्भः समितितुस्तुपतिष्ठेद्दुताशनमिति ॥ एतत्परिच
 रणमायतने स्थंडिले वा अग्निं प्रतिष्ठाप्यकार्यं ॥ कुंडेषां स्थंडिले वापि इति वचनात् आयतननिर्माणप्रकारः संग्रहे ॥ अरत्निमात्रमग्न्यर्थे का
 र्यमायतनंबुधैः ॥ पिशीलमात्रमित्येके तदप्यंसांतरं भवेदिति ॥ अरत्निः सार्धं द्वाविंशत्यंगुलात्मकः अरत्निशब्देन हस्तोपि ग्राह्यः ॥
 पंचास्रिः पुरुषो भवतीति श्रुत्या अरत्निशब्दस्य हस्तपरदर्शनात् अतएव अस्य नामातुः पितामहं श्रीनारायणमदृचरणैः प्रयोगरत्ने च तु
 विंशत्यंगुलं सार्धं द्वाविंशत्यंगुलप्रमाणं षोडशांगुलप्रमाणं वायतनमित्युक्तं ॥ अत्र यद्यथा तनस्य मेखलादिकं प्राक्तं तथापि तद्धोताग्निं कुंडो कं ग्रा
 ह्यं ॥ तद्यथा अष्टादशांगुलं कुंडं विंशत्यंगुलमेव वा ॥ चतुर्विंशत्यंगुलं च षट्त्रिंशदंगुलात्मकं ॥ श्रोताय तनविस्तारो मेखलेका तदर्धतः च
 तुर्थं शोर्द्वितीयास्याद्विस्तृता चतुरंगुला ॥ चतुर्थं शोर्विस्तारं चतुर्थं शोरित्यर्थः ॥ द्वितीयाविस्तृता कार्या द्यंगुला तत्र वेदिभिः अयं द्विमेख
 लापक्षः कात्यायनातिरिक्तानां तेषां लेकमेखलापक्षे एव ॥ तदुक्तं शुल्बे ॥ द्वादशांगुलमुद्गायो विस्तारश्चतुरंगुलः ॥ एकैवमेखलाप्रो-
 क्ता कात्यायनमते किल ॥ द्वितीयमेखलाद्गायो विस्तारो तु तदर्धतः ॥ कात्यायनातिरिक्तानां मेखलाद्वयमुच्यते इति ॥ अथोपासनप्रयो

गः ॥ आयतनेस्थंडिलेवाप्रादुक्षुतस्याग्नेः पश्चात्कृतसंध्यावदनो गृहीतुपविश्य प्राणानायम्यदेशकालैर्निर्दिश्यश्चापरमेश्वरप्रीत्यर्थं सायंभो
 पासनहोमं करिष्ये इति संकल्प्य ॥ चत्वारिंशद्भागो तयो वामदेवो ग्निस्त्रिष्टुप् ॥ अग्निमूर्तिध्यानेरिनियोगः ॥ ॐ चत्वारिंशद्भागो अस्य पादाद्वेशी
 र्षसप्तहस्तासोऽस्य ॥ त्रिधा कद्रोष्टमभोरोरवीति ॥ महो देषो मर्त्या आविवेश ॥ इति ध्यात्वाग्नेरीशानीं दिशमारभ्य प्रदक्षिणं समन्तात्सोदके
 नदक्षिणेन पाणिना ॥ त्रिः परिसमुत्सुकुशैः परिस्तीर्य त्रिः पर्युत्स्य प्रागुक्तद्रव्यमध्ये यत्किंचिद्रव्यं पात्रे कृत्वा तत्पात्रमुत्तरतोऽग्नेर्निधाय ज्वल
 तादर्भेणावज्वाल्य प्रोक्ष्य तेनैवोत्सुकैः त्रिः पर्युत्स्य कृत्वा तदुत्सुकं निरस्यापः स्युष्वाग्नेः पश्चाद्भेषु समिधा सह विनिधाय ॥ विश्वानि
 न इति त्र्युचस्य आत्रेयो वसुः क्रतो ग्निस्त्रिष्टुप् ॥ द्वाभ्यामर्चने अंतोपस्थाने वि० ॥ ॐ विश्वानि नो दुर्गाहा जातवेदः ॥ ॐ सिंधुं नवावा
 दुरितातिपार्षि ॥ ॐ अग्ने अत्रि वन्नमसा गृणानः ॥ ॐ अस्माकं बोध्यविता तनूनां ॥ ॐ यस्त्वात्तदाकारिणामन्यमानः ॥ ॐ अमर्त्यमि
 त्यजो हवीषि ॥ ॐ जातवेदो यशो अस्माकं धेहि ॥ ॐ प्रजाभिरग्ने अमृतत्वमर्था ॥ ॐ यस्मै त्वं स कृते जानवेद उलोक मग्ने कृणवस्यो
 नं ॥ अश्विनं सपुत्रिणं वीरवंतं गोमंतरं यिनं शतं स्वस्ति ॥ इति दक्षिणं जन्वात्स्य समिधमग्नेः क्षिप्त्वापः स्युष्वा समिधि प्रदीप्तायां विधूमज्वालां
 गारेण्यो कठिनं हविः पाणिनां युत्सुत्तरपार्श्वे नद्रवं हविः स्तुवेण समिन्धुलतोऽङ्गुलप्रदेशे सव्यं पाणिं हृदि निधाय ॥ ॐ अग्नेस्वाहा इति हुत्वा
 अग्नय इदं नममेति सक्त्वा पूर्वाहुतिरेशान्या उत्तरस्थां वा पूर्वाहुतेर्भूयसीमाहुतिं प्रजापतिपदं चतुर्थं तं मनसा ध्यायत्स्वाहेत्कपां शुच्यार्थं स

सृष्टां हुत्वा प्रजापतय इदं नममेतित्यक्त्वा परिस्तरणं विष्टुज्यपरिसमूहनपर्युक्षणे कृत्वोपस्थानं कुर्वति ॥ तत्र मंत्राः ॥ अग्न्यायुषोतिमंत्रत्र
यस्वगतैर्वैरवानसाः पवमानोऽग्निर्गायत्री ॥ अग्न्युपस्थाने वि ॥ ॐ अग्न्यायुषिपवस आसुवोर्जमिषंचनः ॥ आरेबाधस्यदुक्तुनां ॥ अग्नि
र्क्षिः पवमानः पांचजन्यपुरोहितः ॥ तमीमहे महागयं ॥ अग्ने पवस्व स्वपा असोवर्चः सुवीर्यं ॥ दधद्रयिमगिपोषं ॥ अग्ने त्वन्न इति च त
सृष्टां गौपायना लौपायना वाबंधुः सुबंधुश्चुतबंधुर्विप्रबंधुः क्रमेणाग्निर्हिंपदाविराट् अग्न्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ अग्ने त्वन्नो अंत
मउत्त्रात्ताशिवो भवावरूथ्यः ॥ वस्वरग्निर्वसुश्च वा अन्नानक्षिद्युमत्तमं रयिं दाः ॥ स नो बोधिश्चुधी हवसुरुष्याणो अघायतः समस्मात्
तं त्वाशोचिष्ठदीदिवः सुभ्राय नूनमीमहे सखिभ्यः ॥ प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् ॥ प्रजापत्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ
प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वाजातानि परिताबभूव ॥ यत्कामास्ते जहृमस्तन्नो अस्तु वयं स्यामपतयोरधीणां ॥ तंतुं तन्वं देवा अग्निर्जगती
अग्न्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ तंतुं तन्वन्नरजसोभानुमन्विह्योतिष्मतः पथोरक्षधिया कृतान् ॥ अनुल्बणं वयतजोगुवामपो मनु
र्भक्जनयादैव्यं जनं ॥ हिरण्यगर्भ इत्यस्य हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् ॥ प्रजापत्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ हिरण्यगर्भः समवर्त
ताग्ने भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ॥ सदाधारः पृथिवीद्यामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ एते मंत्रैर्वायव्यदेशे प्रवृत्तिष्टुप
तिष्ठेत् ॥ तत्त उपविश्य ॥ मानस्तोके तिकुत्सोरुद्रो जगती ॥ विभूतिग्रहणे विनियोगः ॥ ॐ मानस्तोके तनये मान आयौ मानो गौषु

नोअस्ते पुरीरिषः ॥ वीराद्यानेरुद्रमाभितोवधीर्द्विष्मंतः सदमित्वाहवामहे ॥ त्र्यायुषंजमदग्निरितिललाटे ॥ कश्यपस्यत्र्यायुषं कंठे ॥ अग
स्त्यस्यत्र्यायुषं नाभौ ॥ यद्देवानां त्र्यायु० दक्षिणस्कंधे ॥ तच्चोअस्तुत्र्या० वामस्कंधे ॥ सर्वमस्तु शतायुषं शिरसि ॥ न्यूनातिरिक्तदोषपरिह
रार्थं ॥ प्रमादात्कुर्वतां कर्मप्रच्यवेताध्वरेषु यत् ॥ स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णस्यादिति श्रुतिरिति वचनाद्विष्णुं स्मृत्वा कर्मेश्वरार्पणं कृत्वा इ
तिसायमौपासनप्रयोगः ॥ एवमेव प्रातरपि पूर्वांगानि कृत्वा ॥ सूर्यायस्त्वाहेतिसायं द्रव्येणैव प्रथमाहुतिं हुत्वा सायंकालीन द्विती
याहुतिवद्वितीयाहुतिं हुत्वा परिसमूहनादिसर्वं प्राग्बत्कुर्वीत ॥ उपस्थाने विशेषः ॥ सूर्यो नोदिवस्पात्वित्यस्य चक्षुः सूर्यो गायत्री ॥
सूर्योपस्थाने वि० ॥ ॐ सूर्यो नोदिवस्पात्वुवातो अंतरिक्षात् ॥ अग्निर्नः पार्थिवेभ्यः ॥ उदुत्यं काण्वः प्रस्कण्वः सूर्यो गायत्री ॥ सूर्योपि
स्थाने वि० ॥ ॐ उदुत्यं जातवेदसं देवं हतकेतवः दशो विश्वायसूर्यं ॥ चित्रं देवानां मांगिरसः कुत्सः सूर्यस्त्रिष्टुप् ॥ सूर्योपस्थाने
विनियोगः ॥ ॐ चित्रं देवानां मुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥ आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्य ष
श्र्व ॥ नमो मित्रस्येति सौर्यो भितपाः सूर्यो जगती ॥ सूर्योपस्थाने वि० ॥ ॐ नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षुसे महो देवाय तदृतं सपर्यत ॥ वृ
रेदशे देवजाताय केतवे दिवस्पुत्राय सूर्याय शांसत ॥ एतैश्चतुर्भिः सूर्यं प्रजापते हिरण्यगर्भ इति द्वाभ्यां प्रजापतिवोतिष्ठेदिति प्रातर्विशेषः
॥ अथ प्रसंगात्किंचिद्दृष्ट्याग्निविषये प्रोच्यते ॥ होमकाले शम्यादेशादवक्त्रिबहिरायतनाद्गतश्चेदग्निः स च प्रायश्चित्तसमाप्तिपर्यंतं स्थिति

समर्थस्तदाददंत एकं परकृत एकमिति बद्धमंत्रेणायतने प्रक्षिप्य ॥ व्यस्तसमस्तव्याहृतिभिश्चतस्र आज्याहुतीर्जुहुयात् ॥ जीवना-
समर्थः ॥ स्फुलिंगसम स्तदानदोषइतिभावः ॥ शम्यादेशादपि बहिरुपक्षीयगतेष्वौपथिकृतेष्वेचरुः कार्योपिवा अग्नयेपथिकृते
स्वाहेति पूर्णाहुतिः कार्या ॥ तदुक्तं कारिकायां ॥ अर्वाकृशम्यापरासात्तु बहिरायतनाद्गतप्रायश्चित्तसमाप्तं तं समर्थो जीवितुं यदि ॥
इदंत इत्युच्चातस्य स्थाने ग्निं प्रक्षिपेत्पुनः ॥ आज्याहुतीश्च जुहुयाद्वाहृत्यारख्ये श्वपूर्ववत् अतिक्रान्ते यदा शम्यापरासमनलो भवेत् ॥
चरुः पथिकृते कार्यः पूर्णाहुतिरथापिवा ॥ पूर्णाहुतिलक्षणं तत्रैव ॥ आज्यं द्वादशकृत्वस्तु गृहीत्वा पूरयेत्क्रवं ॥ तथा च आज्याहुतिः
कार्या सा पूर्णाहुति रिष्यते ॥ स्क्रवपूर्णाहुतिर्वस्यादित्येकेया जिका विदुरिति ॥ आयतनात्तद्विंशदंगुलात्मको देशः शम्या ॥ शम्याष
द्विंशदंगुलेत्यापस्तंबस्मरणात् ॥ आयतनभंगेन स्थलसंकोचादिना वा स्थलांतरे ग्निनयनप्रसक्तौ प्रकारउक्तस्त्रिकांडमंडने प्रत्य-
क्षेण नयनग्निमुच्छ्वसेच्चेतुं नश्यति यदित्वा न्नुच्छ्वसीत्तानि धायोच्छ्वस्यतं पुनः हरेदनुच्छ्वसन्नेवं नश्येत्त्रिहरणे नलः शकटेनातिदूरं बाहरे
देशं यथा रुचि ॥ स्वांगेन वाथ वा शम्यापरासात्प्रादुर्यच्छ्वसन् ॥ कर्मार्थनयने ग्नीनां नानुच्छ्वासादिचोद्यते ॥ नदीसंतरणे ग्नीनां सी-
मातिक्रमणे तथा ॥ सर्वत्राद्यंतसीम्नोर्वा स्वामिस्पृष्टास्फुरग्नयः प्रत्यक्षमरणिहारं नान्यथाग्निविनाशनमिति ॥ अन्यान्यपि
प्रायश्चित्तानि विस्तारभात्येहन प्रदर्शितानीति संक्षेपः ॥ अथोपवसथ्येवर्ज्याण्याहजाबालिः ॥ कोविदारान्कुलि त्यांश्चव

जयेत्कोद्रवांस्तथा ॥ अचूतंबहुवाटंचक्रयविक्रयमेवच ॥ दंतशौचंचपूर्वेद्युर्यागस्यैतानिर्वर्जयेत् ॥ मकरान्त्वणांशारांश्चणकान्कोरदूषका
 न् ॥ माषान्मधुपरान्चवर्जयेत्पर्वणिद्विजइति ॥ अथपुनराधाननिमित्तानि ॥ कात्यायनः विहायाग्निं सभार्यश्चेत्सीमासुलुंघ्यगच्छति ॥ हो
 मकालात्पयेतस्यपुनराधानमिष्यते ॥ अत्रसीमागृहसीमानतुग्रामसीमातदुक्तं त्रिकांडमंडने ॥ विहारकालेयदिकार्यलोभात्पत्नीतुसी-
 मानमतीत्यगच्छेत् ॥ निः संशयोग्निः खलुनाशमेतिगृहस्यसीमान्निविवेक्षितोर्थइति ॥ शौनकः ॥ अग्नावनुगतयेत्रहोमकालद्वयंब्रजेत्
 उभयोर्विप्रवासेवालोकिकोग्निर्विधीयते ॥ ऋग्वान्भ्रूषितेतुयदापत्नीयदिग्रामांतरंब्रजेत् ॥ होमकालेयदिप्राप्तानसादोषेणयुज्यते ॥
 अथतत्रैववसतिहोमकालव्यतिक्रमः ॥ लोकिकोग्निर्विधीयेतकाठकश्रुतिदर्शनात् ॥ पैठीनसिः ॥ १६ ॥ बली कृतधर्मस्यपीड्यमानस्यशत्रु-
 मिः मासद्वयंप्रवासोस्तिपरतोनाहिताग्निवत् मासद्वयस्योपरि आहिताग्नेरनाहिताग्निवत्प्रवासेनास्तीतितुर्पपादार्थः ॥ मासद्वयावधि
 प्रवासेहोमार्थं द्विजंपरिकल्प्यप्रवसेदित्याह कात्यायनः ॥ निक्षिप्याग्निं स्वदारेषु परिकल्प्यत्विजंतथा ॥ प्रवसेत्कार्यवान्विप्रोवृथैव
 नचिरंबसेदिति ॥ अत्रकार्यवानिति धनार्थं नितुतपोर्था ॥ धनान्यर्जयितुं युक्तः प्रवासोत्पुत्रिणः ॥ धनैर्यत्संप्रवेदिज्यातपा
 दर्थं नतु ब्रजेदिति सत्यव्रतस्मरणान् ॥ साग्निकविषये त्रिकांडमंडन आह ॥ अग्निहोत्रेणरहितः पथानंशतयोजनं साग्निस्तप्रति
 यात्येवमग्निहोत्रं विनश्यति ॥ अत्रप्रवासकाले आगमनकाले विशेषस्तथातिपन्नादिहोमकारश्चजागरूकेऽस्मन्मातुः पितामह-

श्रीनारायणरचितेप्रयोगरत्नेद्रष्टव्यइतिदिक् ॥ अथ पूजाविधिर्मास्त्ये ॥ प्रातर्मध्यंदिने सायं देवपूजां समाप्तेत् ॥ अशक्तो विस्वरेणे
 वप्रातः संपूज्य केशवं ॥ मध्याह्ने चैव सायं च पुष्पांजलिमपि क्षिपेत् ॥ स्कांदे ॥ कामासक्तो थवाक्रुथः शालिग्रामशिलार्चनात् ॥ मत्तया वा
 यद्विवाभक्त्या कलौ मुक्तेमवाप्नुयात् ॥ शिलायुक्ता प्रयोगपारिजाते ॥ शिलाय्यामलर्कतुल्या पूज्या सूक्ष्मं वया भवेत् ॥ यथा यथा शिलासूक्ष्मा
 तथा स्यात्तु महत्कलं ॥ तस्यां मां पूजयेन्नित्यं धर्मकार्यं सिद्धयेति ॥ तत्रैव स्कांदे शिवनाभिरुक्तः ॥ यवमात्रं तु गर्तस्थाद्यवाक्षीं लिंगमुच्यते
 शिवनाभिरिति स्थातस्त्रिषु लोकेषु दुर्लभः वासुदेवमयं क्षेत्रं लिंगं शिवमयं स्मृतं ॥ तस्माद्हरिहरक्षेत्रे पूजयेच्छंकराच्युतो ॥ श्रीभारते क-
 लौकलिमलध्वंसं सर्वपापहरं हरिं ॥ ये च यं तनरानित्यं तेपि वंद्या यथा हरिः ॥ ब्रह्माकृतयुगे देवैश्चेतायां भगवान् हरिः द्वापरे भगवान् विष्णुः
 कलौ देवो महेश्वरः पूज्य इति भावः ॥ शिवपूजनं बाणलिंगेति प्रशस्तमित्कृतं भविष्ये ॥ बाणलिंगानिराजं दूरव्यातानि भवनत्रये ॥ न प्रति-
 ष्ठानसंस्कारस्तेषामावाहनं न चेति ॥ हेमाद्रौ ॥ पक्वजंबूफलाकारं कुक्कुटांडसमाकृतिः ऋक्तिमुक्तिप्रदं चैव बाणलिंगमुदाहृतं ॥ श्रीसूर्य
 पूजोक्ता भविष्यपुराणे ॥ प्रातः संध्यावसाने तु नित्यं सूर्यं समर्चयेत् ॥ यः सूर्यं पूजयेद्भक्त्या त्रिमूर्तेः पूजको भवेत् ॥ अग्निहोत्रादिवेदा-
 श्रयज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ॥ सूर्यार्चनस्यै चैवैते कोत्थंशेनापिनो समाः ॥ मेरुमंदारतुल्योपिराशिः पापस्यदारुणः ॥ आराध्यमास्करं
 मर्त्यस्तं नाशयति तत्क्षणात् ॥ अर्द्धाद्वैगवांस्तदोग्घ्राणां वेदपारगे ॥ एकाहमर्चयेद्भानुं तस्य पुण्यं ततोधिकं ॥ गृहस्थस्य पंचाय

तनपूजोक्तापरशरामनिबंधेकूर्मपुराणे ॥ स्नानसंध्यांततोहोमंगृहस्थोक्तेनवर्त्तना ॥ कृत्वासूर्यगणपतिलक्ष्मीमीशंतथाहरिं ॥ पौरु-
 षेषतुसूक्तेननित्यमर्चासमारभेत् ॥ अर्चनमूलमंत्रेणवाकार्यं ॥ मूलमंत्रलक्षणंगारुडे ॥ प्रणवादिनमोतंचचतुर्थ्यंतंचसप्तमदेव-
 तायास्वकनाममूलमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ ब्राह्मेपि ॥ ॐ कारादिसमायुक्तंनमस्कारांतकीर्तनं ॥ स्वनामसर्वसत्त्वानांमंत्रइत्यभिधीय-
 ते ॥ ॐ सूर्यायनमइत्यादि ॥ वाजपेययाजिनस्तश्लिष्टमंत्रेणपंचायतनपूजनमित्याहुः ॥ युक्तंतु ॥ ऋगंतेश्लिष्टमंत्रमुच्चार्यपाद्यादि-
 निवेद्येदिति ॥ पंचायतनप्रकारोज्ञानमालायां ॥ सहस्रांशुयदामध्येर्शान्यांपार्वतीपतिं आग्नेय्यामेकदंतंचनैर्ऋत्यामच्युतंतथा-
 वायव्यांपूजयेद्देवीभोगमोक्षैकभूमिकामिति ॥ सूर्यपंचायतनं ॥ हेरंबंतुयदामध्येर्शान्यामच्युतंयजेत् ॥ आग्नेय्यांपंचवक्त्रंतुनैर्ऋ-
 त्यांजगदंबिकां ॥ वायव्यांशुमणिचैवयजेन्नात्रीत्यनंद्रितः ॥ इतिगणपतिपंचायतनं ॥ भवानींतुयदामध्येर्शान्यांमाधवंयजेत् ॥ आ-
 ग्नेय्यांपार्वतीनाथंनैर्ऋत्यांजगदंबिकांगणनाथकं ॥ प्रद्योतनंतुवायव्यांमाचार्यस्तूपूजयेत् ॥ इतिलक्ष्मीपंचायतनं ॥ शंकरंतुयदाम-
 ध्येर्शान्यांश्रीपतिंयजेत् ॥ आग्नेय्यांचंतथाहंसंनैर्ऋत्यांपार्वतीस्तुतंवायव्यांचंसदापूज्याभवानीभक्तवत्सलेतिशिवपंचायतनं ॥ य-
 दातुमध्येगोविंदमैशान्यांशंकरंयजेत् ॥ आग्नेय्यांगणनाथंचनैर्ऋत्यांतपनंतथा ॥ वायव्यामंबिकांचैव यजेन्नात्रीसमाहितइति-
 विष्णुपंचायतनं ॥ स्वस्थानवर्जितादेवाः शोकदुःखभयप्रदाः तन्मंडलस्थितोराजासाधकश्चविनश्यति ॥ बोपदेवश्च ॥ शंभो

मध्यगतेहरशिनहरभूदेव्योहरोशंकरे ॥ भास्येनागसुतारवोहरगणेशाजंबिकास्थापिताः ॥ देव्यांविष्णुशिवैकदंतरवयो लंबोदरे जेश्वरे नार्याः शंकरभागतोतिस्वदाव्यस्तास्तनेहानिदाः ॥ अस्यायमर्थः ॥ शंभोमध्यगतेसतिशंकरभागतईशानकोणमारभ्य आग्नेय्यादिकोणेषुहरीनहरभूदेव्य स्थाप्याः तथाचइशानेविष्णुः ॥ आग्नेय्यामिनः सूर्यः नैर्ऋत्येहरभूर्गणेशः वायव्यांदेवीति ॥ हरौमध्यगतेसतिईशानादिकोणेषुशंकरे भास्येनागसुतः ॥ ईशान्यांशंकरः आग्नेय्यांइभास्योगणपतिः नैर्ऋत्यांसूर्यः वायव्यांत्वगसुतादेवीरवौमध्यगतेसतिइशानादिषुहरगणे शाजंबिकाः ईशान्यांहरः अग्नेय्यांगणेशः नैर्ऋत्यांविष्णुः वायव्यामंबिकादेव्यांमध्यगतायांस्त्यांईशांविष्णुशिवैकदंतरवयः ईशांविष्णुः आंशिवः नैर्ऋत्यांगणेशः वांसूर्यः लंबोदरेमध्यगतेसतिईशानादिषु अजेश्वरेनार्याः ईंविष्णुः आंशिवः नैंसूर्यः वां देवीतिक्रममाह ॥ अत्रईशानादिकल्पना यत्रैवभानुस्त वियत्कदेतिप्राचींतुतांवेदविदोवदंतिइतिगोतमोक्त प्राचीमनुसंधायद्रष्टव्यः यत्तुपूज्यपूजकयोर्मध्येप्राचीप्रोक्ता विचक्षणैः प्राच्येवप्राचीसोऽष्टिसुक्तावेदेवपूजनमिति विष्णुयामलवाक्यंतन्नात्रिकपूजाविषयं ॥ उक्तंच ॥ श्रीमातामहचरणैराचारमयूरेवपूज्यपूजकांतः प्राचीआगमोक्त पूजायामेव नत्यरिभाषायामुक्तत्वादिति ॥ पंचायतनपूजाक्रमोपितत्रैवोक्तः ॥ सुरव्येषुष्पांजलिंदत्वागणेशाद्यर्चनंभवेत् ॥ गणेशाएवसुरव्यश्चेत्तत्रसूर्यक्रमाद्भवेदिति वचनात्प्रधानदेवतायां पुष्पांजल्यंतं पूजाकांडं समाप्य पदार्थानुसमये नगणेशादीनर्चयेदिति ॥ शारदातिलकटीकयांतुपुष्पांजलिं सुरव्ये आदौदत्वा

चनंकार्यमित्युक्तं वस्तुतस्तत्त्वमपिपूजाक्रमस्तांत्रिकपूजायामेवज्ञेयः तत्रैवोक्तत्वात् ॥ वैदिकपूजायां तुस्थापनक्रमएव ॥ अतएववाज
 पेययाजिभिर्विष्णुशिवगणेशसूर्यदुर्गाभ्योनमइतिश्लिष्टमंत्रउक्तोविष्णुपंचायतने ॥ सूर्यपंचायतनपूजनेतुक्रमउक्तः ॥ पद्यपुराणे ॥ आ
 दित्संगणनाथंचदेवोरुद्रंयथाक्रमं नारायणंविश्वत्थारव्यमंतेचकुलदेवताः ॥ तथातत्रैव ॥ रविर्विनायकश्चंडीइशोविष्णुस्तपंचमः अनुक्र
 मेणपूज्यंतेव्यक्तमेणमहद्भयमिति ॥ सूर्यातिरिक्तपंचायतनादिपूजायामप्यादौसूर्यपूजांविधाय विष्णुदिदेवानांपूजाकार्या ॥ तदुक्तं
 ब्राह्मे ॥ अपूज्यप्रथमंसूर्यमपरान्यः प्रपूजयेत् नतद्रुतकृतं पापं सप्रतीच्छंति देवता इति ॥ इत्थंचपूजनंभूतशुद्धिंप्राणप्रतिष्ठांमातृकान्या
 संचविधायकार्यमितिप्रयागपास्जिजातादयः ॥ शौनकेपि ॥ कृत्वातुभूतशुद्धिंचमातृकान्यासमाचरेदिति ॥ पूजाप्रकरणेउक्तं तथाचशु
 तिसः ॥ देवोभूत्वादेवान्यजेदिति ॥ रामतापिन्यांच देवोभूत्वायजेदेवं नादेवो देवमर्चयेत् ॥ मंत्रमहोदधावपि ॥ देवान्चीयोग्यताप्राप्त्यैभू
 तशुद्धिंसमाचरेत् भूतशुद्धिंविधायैवंप्राणस्थापनमाचरेत् ॥ एवंप्राणान्यप्रतिष्ठाप्यमातृकान्यासमाचरेत् ॥ एवंमूलवाक्यानुसारेणेत्य
 र्थः ॥ मूलवाक्यानितुग्रंथविस्तृतिभयान्नोक्तानि ॥ तामिमल्लुतिमंत्रमार्तंडेद्रष्टव्यानीतिदिक् ॥ अथपुरुषसूक्तविधानंक्रमविधाने ॥ अर्चनं
 संप्रवक्ष्यामिविष्णोरमितनेजसः ॥ यत्कृत्वामुनयः सर्वपरंनिर्वाणमाप्नुयुः ॥ अनुष्टुभस्यसूक्तस्यत्रिष्टुबंतस्यदेवताः ॥ पुरुषोयोजगद्बीजं
 क्रुपिर्नारायणः स्मृतः ॥ प्रथमांविन्यसेद्दामेद्वितीयांस्क्षिणेकरे ॥ तृतीयां वामपादेच चतुर्थींदिक्षिणेन्यसेत् ॥ पंचमीं वामजानौतुष-

श्रौतैर्दक्षिणेन्यसेत् ॥ सप्तमीं वामकस्यां तु अष्टमीं दक्षिणे तथा ॥ नवमीं नाभिमध्ये तु दशमीं तद्दये तथा ॥ एकादशीं कंठमध्ये द्वादशीं वा
 मबाहुके ॥ त्रयोदशीं दक्षिणे तु तथैवास्ये चतुर्दशीं ॥ अक्षयोः पंचदशीं चैव विन्यसेत्पूर्णिषोडशीं ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा पंचांगानि समा-
 चरेत् ब्राह्मणोऽस्येत्यादिभिश्च क्रमिः पंचांगकल्पना ॥ तद्दयं च शिरः शिरवाकवचंचास्यमेव च ॥ यथा देहे तथा देवे न्यासं कृत्वा यथाविधि
 एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चात्पूजां समाचरेत् ॥ न्यासेन तु भवेत्सोपि स्वयमेव जनार्दनः ॥ आचम्यावाहये देवमृचा तु पुरुषोत्तमं द्वितीयया-
 सनं दद्यात्प्राग्वैव तृतीयया ॥ अर्घ्यं चतुर्थया दातव्यं पंचम्या च मनीयकं ॥ षष्ठ्या स्नानं प्रदेयं तु सप्तम्या वस्त्रमेव च ॥ यज्ञोपवीतमष्टम्या
 नवम्या चंदनं स्मृतं ॥ पुष्यं दशम्या दातव्यं मेकादश्यां तु धूपकं ॥ द्वादश्या दीपकं दद्यात्त्रयोदश्या निवेदनं ॥ चतुर्दश्या नमस्कारं पंचद-
 श्या प्रदक्षिणाः ॥ उद्वासनं तु षोडश्या उपचारास्तु षोडश्या ॥ स्नाने वस्त्रे च नैवेद्ये दद्यादाचमनीयकं ॥ हुत्वा षोडश्याभिर्मंत्रैर्दद्यात्पुष्याणि-
 षोडश्या ॥ तत्र सर्वजपेद्भूयः पौरुषं सूक्तमेव च ॥ षण्मासात्सिद्धिमाप्नोति त्येवमेव समर्चनात् ॥ अत्र यद्यप्यावाहनं विसर्जनं चाकं त-
 त्त्यहंप्राणप्रतिष्ठा पूर्वकप्रतिमादिपूजनविषयं ॥ अन्यत्र त्वादावंते च पुष्यां जलिसमर्पयेत् ॥ आदावंते च मंत्राभ्यां पुष्यां जलिसमर्पणमि-
 तिनारदीयवाक्यात् ॥ वस्त्रं त्वहं नवीनं किंतु समर्पितमेवाभ्युक्ष्य समर्पयेत् ॥ तदुक्तं तत्त्वसागरे ॥ वस्त्रमभ्युक्षणां चुध्येदपरंतु दिने
 दिने ॥ आचारमयुस्वैमंत्रराजविधौ ॥ प्रतिमापद्वयं त्राणां नित्यस्नानं नक्षरयेत् ॥ कारयेत्पर्वदिक्सेयथामलनिवारणमिति ॥ कूर्मपुरा-

राणे ॥ नविष्णुाराधनात्पुण्यंविद्यतेकर्मवैदिकं ॥ तस्माद्नादिमध्यांतंनित्यमाराधयेत्परि ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण सूक्तेन पौरुषेण वा ने
वाभ्यां सदृशो मंत्रो वेदेषूक्तश्च पावनः ॥ अथवा देवमीशाने भगवतं सनातनं ॥ आराधयेन्महादेवं भावपूतो महेश्वरं ॥ मंत्रेण रुद्रगायत्र्या-
प्रणवेनाथवापुनः ईशानेनाथवारुद्रैस्त्र्यंबकेन समाहितः ॥ तथो नमः शिवायेति मंत्रेणानेन वा यजेदिति ॥ यजनप्रकारं बोधायनोऽप्याह
॥ अथातो हरहः परिचर्याविधिं व्याख्यास्यामः स्नात्वा शूचौ देशे गोमयेनोपलिप्यप्रतिकृतिं कृत्वा क्षतपुष्पैर्यथा लाभं समर्चयेत् सहपु-
ष्पोदकेन महादेवमावाहयेत् ॥ ॐ भूः महादेवमावाहयामि ॥ ॐ भवः महादेवमावाहयामि ॥ ॐ स्वः महा० ॥ ॐ भूर्भवः स्वर्गमहादेव
मावाहयामि इत्यावात्स्यायातु भगवान्महादेव इत्यथ स्वागतेनाभिवंदति स्वागतमनुना स्वागतं भगवते महापुरुषायैतस्त्वासनं कुसमास्तां-
भगवन्महादेव इत्यत्र कुर्वददाति भगवतेयं कूर्चोदर्ममयस्त्रिचूडुरितः सुवर्णस्तंजुषस्वेति ॥ अत्रस्थानानि कल्पयति ॥ अग्रतो ब्रह्मणे
कल्पयामि दक्षिणतः स्कंदाय कल्पयामि विनायकाय कल्पयामि पश्चिमतः स्थूलाय कल्पयामि उत्तरतः उमायै कल्पयामि तं दिक्के
श्वराय कल्पयामीति कल्पयित्वा सावित्र्यापात्रमभिमंत्र्य प्रक्षालयति रः पवित्रमध्य आनीय सहपवित्रेणादित्यं दर्शयेत् ॥ ॐ मिल्युत-
मिति स्नानं ॥ ॐ स्वरितिरुद्रेण पाद्यात्प्रणवेनार्घ्यमथ व्याहृतिभिर्निर्माल्यं मपोहोत्तरतश्चंडाय नम इत्यथैनं स्नापयित्वा पोहिष्ठाम
यो भव इति तिसृभिर्हिरण्यवर्णाः शुचयः पावकाः इति च तसृभिः पचमानः सुवर्चन इत्येतेनानुवाकेन स्नापयित्वा द्विस्तर्पयति ॥ प्र

वंदेवंतर्पयामि शर्वदेवंतं • ईशानं देवंतं • पशुपतिं देवंतं • रुद्रं देवंतर्पयामि उग्रं देवंतं • श्रीमं देवंतं • महान्तं देवंतर्पयामि मीति तर्पयित्वा येनानि च
 स्त्रयज्ञोपवीतान्याचमनीयान्युदकेन व्याहृतिभिर्दत्त्वा व्याहृतिभिः प्रदक्षिणमुदकं परिषिच्य ॥ नमस्ते रुद्रमन्यव इति गंधं दद्यात्सहस्रा
 णिसहस्रश इति पुष्पं दद्यात्दीशानं त्वा भव नानामधि श्रियमिति चाक्षतान् दद्यात्सावित्र्या धूपमुदीष्यस्वेति दीपं देवस्य त्वासवितुः प्रस
 वो शिवनोर्बाहुभ्यां भगवते महादेवाय जुष्टं चरु निवेद्या मीतिने वेद्यमथाष्टाभिनीमर्धे रौप्येण पुष्पाणि दद्यात् भवाय देवाय नमः ॥ शर्वाय देवाय न
 मः ॥ ईशानाय नमः ॥ पशुपतये देवाय ॥ रुद्राय देवाय ॥ उग्राय देवाय ॥ श्रीमाय देवा ॥ महते देवा ॥ नमो ब्रह्मणे नमः ॥ स्कंदाय नमः ॥
 प्रयातु भगवानीशः ॥ सर्वलोकनमस्कृतः ॥ अनेन हविषा तृप्तः पुनरागमनाय च ॥ पुनः संदर्शनाय चेति प्रतिमास्थानेष्वप्यग्रावाहनविस
 र्जनं वर्ज्यं समानमन्यत्स्वस्त्ययनमित्याचक्षते भगवान्बोधाय न इति ॥ अथ पूजोपयुक्तानि पुष्पाणि ॥ तत्रादौ सूर्यपूजायां विहितानि ॥
 भविष्यपुराणे ॥ मालिनी मल्लिका चैव दूर्वा चाशोक कर्णिक ॥ पारलाकरवीराणि जपाजयंति रेव च ॥ चंपको बकुलं चैव तथैवा गस्ति किंशुकी
 प्रास्करस्य प्रपूजार्थं ग्राह्या ष्येतानि नित्यं ॥ नीलोत्पलसहस्रेण नीलोत्पलशतेन च ॥ रक्तैश्च करवीरैश्च यस्तु पूजयते रविं ॥ वसेद र्कपूरे
 श्रीमान्सूर्यतुल्यपराक्रम इति ॥ अथ विहितपत्राणि बिल्वपत्रं शमीपत्रं मृगराजस्य पत्रकं ॥ तमालपत्रं च हरेस्य स्तुष्टिकरं रेवः तुलसी
 कालतुलसी तथा रक्तं च चंदनं ॥ केतकी पत्रकुसुमं स देवतपनप्रियमिति ॥ अन्यान्यपि गणेशादिपूजायां विहितनिषिद्धानि ग्रंथस्तरभि

येहनोक्तानितान्याचारमयूरवादिग्रंथेष्वेवगंतव्यानि ॥ तत्रापूर्वाभावेपर्युषितान्यपिग्राह्याणीत्यक्तंस्मृत्यंतरे ॥ पंकजंपंचरात्रंस्थादशरा
त्रंचबिल्वकं ॥ तुलस्यैकादशाहास्तुपुनः प्रक्षाल्यपूजयेत् ॥ स्कांदे ॥ गंगाजलंत्र्यहाद्वाह्यंपूजनेभक्तिसंयुतः ॥ भविष्ये ॥ नास्तैरर्चये
द्विष्णुंनतुलस्यागणेश्वरं ॥ दुर्वाभिर्नार्चयेद्गङ्गकितकैर्नमहेश्वरं ॥ अक्षतानिषेधस्तुशालग्रामपरः शालग्रामशिलामेवनास्तैरर्चयेद्वि-
जइतिविष्णुक्तेः ॥ उक्तंचवार्तिके ॥ सामान्यविधिरस्पष्टः संह्रियेतविशेषतइति ॥ नांगुष्ठैर्मर्दयेद्देवंनाथः पुष्पैः समर्चयेत् ॥ कुशाग्रैर्न
क्षिप्तैस्तोयंबज्रपातसमंभवेत् ॥ नशक्यैः पूजयेद्देवंकुसुमैर्नमहीगतैः ॥ नविशीर्णदलैः शिष्टैर्नाशकैर्नविकाशितैः ॥ पूतिगंधोग्रं
धीनि अल्पगंधीनिवर्जयेत् ॥ वामने ॥ हिरुकाकंकणंदारुमल्लिकागुरुवासिता ॥ शंखंजातीफलंश्रीमस्त्रियाधुपाहरेरिमे ॥ हिरु-
कामांसी ॥ कंकणंगुगुलःशंखोनखं ॥ घृततैलैर्विनाकिंचिद्दीपार्थनसमाहरेत् ॥ पाद्ये ॥ नैवेद्यपात्रंवक्ष्यामिकेशवायमहात्मने ॥ ह्यैर्यं
राजतंकांस्यंताम्रभृन्मयमेवच ॥ पालाशंपद्मपत्रंवापात्रविष्णोरतित्रियं ॥ हविःशाल्योदनंदिव्यमाज्ययुक्तंसशर्करं ॥ नैवेद्यंदेवदेवा
ययावकंपायसंतया ॥ नैवेद्यवस्त्वलाभेतुफलानिविनिवेदयेत् ॥ फलानामप्यलभेतुतोयान्यपिनिवेदयेत् ॥ मरीचिः ॥ विधायदेवतापूजां प्रात
र्होमादनंतरं ॥ गुरुक्तेनतुमार्गेणमूलमंत्रंजपेद्बुधइति ॥ भविष्ये ॥ समभ्यर्च्यपिबेदेवान्यः पादसलिलंहरेः सयातिपरमंस्थानंतद्विष्णोःप
रमंपदं ॥ विष्णुपादाभिषिक्तंयः पात्रेणैवपिबैज्जलं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सयातिपरमांगतिं ॥ यःपादसलिलंविष्णोः करेणपिबतेय-

दि ॥ समूहो नरकं याति यावदिन्द्राः श्वतुर्दशोति ॥ पुलस्त्यः ॥ शालग्रामशिलावारिसोमपानंदिनेदिने ॥ पात्रांतरेणतद्वात्स्यंकरेणसरयासम
 मिति ॥ मौंड करेणपानविधायकायकानि ॥ प्रायः पांचरात्रादिपठितत्वेमतदनुयायिपरप्रणि ॥ ननुर्वेदिकपराणि ॥ स्मृतिषुनिषेधात् ॥ अ
 गस्त्यः ॥ शालग्रामशिलातोयमपीत्वायस्तमस्तके ॥ प्रक्षेपणं प्रकुर्वीत ब्रह्महासनिगद्यते ॥ यत्सर्वदुरितक्षयकामः ॥ स्मृत्यंतरोक्त विप्रण
 दसलिलपानमिच्छंतितदाक्रमः ॥ पाद्ये ॥ विष्णुपादोदकात्पूर्वविप्रपादोदकंपिबेत् ॥ विरुत्थमाचरेद्यस्तब्रह्महासनिगद्यतइति ॥ अथ
 शिवलिंगनैवेद्यप्रक्ष्याप्रक्षयविचारः ॥ पद्यपुराणं ॥ द्रव्यमंत्रफलंतोयंशिवस्वमस्पृशेत्क्षत्रित् ॥ लंघयेन्नैवनिर्माल्यं कूपेसर्वविनिक्षिपेत्
 ॥ मक्षिकापादमात्रयः शिवस्वमुपजीवति ॥ लोभान्मोहात्सपच्येतकल्यांतेनरकेनरइति ॥ पाद्यस्कांदब्राह्मपुराणसंग्रहेषु ॥ शिवउवाच
 ॥ अनर्हममनैवेद्यंपत्रपुष्पफलजलं ॥ शालग्रामशिलालग्नसर्वयातिपवित्रतां ॥ नैवेद्यंमेनरोक्तंकाशध्वेचांद्रायणंचरेदितिनिर्माल्यक
 ल्यनाचोक्तसिद्धांतशेखरे ॥ धराहिरण्यगोरत्नताम्ररौप्याशुकादिकान् ॥ विहायशेषंनिर्माल्यंचंडेशायनिवेदयेत् ॥ अन्यदत्रादिपानीयं
 तांबूलंगंधपुष्पकं ॥ दद्याच्चंडायनिर्माल्यंशिवभक्तंतुसर्वशः इतिक्वचिद्धिवलिंगनैवेद्यप्रक्षणेदोषाभावउक्तः ॥ शिवनारदसंवादे ॥ बाणलिंगेतुचं
 डांशोर्नचनिर्माल्यकल्पना ॥ सर्वबाणार्पितं ग्राह्यं भक्त्या मर्कैश्च नान्यथा ॥ ग्राह्याग्राह्यविचारोयंबाणलिंगेनविद्यते ॥ तदार्पितंजलंचांद्राद्यं ग्राह्यं
 दसंज्ञया ॥ बाणलिंगेसयंघृतेचंद्रकांतेहृदिस्थिते ॥ चांद्रायणसंज्ञेयंशोर्नैवेद्यप्रक्षयमिति ॥ अथपूजाप्रयोगः ॥ आचम्यदेशकालोस्पृत्वायमउ०

यथाशक्तियथाज्ञानयथामीलितोपचारैः श्रीसूर्यादिपूजांकरिष्ये ॥ तदंगत्वेनात्मशक्त्यर्थं भूतशुद्ध्यादिकरिष्ये इति संकल्प्य ॥ पृथ्वीत्यस्य
 मेरुपृष्ठः कूर्मः स्रतलं आसने वि० ॥ पृथ्वीत्वया ॥ अपसर्पंतु वामदेवो भूतान्यनुष्टुप् ॥ भूतोत्सादने विनियोगः ॥ ॐ अपस० मारभइति
 पादतलपोर्षे न भूमिं त्रिः प्रहृत्य ॥ देवा आयांतु यातु धाना अपयांतु ॥ विष्णो देवयजनं रक्षस्व ॥ येभ्यो माता इत्यस्य गयः प्लातो विश्वे दे
 वा जगती ॥ मनुष्यगंधनिवारणे वि० ॥ एवापित्रे इत्यस्य वामदेवो बृहस्पतिर्विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ॥ मनुष्यगंधनिवारणे वि० ॥ ॐ येभ्यो माता
 मधुमत्पिन्वते पयः पीयूषं द्यौरदितिरद्विर्बर्हाः ॥ उक्थ शक्यान्नुषभरात्स्वप्नसस्तां आदित्यां अनुमदास्स्त्वये ॥ ॐ एवापित्रे विश्वे दे
 वायं वृष्णो यज्ञेर्विधेम नमसाहविर्भिः ॥ बृहस्पतेः स प्रजावीरवंतो वयं स्याम पतयोरयीणां ॥ आगमार्थं तु देवानां गमनार्थं तुरक्षसां ॥
 कुरु घंटे वरं नादं देवानां स्थानसंनिधाविति घंटां वा दयित्वा भूतशक्तिकर्यात् ॥ मूलाधारे कुंडलिनीं ध्यात्वा हुमित्कत्याप्यस्रष्टुभ्यामार्गेण
 तद्दयस्यं जीवं ब्रह्मणि हंसदिति विलाप्य ॥ पादादिजान्वंतं पृथिवीलं बीजयुतां ध्यात्वा ॥ जान्वादिनाभ्यंतं वंबीजयुतं जलंध्यात्वा ॥ नाभ्यादि
 त्दयांतरं बीजयुतमग्निंध्यात्वा ॥ तदादिभ्रूमध्यांतं यंबीजयुतं वायुंध्यात्वा ॥ भ्रूमध्यादिब्रह्मरंध्रांतं हंबीजमाकाशंध्यात्वा ॥ भूतानि प्रत्येकं सं-
 विलापयेत् ॥ पृथिवीमप्सुसंहरामि ॥ जलमग्नेः संहरामि ॥ अग्निं वायुं ॥ वायुं माकाशं ॥ आकाशमहंकारे सं ॥ अहंकारं महत्तत्त्वे सं
 हरामि ॥ महान्तं प्रकृतौ सं ॥ प्रकृतिं शुद्धब्रह्मणि संहरामि ॥ आत्मानं ब्रह्माहमस्मीति ध्यात्वा दक्षिणकुक्षावधोमुखं पापपुरुषंध्यात्वा

यमितिबीजेनद्वात्रिंशद्द्वारमावर्तितेनधामनासथावायुमापूर्येरमितिबीजेनचतुःषष्टि वारमावर्तितेनकुंभकेनकृत्वापापपुरुषदेहनिर्दहेत् ॥
पुनर्यमितिबीजेनषोडशवारमावर्तितेनपापभस्मदक्षिणनासपारेचयेत् ॥ ततोवमित्यमृत बीजेनदेहोत्थंभस्मसंप्लाव्यलमितिबीजेनैकीकृत्य
स्रवणंभावयित्वाहमितिबीजेनसर्वांगान्युद्वर्त्य कनकमयं शरीरंध्यात्वा पुनरात्मनः सकाशात्काशः संभूतः आकाशाद्वायुः वायोरग्निः
अग्नेरापः अद्भ्यः पृथिवीतिभूतान्युत्साद्य स्वस्थानेगानिध्यात्वासोहमितिमंत्रेण कुंडलि नी सहितंजीवं त्दद्यानीयस्रधमयंजीवंत्
दिनिधायकुंडलिनींमूलाधारेगतांध्यायेदितिभूतशक्तिः ॥ अथप्राणप्रतिष्ठा ॥ अस्यश्रीप्राणप्रतिष्ठामंत्रस्य ब्रह्मविष्णुरुद्राऋषयः
ऋष्यभुः सामानिछंदांसि प्राणशक्तिर्देवता आंबीजं ह्रींशक्तिः प्राणस्थापनेविनियोगः ॥ ब्रह्मविष्णुरुद्रेभ्योनमः ॥ शिरसि ॥ ऋ
म्यभुः सामभ्योनमः सुरवे ॥ प्राणशक्तयेनमः हृदये ॥ ओं नमः गुह्ये ॥ क्रोह्रीं नमः पादयोरितिक्रुष्यादिः ॥ आदौकरन्यासः उं कं
खं पंगं आकाशवायुबन्धिजलपृथिव्यात्मनेहृदयायनमः ॥ अं चं छं झं जं शब्दस्पर्शरूपरसगंधात्मनेशिरसेस्वाहा ॥ णं टं वं टं
श्रोत्रत्वक्क्षुब्धजिह्वान्धाणात्मनेशिरवायैवषट् ॥ नंतं थं थं वाक्पाणि पादपायूपस्थात्मने कवचाय हुं ॥ मं पं फं भ्रं बं वक्तव्यादानगमनवि
सर्गानंदात्मनेनेत्रत्रयायवौषट् ॥ शं यं रं वं लं क्षं षं सं वं हं मनोबुद्ध्यहंकारचित्तात्मने अस्त्राय फडितिखोटिकात्रयंकृत्वाध्यायेत् ॥ र-
क्तांबोधिस्थपीतोल्लसदरुणसरो जाधिरूढाकराज्जोः पाशां कोटंडमिक्षूद्रवयुणमथमप्यंकुशंपंचबाणान् विभ्राणास्रकृपाळोत्रिन

यनलसिनापिनवक्षोरुहाट्यादेवीबालार्कवर्णाभवतुस्तरवकरीप्राणशक्तिः परानदतिध्यात्वा ॥ मनसा संपूज्यत्तदयेकरंनिधाय ॥ आंहीं
 क्रौं यंरंलंवंशंषंसंहं ओंक्षंसंहंसः ॥ हीं ओंहंसः ममप्राणाइहप्राणाः ॥ आंहींक्रौमित्याद्युच्चार्यममजीवइहस्थितः ॥ आंहीं० ॥ ममसर्वेद्रि
 याणि ॥ आंहीं० ॥ ममवाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रघ्राणजिह्वाप्राणाइहागत्यस्तरवंचिरंतिष्ठंतुस्वाहा० ॥ ॐ क्षंसंहंसः हीं ॐ अष्टत्रिंशाधि
 कशताक्षरमनुप्राणप्रतिष्ठांमंत्रंनिवारंजपित्वाषोडशप्रणवाजपित्वाकेचित्तुप्रणवाद्योयमोमामित्यादिवदेतितत्रमूलंचित्यं ॥ अथ-
 मातृकान्यासः ॥ तत्रादौप्राणायामः अं आं इं इं उं ऊं ऋं ॠं लूं एं ऐं ओं औं अं अः ॥ इतिषोडशस्वरान्त्संबिंदूनुच्चारयन्वामनासया
 वायुमापूर्यकादिमांतेर्विंदुयुतेः कुंभकंछत्वायादिक्षांतेः संबिंदुंकेर्दक्षिणनामयारेचयेत् ततोस्य अंतर्मातृकामंत्रस्यब्रह्माक्रुषिः
 सरस्वतीदेवता गायत्रीछंदः हलाबीजानि स्वराः शक्तयः शरीरशुद्ध्यर्थंन्यासेवि० ब्रह्मणेनमः शिरसि गायत्र्ये नमः मुखे ॥ सरस्व
 त्येनमोत्तदये हृक्ष्येनमोगुत्से स्वरेभ्योनमः पादयोः अंकरंवंगंधं आं अंगुष्ठाभ्यांनमः इंचंछंजंझंजंईं तर्जनीभ्यां० उंटंठंडंटेणं
 ऊं मध्यमाभ्यां० एतंथंदंधनं ऐं अनामिकाभ्यांनमः ॐ पंफं बं भं मं औं कनिष्ठिकाभ्यां० अंयंरंलंवंशंषंसंहंळंक्षंअः करतलकरपृ
 ष्ठाभ्यां० अंकरंवंगंधं आं त्वादयायनमः इंचंछंजंझंजंईं शिरसेस्वाहा उंटंठंडंटेणंऊं शिरबायैवषट् एतंथंदंधनं ऐं कवचायहुं ॐ पंफं-
 बंभंमं औंनेत्रत्रयायवौषट् अंयंरंलंवंशंषंसंहंळंक्षंअः अरुत्रायफट् ॥ ध्यानं ॥ अत्र अंतर्मातृकावश्यकंकार्यं अक्षस्त्रकूटकसारंग

विद्याहस्तांत्रिलोचनां चंद्रमौलिकुचानभ्रारक्ताब्जस्थां गिरंभजे इतिध्यात्वा मनसासंपूज्य मातृकामंत्रं त्रिर्जपित्वा देवं स्नानशिलायां
निधाय तदग्रे चंदनेन षट्कोणं मंडलत्रयमुदकसंस्थं मालिन्याभ्यर्च्य शंखप्रणवेनाद्भिः पूरयित्वा दक्षिणमंडले संस्थाप्याभ्यर्च्य प्रार्थयेत् त्वं
पुरासागरोत्पन्नो विष्णुनो विधृतः करे निर्मितः सर्वदेवानां पांचजन्यनमोस्तुते पृथिव्यायानितीर्थानि स्थावराणि चराणि च तानि तीर्था
निशंखेस्मिन्विशंतु ब्रह्मशासनादित्यत्काशंखमुद्रांपदस्य मध्यमंडले महार्घ्यं गायत्र्याद्भिः पूरयित्वा पूजयेत् उत्तरमंडले ताम्रकलशं
स्थाप्य संपूज्य कलशस्येति मंत्रैस्तीर्थान्यावात्य शंखोदकेनात्मसहितं पूजासंभारं प्रोक्ष्य पुरुषसूक्तेन न्यासं कुर्यात् ॥ सहस्र शीर्षेति नारायणः
पुरुषोत्तुष्टु अंत्यात्रिष्टुप् स्वांगन्यासे विनियोगः ॐ सहस्रशी ० गुलं १ वामकराय नमः ॐ पुरुषएवेदं ० हृति २ दक्षिणकरे ॐ एतावा
नस्यमहिं ० दिवि ३ वामपादे ॐ त्रिपादूर्ध्व ० अग्नि ४ दक्षिणपादे ॐ तस्माद्दिराळ ० पुरः ५ वामजानौ ॐ यत्पुरुषेण हविषा ० स्थविः ६ द
क्षिणजानौ ॐ तंयज्ञं ब ० श्रये ७ वामकट्यां ॐ तस्माद्यज्ञात्स ० श्रये ८ दक्षिणकट्यां ॐ तस्माद्यज्ञात्स बहुतऋचः ० यत ९ नाभौ ॐ त
स्मादश्वाअ ० वयः १० हृदये ॐ यत्पुरुषं व्य ० चैते ११ कंठे ॐ ब्राह्मणोस्य ० यत १२ वामफले ॐ चंद्रमामनसो ० यत १३ दक्षिणफले
ॐ नाभ्या आसी ० यन् १४ सुरे ॐ सप्तास्या ० पशं १५ ऋचोर्मध्ये ॐ यज्ञेन य ० देवाः १६ सूर्धि ॥ अथ पंचांगन्यासः ॐ ब्राह्मणोस्येति
हृदये ॐ चंद्रमामनसो इति शिरसि ॐ नाभ्या आसीदिति शिरवायां ॐ सप्तास्यासन्नितिकवचाय हुं ॐ यज्ञेन यज्ञेति ० अस्त्राय फट्

एवमेव देवांगन्यासं कृत्वा षोडशोपचारैः पूजयेत् ॐ सहस्रशीः श्रीसूर्यगणेशमहालक्ष्मिशिवविष्णुभ्योनमः पुष्पं समर्पयामि ॐ पुरु
षए० आसनंस० ॐ एतावानस्य० पादांस० पाद्योत्तरं नाममंत्रेणैवाचमनीयं ॐ त्रिपादूर्ध्व० अर्घ्यंस० ॐ तस्माद्द्विराळ० आचमनी
यं ॐ यत्पुरुषेणस्नानंस० सतिसंभवेपंचामृतस्नानान्यत्रैवकारयित्वा सूक्तेनाभिषेकः कार्य इति संप्रदायः आचमनीयं ॐ तं यज्ञं० वस्त्रं
ॐ तस्माद्यज्ञा० यज्ञोपवीतं आचमनीयं ॐ तस्माद्यज्ञा० गंधं ॐ तस्माद्दशा० पुष्पं ॐ यत्पुरुषं० धूपं ॐ ब्राह्मणोस्य० दीपं ॐ चंद्रमा
नेवेद्यं आ० करोद्दूर्तनादि ॐ नाभ्या आसी० नमस्कारं ॐ सप्तास्यासन्० प्रदक्षिणां ॐ यज्ञेन० पुष्पांजलिं ततः श्लिष्टमंत्रेण नीराज
नं कृत्वा अग्निमावाह्य पुरुषसूक्तेन प्रत्युचमज्यं हुत्वा पुनस्तेनैव सूक्तेन षोडशोपचारैः पूजयेत् तदनंतरं स्वोपदिष्टं मूलमंत्रं
यथाशक्तिजपित्वा कर्मेश्वरार्पणं कृत्वा घटांसंपूज्य देवंप्रार्थयेत् तत्रमंत्राः मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं स्वरेश्वर यत्पूजितं मया देव
परिपूर्णं तदस्तमे ॥१॥ आवाहनं न जानामि न जानामि तवार्चनं पूजांचैव न जानामि क्षम्यतां परमेश्वर ॥२॥ अन्यथा शरणं नास्ति त्वमे
व शरणं मम तस्मात्कारुण्यभावेन रक्षस्व परमेश्वर ॥३॥ भूमौ स्वकृत्वा पादानां भूमिरेवावलंबनं त्वयि जाता पराधानां त्वमेव शरणं
मम ॥४॥ इति प्रार्थ्य शंखमध्ये स्थितं तोयं त्रामितं केशवोपरि अगलं मनुष्याणां ब्रह्महत्यां व्यपोहतु ॥१॥ इति देवोपरि त्राम
यित्वा जलं शिरसि चाभ्यक्ष्य अकालमृतकहरणं ब्रह्महत्याविनाशनं रोगघ्नं पुण्यदं पास्ये स्वरपादावने जनभितिमंत्रेण देवतीर्थं पि

बेज्जलमितिसंक्षेपः इति श्रीभारद्वाजमहादेवभट्टात्मजप्रदिवाकरकृते आचारार्के अष्टधाविभक्तस्यदिवसस्यप्रथमभागकृत्यं ॥ सनातनं चि
 न्मयमादिबीजसंसारवृक्षस्यगिरांमगम्यं रामाभिधं ज्योतिरहर्निशंतद्दृढकोशेस्फुरतान्मदीये ॥१॥ अथद्वितीयभागकृत्यं मदनर
 त्नेदक्षः दिवसस्याद्यभागेतु सर्वमेतत्समाचरेत् द्वितीयेचतथाभागेवेदाभ्यासोविधीयते ॥१॥ वेदाभ्यासोपिपंचधेत्कृत्तमाचारमयुरवे
 षदिंशन्मते वेदस्वीकरणंपूर्वविचारोभ्यसनंजपः तद्दानं चैवशिष्येभ्योवेदाभ्यासोहिपंचधेति ॥ कौर्मे ॥ जपेदध्यापयेद्विष्यान्धारये
 द्वाविचारयेत् अवेक्षेतचशास्त्राणिधर्मादीनिद्विजोत्तमइति द्वितीयभागकृत्यं ॥ अथतृतीयभागकृत्यमाह दक्षः तृतीयेचतथाभागे
 पोष्यवर्गार्थसाधनं पाष्यवर्गमप्याह मातापितागुरुर्भार्या प्रजाहीनः सयाश्रितः अभ्यागतोतिथिः श्राग्निः पोष्यवर्गउदात्ततः ज्ञाति
 र्बंधजनः हीनस्तथानाथःसमाश्रितः ॥ इतितृतीयभागकृत्यं ॥ अथचतुर्थभागकृत्यं दक्षस्मृतौ चतुर्थेतुदिवाभागेस्नानार्थमृदमाह
 रेत् तिलपुष्पकुशादींश्चस्नायाच्चाकृत्रिमेजले गृत्वापरिशिष्टे अथमध्यंदिनेतीर्थमेत्यस्नायान्नास्मिन्ब्रह्मयज्ञतर्पणाद्ब्रह्मनिष्पीडयेदि
 ति तच्च प्रतिपत्षष्ठेकादशीरविप्रौमभृगुवारभरणीकृत्ति कामधानक्षत्रमन्वादिद्युगादिभिन्नतिथौकर्यं तत्रतन्निषेधात् निषेधसा
 क्यानितुमदनरत्वादि ग्रंथेषुद्रष्टव्यानि ॥ अथमध्याह्नस्नानप्रयोगः नदीतीरमेत्यप्रक्षालितमुखपादपाणिराचांतोबत्थशिरवः शूचौदे
 शेषकृत्यसृष्टिकान्तंदुलयवतिलांश्चनिधायमलस्नानंविधायदेशकालौस्मृत्वा ममसमस्तपापक्षयायुरभिवृत्तिद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्य

र्थमध्याह्नस्नानं करिष्ये इति संकल्प्य मृत्तिकां गायत्र्यादाय अश्वक्रांते रथक्रांते विष्णुक्रांते वसंधरे शिरसाधारयिष्यामिरक्षस्व मां प
 देपदे उत्थृतासिवराहेण कृष्णो नशतबाहुना मृत्तिकेहनमेपापं यन्मया दुष्कृतं कृतमित्यभि मंत्र्य गायत्र्या प्रोक्ष्य गायत्री शिरः संज्ञकेन ॐ
 आपोज्योतिरसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरो मिति मंत्रेणा चृत्या त्रेधा विभज्ये केन भागेन मूर्धादिनाभिपर्यंतं द्वितीयभागेन नाभेरधः पादप
 र्यंतमनुलिष्यां गानिक्षालयित्वा दित्यं निरीक्ष्य द्विराचम्य तृतीयभागं प्रचोदयादित्यस्त्रेणादाय सव्ये पाणौ कृत्वा ॐ भूरिति दक्षिणभा
 गं ॐ भ्रुव इति मध्यमभागं ॐ स्वरित्फत्तरभागं विधाय दक्षिणभागमस्त्रेण दशदिक्षु मंत्रा चृत्या निक्षिप्योत्तरभागं तीर्थे तूष्णीं प्रक्षि
 त्वा मध्यमभागं गायत्र्या अभिमंत्र्य आदित्याय प्रदर्शय गायत्र्या प्रणवेन च सर्वांगमनुलिष्य स्तुमित्र्या न आपजोषधयः संतु दुर्मित्र्या इति मंत्रे
 णा द्विरात्मानं परिषिच्य दुर्मित्र्यास्तस्यै संतु योस्मां द्वेष्टियं च वयं द्विष्म इति मंत्रेणां गानि प्रक्षाल्या च म्य प्रातस्नानवद्गुरुणा वाहनादिवस्त्रनि
 ष्ठीडनवर्ज्यं कुर्यात् अशक्तौ प्रातर्वस्त्रायात् अथात्रैवाशक्तस्य मंत्रस्नानविधि र्तिरच्यते श्रात्थ हेमद्वीयोग याज्ञवल्क्यः असामर्थ्याद्द्वि
 शीरस्य कालशक्त्याद्यपेक्षयामंत्रस्नानादितः संसकेचिदेच्छंति सूरयः मांत्रं भौमं तथाग्रेयं वायव्यं दिव्यमेव च वारुणं मानसं चैव सप्तस्नाना-
 न्यनुक्रमात् एतेषां लक्षणान्याह स एव आपो हिष्ठादिभिर्मंत्रिं मृदालं भश्च पार्थिवं आग्नेयं भस्मना स्नानं वायव्यं गोरजः स्मृतं यत्तु सा
 तपवर्षेण स्नानं तद्विष्यमुच्यते वारुणं चावगाहंतु मानसं विष्णुचिंतनमिति ॥ जाबालिः ॥ अ शिरस्कं भवेत्स्नानं स्नानाशक्तौ तु कर्मिणां-

आर्द्रेणवाससावापिमार्जनंदेहिकंविदुः ज्वराभिभूतायानारीरजसाचपरिपुता कथंतस्याभवेद्धोचं शक्तिः स्यात्केनकर्मणा चतु-
 र्धेहनिसंप्राप्तेस्पृशेदन्यातुतास्त्रियं सासचेलावगात्पापः स्नात्वास्नात्वापुनः स्पृशेत् दशद्व्यदशकृत्वोवा आचामेचपुनः पुनः अंतं च वास
 सात्यागस्ततः शुद्धाभवेत्सति परिशिष्टे अथाशक्तस्यमंत्रस्नानं शक्तौदेशे शक्तिः राचांतः प्राणानायम्यदर्भपाणिः सद्येपाणावपः कृ-
 त्वातिसृभिरापोहिष्ठीयाभिः पद्भ्यः प्रणवपूर्वदर्भेर्दकेर्मार्जयेत्यादयोर्मूर्ध्निर्दयेर्मूर्ध्निर्दयेपादयोर्दयेपादयोर्मूर्ध्निर्चाथार्धर्चशोर्मूर्ध्निर्द-
 दयेपादयोर्दयेपादयोर्मूर्ध्निर्चाथर्चेद्दयेपादयोर्मूर्ध्निर्चाथर्चेनमूर्ध्निर्दतिमार्जयित्वागायत्र्यादशधाभिमंत्रिता अपः प्रणवेनपीत्वा-
 हिराचमेदित्येतन्मंत्रस्नानं एवमध्यान्हस्नानंविधायमध्यान्हसंध्याकार्याततो ब्रह्मयज्ञः तथाचपरशरामनिबंधेत्रिः स्नानंमाध्याह्निकं
 कृत्वासंध्याकर्मनिबर्त्यच ब्रह्मयज्ञविधायथगृहमेत्याचरेत्परानिति शंखः प्रातः संध्यासनक्षत्रांमध्यमांस्नानकर्मणि सादित्यांपश्चि-
 मांसंध्यामुपासीतयथाविधीति स्नानकर्मणि कृतेसतीतिशेषः अत्रकेचिद्ब्रह्म चानामादौ ब्रह्मयज्ञः ततः संध्यातत्सूत्रेग्रामान्निष्कम्या
 पआपुत्यशक्तौदेशेयज्ञोपवीत्या दिनाब्रह्मयज्ञस्यस्नानानंतर्येकैरित्याहुस्तेच्चिंत्यं अपआपुत्येतिक्वाप्रत्ययस्योत्तरकालमात्रार्थत्वं
 प्यव्यवहितोत्तरकालार्थत्वाभावेनात्रिवचनोक्तक्रमत्वाधे प्रमाणाभावात् तथाचसंध्याहीनोशक्तिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु यदन्यत्कुरुते
 कर्मनतस्यफलभाग्भवेदिति दक्षवाक्याच्च संध्येवादीयुक्ता एषएव श्रीमातामहचरणानांवाजपेययाजिनान्प्रयोगपारिजातका

रादि पूर्वनिबंधकाराणां स्नानोत्तरं संध्याप्रयोगं वदता माशयः संध्यान्ह संध्यायाः कालांतरमप्याह शातातपः अर्घ्ययामादासायं-
 संध्यामाध्यान्हिकी स्मृतेति अथ मध्यान्हसंध्यायां विशेषः ऋग्वान् आपः पुनंतु मध्यान्हे मंत्राचमनमाचरेत् गुह्यपरिशिष्टे आ-
 कृष्णीययाहं सवत्यावात्रिः सकृद्द्वार्ष्यमुत्क्षिपेदिति अर्घ्यदाने विशेषः संग्रहे सुक्तहस्तेन दातव्यं सुद्रांतत्रनकारयेत् तर्जन्यंगुष्ठयो-
 गेन राक्षसीमुद्रिकामना राक्षसीमुद्रिकार्घ्येण ततोयं रुधिरं भवेत् जले त्वर्घ्यं प्रदातव्यं जलाभावेशु चिस्थले संप्रोक्ष्य वारिणा सम्यक्त-
 तोर्घ्यं तु प्रदापयेदिति उपस्थाने विशेषो गुह्यपरिशिष्टे उद्वाहुरुदुत्यं जातवेदसं चित्रदेवानामिति सूक्ताभ्यामादित्यमुपस्थाय जप-
 मासीनो यथेष्टकालं कुर्यादित्येष संध्याविधिर्व्याख्यातइति गायत्रीजपस्तूपविशेषकार्यैः परिशिष्टात् तथा मध्यमसंध्यायामासीनः
 प्राङ्मुखो जपेदिति स्मृतिचंद्रिकायां पुराणोक्तेश्च संध्यालोपे प्रायश्चित्तस्मृत्यंतरे यः संध्यायदिनोपास्ति अग्निकार्यं न चेत्कृतं गा-
 यत्र्ये शतं जप्यं प्रायश्चित्तं द्विजन्मनामिति अथ प्रयोगः आचम्य प्राणानायम्य ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं म-
 ध्यान्ह संध्यासु पासिष्ये इति सकल्प्यापोहिष्ठेति त्वचेन पूर्ववत्प्रथममार्जनं कृत्वा मंत्राचमनं कार्यं आपः पुनंतु त्वित्यस्यानुवाकस्य ना-
 रायण आपो अष्टिः मंत्राचमने विनियोगः ॐ आपः पुनंतु पृथिवीं पृथिवीपूता पुनातु मां पुनंतु ब्रह्मणस्पतिं ब्रह्मपूता पुनातु मां यदु-
 छिष्टमभोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम सर्वं पुनंतु मामापो सतांच प्रतिग्रहं स्वाहा इति मंत्रेणापः पीत्वा चम्य प्रातः संध्यावत् द्वितीयतृतीय

चतुर्थमार्जनापमर्षणांतं कृत्वा चम्यार्धं दद्यात् हंसः शक्रविषदिति मंत्रस्य गौतमो वामदेवः सूर्यो जगती अर्घ्यदाने वि० ॐ हंसः शक्रविष
 दूकरं तरिक्षसद्गोतावेदिषदतिथिर्दुरोणसत् नृषदूरसदतसद्गोमसदद्वागोजाक्रुतजा अद्दिजाक्रुतं श्रीसूर्यायेदमर्घ्यं दत्तं नमम एवं
 त्रिः सकृद्दार्घ्यं दत्वा त्मानं परिषिच्य द्विराचम्योर्ध्वं वा हुरुच्युखः सूर्यमुपतिष्ठेत् उदुत्यमिति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्वण्वक्रुविः-
 श्रीसूर्यो देवता नवाद्या गायत्र्यः अंत्याश्रितस्त्रोनुष्टुभः चित्रं देवानामिति षकृचस्य सूक्तस्य आंगिरसः कुत्स सूर्यः स्त्रिष्टुप् सूर्योप-
 स्थाने वि० ॐ उदुत्यं जातवेदसं देवं वंहंति केतवः दृशो विश्वायसूर्यं अपत्येताय वोपथानक्षत्राय त्वंकुभिः सूर्याय विश्वचक्षसे अदृशम
 स्य केतवे किरणमयोजनाः अनु भ्राजंतो अग्रगोयथा तरणि विश्वदर्शनो ज्योतिष्कृदसि सूर्य विश्वमाप्तासि रोचनं प्रत्यङ् देवानां वि-
 शः प्रत्यङ् देविमानुषान् प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दृशं ॥ १ ॥ येनापावकचक्षसा फ्ररं ष्यंतं जनां अनु त्वं वरुण पश्यसि विद्यामेषिरजस्पृथ्वहा मि-
 मानो अ कुभिः पश्यं जन्मानि सूर्य ससत्वा हरितोरथे वंहंति देवसूर्य शोचिष्के शं विचक्षण अयुक्तसससिंधुवः सूरोरथस्य नस्यः ता-
 भिर्यातिस्वयुक्तिभिः उदुत्यं तमसस्परिज्योतिष्यं तं उत्तरं देवं देवत्रासूर्यमगन्मज्योतिरुत्तमं उद्यन्नद्यमित्रमह आरोहं नृत्तरां दिवं तद्गो-
 गंममसूर्य हरिमाणं च नाशय शक्रेषु मे हरिमाणं रोपणाकासु रध्मसि अथोहारिद्रवेषु मे हरिमाणं निदध्मसि उदगादयमादित्यो विश्वेन
 सहसा सह द्विषंतं मत्परिधयन्मो अहं द्विषते रथं ॥ ३ ॥ चित्रं देवानां सुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः आप्रायावा पृथिवी अमि

रिसंसूर्य आत्मा जगतस्तत्स्थुषश्च सूर्यो देवीसुषसंरोचमानांमर्यो नयो वामभ्येति पश्चात् यत्रानरो देवपंतो युगा त्रिवितन्वते प्रतिभद्राय भद्रं भद्रं
 अश्वाहरितः सूर्यस्य चित्रा एतत्त्वा अनुमाद्यासः नमस्यंतो दिव आष्टमस्थः परिद्यावा पृथिवीयंतिसद्यः तत्सूर्यस्य देवत्वं तत्राहिल्वं मध्या
 कर्तोर्विततं संजभार यदेदयुक्तहरितः सधस्थादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमस्यै तन्मित्रस्यवरुणस्याभिचक्षेसूर्योरूपं घृणुतेद्यौरुपस्थे अ
 नंतमन्यदुशदस्यपाजः रुषामन्यत्थरितः संभरंति अद्यादेवाऽदितासूर्यस्यनिरहंसः पिपृतानिरवद्यात् तन्नोमित्रोवरुणोभामहंतामदि
 तिः सिंधुः पृथिवीउतद्योः ॥ ३ ॥ इत्युपस्थायोपविश्याचम्यप्राणानायम्यभूतशुद्ध्यादिहृत्वा युवतीं युवादित्यमंडल मध्यस्थां श्वेतव
 र्णां श्वेतांबरानुलेपनस्त्रगाभरणांचतुर्वक्त्रां प्रतिवक्त्रं त्रिनेत्रांचंद्रशेखरां त्रिशूलखड्गखड्गांगडमर्वकचतुर्भुजां वृषभासनारूढारूढदेवत्यां
 यजुर्वेद सुदाहरंतीं ऋवर्लोकाधिष्ठात्रीं सावित्रीनामदेवतांध्यात्वा संपूज्ययथेष्टकामजपंकुर्यात् अथपंचमहायज्ञाः तथाचाश्वला
 यनसूत्रं अथानः पंचयज्ञादेवयज्ञोभूतयज्ञः पितृयज्ञो ब्रह्मयज्ञो मनुष्ययज्ञ इति तद्यदग्नौ जुहोति स देवयज्ञो यद्वलिकरोति स भूतयज्ञो य
 त्पितृभ्यो ददाति स पितृयज्ञो यत्स्वाध्यायमधीते स ब्रह्मयज्ञो यन्मनुष्येभ्यो ददाति स मनुष्ययज्ञ इति ताने तान्यज्ञानहरहः कुर्वतीति यद्यपि पा
 ठक्रमान्द्वैश्वदेवानंतर्यब्रह्मयज्ञस्य प्राप्तं तथाप्यादौ ब्रह्मयज्ञ एव कार्यः स्वगृह्यविधिना कृत्वा ब्रह्मयज्ञं पुराद्विजः स्वाध्यायतर्पणाभ्यांचगृह्यमे
 त्याचरेत्परानिति आश्वलायनस्मृतेः वृत्तौ तु वैश्वदेवस्य पुरस्तादुपरिष्ठाद्वा ब्रह्मयज्ञः कार्येन क्रमनियम इत्युक्तं श्रीमातामहचर

णास्तु सचार्वाक्षर्पणात्कार्यः पश्चाद्वा प्रातराहुनेः वैश्वदेवावसानेवानान्यत्रतेनिमित्ततइति बृहस्पतिवाक्यमाश्वलायनान्यत्रपरं आश्व
लायनानांतर्पणस्योत्तरांगत्वेनैव तत्सूत्रात्प्राग्वात्कर्पणादित्यस्यतदितरान्यत्येव सार्थक्यात् तत्साहचर्यात्पश्चादेतिवैश्वदेवावसानेत्ये
तदपितान्यत्येवेत्याश्वलायनेस्वादावेव ब्रह्मयज्ञः कार्यइत्याहुः शिष्टाचारोप्येवमेव अथस्वाध्यायविधिः प्राग्बोद्धव्याग्रामान्निष्कम्याप
आपुत्य श्रुचौदेशेयज्ञोपवीत्याचम्याक्लिन्वासादर्भाणामहदुपस्तीर्य प्राक्कूलानां तेषु प्राङ्मुख उपविश्योपस्थं कृत्वा दक्षिणोत्तरोपाणी सं
धीयपवित्रवंतो विज्ञायतेपांवाणष ओषधीनां रसोयद्दर्भाः सरसमेवतद्ब्रह्मकरोतिद्यावापृथिव्योः संधिमाक्षमाणः संमोत्यवायथावायु
रुमात्मानं मन्येत तथायुक्तोधीयीतस्वाध्यायमोपूर्वाव्याहृतयः सावित्रीमन्वाहपञ्चोर्द्ध्वं शः सर्वाभित्तिवृत्तीयं ॥१॥ अथस्वाध्यायम
धीयीतऋचोयजूषिसामान्यथर्वांगिरसो ब्राह्मणानिकल्याणाथानाराशं सीरितिहासपुराणानीतियद्द्वेचोधीतेपय आहुतिभिरेव तद्देवता
स्तर्पयति यद्द्वेचोयजूषिघृताहुतिभिर्यत्सामानिमध्वाहुतिभिर्यदथर्वांगिरसः सोमाहुतिभिर्यद्ब्राह्मणानिकल्याणाथानाराशं सीरितिहासपु
राणानीत्यमृताहुतिभिर्यद्द्वेचोधीतेपयसः कुल्या अस्यपितृन्त्वधा उपक्षरं तियद्द्वेचोयजूषिघृतस्य कुल्या यत्सामानिमध्वः कुल्या यदथर्वांगिर
सः सोमस्य कुल्या यद्ब्राह्मणानिकल्याणाथानाराशं सीरितिहासपुराणीनीत्यमृतस्य कुल्याः सयावन्नम्ये ततावदधीत्येतयापरिदधाति
नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्ये नमः ओषधीभ्यः नमो वाचने नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे नमः इति ॥२॥ ब्रह्मयज्ञप्र

प्रयोगेयातो धर्मव्याख्यास्यामइत्यादिवाक्यानिशिष्टाः परंतितत्रमूलंनजाने देवतास्तर्पयतिप्रजापतिब्रह्मावेदादेवाऋषयः सर्वाणि
 उदांस्यो कारोवषट्कारोव्याहृतयः सावित्रीयज्ञाद्यावापृथिवी अंतरिक्षमहोरात्राणिंसारव्याः सिद्धाः समुद्रानद्योगिरयः क्षेत्रेषुपिवा
 नस्यतिगंधर्वाप्सरसोनागावयांसिगावः साध्याविप्रायक्षारक्षांसिभूतान्येवमंतान्यथऋषयः शतर्चिनोमाध्यमा गृत्समदोविश्वामित्रोवाम
 देवोत्रिभरद्वजोवसिष्ठः प्रगाथाः पावमान्यः क्षुद्रसूक्तामहासूक्ताइतिप्राचीनावीतीस्रमंतुजोमिनिवैशंपायनपैलसूत्रभाष्यभारतम
 हाभारतधर्मचार्याजानंतिबाह्विगार्ग्यगौतमशाकल्यबाभ्रव्यमांडव्यमांडुकेयागगीवाचङ्कवीवडवाप्राचीयेयीसुलभामैत्रेयी कहीळं
 कौषीतकंमहाकौषीतकं पैम्यंमहापैम्यंसयज्ञंसांख्यायनमैतरेयंमहेतरेयंशाकलंवाष्कलंसजातवऋमौदवाहिंमहौस्वाहिंसौजामिशौनका
 श्कलापन्येचान्येआचार्यास्तेसर्वेत्प्यंत्विति प्रतिपुरुषंपितृस्तर्पयित्वागृहानेत्ययदृदाति सादक्षिणाथापिविज्ञायतेसयदितिष्ठन् ब्रजन्ना
 सीनः शयानोवायंयंक्रतुमधीतेतेनतेनहास्यक्रतुनेष्टंभवतीतिविज्ञायतेतस्यद्वावनध्यायोयदात्वाशुचिर्यदेशः ॥३॥ अथवृत्तिकारः ॥
 स्रमंत्वित्यादीनि त्रयोविंशतिवाक्यानि तत्रकहेल्लक्षिष्यर्थात्तर्पयामिति शब्दः कार्यः सर्वत्रप्रतिवाक्यं तर्पणंकुर्यात् प्रतिपुरुषंपितृस्तर्पयि-
 त्वा प्रतिपुरुषं वचनं पृथक्पृथक् तर्पयेत् नपितृस्तर्पयामीति सकृत्तर्पयेदित्येवमर्थमित्याह प्रतिपुरुषमित्याश्वलायनोक्तमेवतर्पणक्रम
 माहहारीतः पितृभ्यस्तर्पणंकुर्यात्ततोमातृभ्यएवच ततोमातामहानांचक्रमएषचतर्पणे अत्रबहुवचस्वरसात्यार्वणविधानमेव-

नत्वेकोद्दिष्टविधानं सपत्नमातुस्तत्केवलाया अपि भवति कुर्यान्मातरिजावत्यां पितामहानतर्पणं पितृपत्न्यः प्रभितास्यस्तर्पयेत्केवला
 श्व तादृतिशाकलर्षिवचनात् हेमाद्रौसंग्रहे तातांबात्रितयंसपत्नजननीमातामहादित्रयंसस्त्रिस्त्रीतनयादितातजननीस्वभ्रातस्त्रिस्त्रि
 तातांबात्मभगिन्यपत्यधवयुक् जायापितासद्गुरुः शिष्यासाः पितरोमहालयविधौतीर्थेतथानर्पणे अस्म्यर्थः जनकादित्रयंजनन्यादि
 त्रितयंसपत्नमातामातामहादित्रयंसस्त्रिसपत्नीकंतातजननीस्वभ्रातरः पितृव्यमातुलसौदराः सपत्निकाः तातांबात्मभगिनीपितृ
 मातृस्वभगिनीसापत्यास धवाचजायापिताश्वशरः शेषंस्रगमं अत्रान्यवर्णानांशिष्यासत्वादिनाप्रसक्तजलदानंनिषेधति योग्या
 ज्ञवल्क्यः सवर्णेभ्योजलंदेयंनान्यवर्णेभ्यएवचेति तर्पणप्रकारमाहवसिष्ठु संबंधमनुकीर्त्तवनामगोत्रमनंतरं वस्वादिस्वरूपसंकीर्त्य
 स्वधाकारेणतर्पयेत् स्वधाशब्दोत्तरंनमः शब्दोपिवाच्यः संबंधनामगोत्रेणस्वधांतेचनमोनमः वस्वादिस्वरूपसंकीर्त्यतर्पयेत्पितृपूर्वकमि
 तिस्मृतिसंग्रहात् नामग्रहणेविशेषमाह बोधायनः शर्मन्तंब्राह्मणस्योक्तंवर्मन्तंस्त्रियस्यतु गुप्तांतंचैववैश्यस्यदासांतंशूद्रजनानः
 चतुर्णामपिवर्णानांगोत्रत्वेपितृगोत्रता पितृगोत्रंकुमाराणासूतानांभतृ गोत्रतेति स्त्रीणांदांतनामज्ञेयं स्त्रीणांदांतनामनिर्दिशोदि
 तिगोभिलसूत्रात् अत्रैकहस्तेनतोयेनयः कुर्यात्पितृतर्पणं पितरोनप्रशंसन्तिदेवताइतिस्मृतिवचनादेकहस्तेनतर्पणस्यगार्हित्वा
 त्सव्यान्वारभमाह वृद्ध्याज्ञवल्क्यः अन्वारब्धेनसव्येनपाणिनादक्षिणेनतु सव्योत्तराभ्यांपाणिभ्यामथवातर्पणंभवेदिति अत्रपूर्वा-

र्थेव क्व चान्प्रत्यक्षतरार्थमन्याप्रतिबोधं एकांगवचनेदक्षिणंप्रतोयादनादेशइत्याश्वलायनसूत्रात्तेषांकेवलदक्षिणांगप्रसक्तौ अन्वा-
 रंभेतिकर्तव्यतायाः सूत्रानुक्तायाः अश्विरोधेनस्मृतितोग्रहणेबाधकाभावात् स्मृतिप्राप्ततीर्थग्रहणादेर्दक्षिणत्संमतत्वाच्चजलदा-
 नसंख्यात्कृत्वाविष्णुपुराणेद्वौचर्षीणां यथान्यायंसंख्यापिप्रजापतेः पितृणांप्राणनार्थायत्रिरपः पृथिवीप्रतदिति दद्यादित्युक्तरणान्व-
 यः व्यासेनाप्युक्ता एकैकमंजलिं देवांद्वौद्वौ तुमनकादयः अर्हतिपितरस्त्रींस्त्रींस्त्रियमेकैकमंजलिमिति श्रत्रसनकादयइत्यनेन-
 ऋषयोविवक्षिताः योगिनांआश्वलायनमिन्नान्प्रतिसनकादीनांऋषिषुपरिगणितत्वात् अंजलिर्जलदानंपूर्ववाक्यैकवाक्यत्वात् ॥
 कास्तचित्स्त्रीषुविशेषमाहसारव्यायनः मातृमुख्यास्तयास्तिस्त्रस्तासामस्त्रींस्त्रींजलान्जलीन् सपत्नाचार्यपत्नीनांद्वौदद्याज्जल-
 जलीइति सपत्नीसपत्नमाता आचार्यस्तउपनीयदद्वेदमाचार्यः सउदात्तइति लक्षणोक्तस्तस्य पत्नींप्रत्यंजलिद्रव्यभेदान्मात्रावृत्तिःसं-
 ध्यार्घ्यदानवत् एतच्चतर्पणंजलेनकार्यं उदकेनोदकंदद्यात्पितृभ्यश्चकदाचन उनीर्यचशक्तौदेशोकुर्यादुदकतर्पणमिति शंखोक्तेरितिकेचि-
 त् तन्न आर्द्रवासाजलेकुर्यादितिपूर्वोक्तहारीतवचनविरोधात् शंखवचनंतुशक्यवत्प्रवताजलेनदेयमितिपरमुनेयं हारीतः व-
 सित्वावसनंशक्यस्थलेविस्तोर्णबर्हिषि विधिस्तर्पणंकुर्यान्नपात्रेषुकदाचन पात्राद्वाजलमादायशक्तौपात्रान्तरेक्षिपेत् जलपूर्णथव-
 गर्तेनस्थलेतुविबर्हिषीति पात्रमाहपितामहः हमरौव्यमयंपात्रंताम्रकांस्यसमुद्भवं पितृणांतर्पणेपात्रंमृन्मयंतुपरित्यजेत्इति मरी-

निः सौवर्णेन तु पात्रेण तास्ररौष्यमयेन वा ओदुंबरणसवडे न पितृणां दत्तमक्षयं मिति योगयाज्ञवल्क्यः यद्यत्सूतं निषिञ्चेत्तु तिलासंमि
श्रयेजले अतो न्यथा तु सव्येन तिलायात्या विचक्षणैरिति अन्यथानुसूतेन तर्पणमित्यर्थः अंगिराः मार्जनं तर्पणं श्राद्धं न कुर्याद्धारिधा
रया कुर्वीत यदिसूदात्मारौरवं नरकं व्रजेदिति अथ तिलतर्पणं निषेधः मरीचिः समम्यामानुवारे च गृहे जन्मदिने तथा ऋत्युपुत्रकलत्रार्थी
न कुर्यात्तिलतर्पणं अत्र ऋत्यादिकामस्यैव निषेधो न त्वकामस्येति संग्रहे नंदायां भार्गवदिने कृत्तिकासप्तमिघातुच ॥ भरण्यां मानुवारे च
गजछायाह्वयेत्येति बोधायनः विवाहे चोपनयने चोत्सृज्यथाक्रमं वर्षमर्धतद ध्वं चनेत्येके तिलतर्पणमिति एके सुरव्याः प्रति
प्रसूवमाह कात्यायनः उपरागे पितुः श्राद्धे पाते मायां च संक्रमे निषेधे पीह सर्वत्र तिले स्तर्पणमाचरेत् पितुर्ग्रहणं मात्रादेरुपलक्षणं -
सर्वत्र निषेधे प्राप्त उपरागादिषु प्रसूयत इति भावः गर्गः कृष्णे भाद्रपदे मासि श्राद्धं प्रतिदिनं भवेत् पितृणां प्रत्यहं कार्यं निषिद्धाहोपितर्पणं
पृथ्वीचंद्रोदये तीर्थेतिथिविशेषे च गंगायां प्रेतपक्षके निषिद्धेपि दिने कुर्यात्तर्पणं तिलमिश्रितं अत्र तीर्थग्रहणे नैव गंगाप्रसौ पुनर्गं
गाग्रहणं सर्वदा तिलप्रसूयं तर्पणं तेवसानां जलिर्देयः तन्मंत्रश्च प्रयोगे वक्ष्यते योगयाज्ञवल्क्यः वरुन्निष्पीडितं तोयं स्नात
स्योद्धिष्टभागिनां भागधेयं श्रुतिः प्राह तस्मान्निष्पीडेयेत्स्थले अन्नप्रकारवत्तस्याप्यपसव्ये न पीडितं स्मृत्यंतरे वरुन्चतुर्गुणीकृत्य
पीडयेच्च जलाद्बहिः वामप्रकोष्ठे निक्षिप्य द्विराचम्य शुचिर्भवेत् अन्यत्र निक्षिपेद्यस्तु पितृहाचोपजायते स्नानवरुन्तर्पणात्प्राङ्निष्पी

इयेत् तदाहृद्वयोगी यावदेतानृषींश्चैवपितृभ्यापिननर्पयेत् तावन्नर्पा इयं हृत्त्रयनेस्वातो भवेन्नर इति तर्पणाकरणे प्रत्यवाय-
 श्रुतिः पुराणसमुच्चये देवतांश्चमुनींश्चैवपितृभ्यां हिननर्पयेत् देवादीनामृषीभूत्वानंरकंसत्रजेदथेति शाकलः तर्पणैर्नैत्यकंकुर्याद्ब्र-
 ह्मयज्ञः पुरः सरं ग्रहणादिनिमित्तेषु ब्रह्मयज्ञविना भवेदिति स्मृतिसारे जन्मानंनिलदर्भास्त्रियोनुष्ठानाययाचते नानुष्ठानफलं तस्यदा-
 तुरेवहितत्फलमिति ब्रह्मयज्ञादौ ऋष्यादिस्मरणं न कुर्यादित्याह ॥ भगवान् ॥ न च स्मरेदृषिच्छंदः श्राद्धे चैतानि कुमरेवे ब्रह्मयज्ञे च वैत-
 हृतयोकारं तु वर्जयेत् कारिकायां दभान्बहून्नुच्चैर्देशे प्रगग्रानास्तृणात्यथ दर्भेषूपविशेत्कर्मण्यत्र प्रादुर्भव एव सन् कृत्वोपस्थे करे-
 सव्ये उन्नानं प्राग्दिगंगुलौ पवित्रे स्थापयेदुक्ते प्राग्ग्रेदक्षिणे न तु न्यचं प्राग्गुलं तेन संदध्यादक्षिणे करं ॐ पूर्वाव्याहृती स्तिस्त्रः सम-
 ग्राश्च सकृद्देत् पञ्चस्त्वर्धर्चशः सर्वासावित्रीं त्रिर्वदेदथ ऋषिधाने अग्निमीळे जपेत्सूक्तं पापघ्नं श्रीकरं परं पारायणफलं तस्य देवा-
 नां स्यात्सहस्रश इति अथ ब्रह्मयज्ञ प्रयोगः वेदपुरुषाय नम इति प्रदक्षिणी कृत्या सने उपविश्य द्विराचम्य प्राणानायम्य मम उपात्तं ब्र-
 ह्मयज्ञेन यक्ष्ये इति संकल्प्य विद्युदसि विद्युमेपाप्मानमृतात्सत्यमुपैमि इति मंत्रेणाप उपस्पृश्य वामजानू परिदक्षिणं पादं निधाय स्थल-
 संकोचे वामपादो परिदक्षिणं गुंघ्रानिधाय दक्षिणजानु निकुशापवित्रगर्भं प्राग्गुलिमुत्तानं सव्यप्राणिं निधाय तदुपरिदक्षिणं पाणिं प्राग्-
 गुलिमेवं न्यचं निधाय व्याहृतिपूर्वापञ्चोर्ध्वर्चशः सर्वासावित्रीं पठित्वा ॐ भूर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो

नः प्रचोदयात् तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचो
दयात् अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं होतारं रत्नधातमं अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत स देवां एह वसति अग्निना
रयिमश्नवत्पोषमेव दिवेदिवे यशसं वीरवत्तमं अग्नेयं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि स इ देवेषु गच्छति अग्निर्होता कविक्रतुः सत्य
श्चित्रश्रवस्तमः देवो देवेभिरागमत् ॥ १ ॥ यदंगदाशषेत्वमग्ने भद्रं करिष्यसि तवेत्तत्सत्यमंगिरः उपत्वाम्ने दिवेदिवेदोषावस्तर्धि
यावयं नमो भरत एमसि राजतमध्वराणां गोपासृतस्य दीदिविं वर्धमानं स्वेदमे सनः पितेव सूनुवे अग्नेसूपाय नो भव सचः स्वा
नः स्वस्तये ॥ २ ॥ अग्निर्वेदेवानामवमो विष्णुः परमः अथ महाव्रतं एष पंथा एतत्कर्म अथातः संहिताया उपनिषत् विदामघव
न्विदा महाव्रतस्य पंचविंशतिसामिधेन्यः इषेत्वोर्जेत्वा अग्न्यायाहि वीतये शन्नो देवी रभिष्टये अथैतस्य समाह्नायस्य स
माह्नायः समाह्नातः मय रसत्तजभनलगसंभितं गोः ग्मा पंचसंवत्सरमयं अथ शिक्षां प्रवक्ष्यामि वृद्धिरादेव् यदिन्द्रो द्वाश
राज्ञे मानुषं व्यगाहथाः इदं जना उपश्रुत योगीश्वरं याज्ञवल्क्यं नारायणं नमस्कृत्य अथातो धर्मं चारव्यास्यामः अथातो धर्मं जि
ज्ञासा अथातो ब्रह्म जिज्ञासा इति पठित्वा तच्छ्रुत्वा योराचणी महैगातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतये देवी स्वस्ति रस्तनः स्वस्ति र्मानुषेभ्यः उर्ध्वं
जिगातुं भेषजं शन्नो अस्तु द्विपदेशं चतुर्थे नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नमो ओषधीभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पत

यंनमोविष्णवेमहतेकरोमिदृतित्रिस्त्रार्यं रुधिरसितृश्चमेपाप्मानमृतात्सत्यमुपागामित्यपःस्पृष्ट्वासव्यान्वारब्धेनदक्षिणहस्तेनप्र
जापत्यादिमंत्रैर्यथावचनं तृप्यतु तृप्यतां तृप्यं त्वित्यं तैस्तर्पयेत् अत्रद्यावापृथिवी तृप्यतामिति लोटः प्रथमपुरुषद्विवचनं प्रयो-
क्तव्यं तृप्येतामितिलोडात्मनेपदं प्रयुजते प्राचः तदशक्त्यं तृपप्रीणनइत्यस्यधातोः परस्मैपदित्वात् नचलिङि परस्मैपदं भवेदि
तिवाच्यं येचान्ये आचार्यास्ते सर्वे तृप्यं त्विति क्तुराश्वलायनस्य लोटप्रयोगस्यैव विवक्षितत्वात् प्रजापतिस्तृप्यतु ब्रह्मा तृप्यं
वेदास्तृप्यं देवास्तृप्यं ऋषयस्तृप्यं सर्वाणि लुंदांसितृप्यंतु औंकारस्तृप्यं वषट्कारस्तृप्यं व्याहृतयस्तृप्यं सावित्री तृप्यं
यज्ञास्तृप्यं द्यावापृथिवी तृप्येता अंतरिक्षं तृप्यं अहोरात्राणि तृप्यं सांख्यास्तृप्यं सिद्धास्तृप्यं समुद्रास्तृप्यंतु नद्यस्तृप्यं
तु गिरयस्तृप्यं क्षेत्रौषधिवनसातिगंधर्वाप्सरसस्तृप्यं नागास्तृप्यं वयांसितृप्यं गावस्तृप्यं साध्यास्तृप्यं विप्रास्तृप्यंतु
यक्षास्तृप्यं रक्षांसितृप्यंतु भूतानितृप्यंतु एवमंतानितृप्यं त्वित्येकोनत्रिंशन्मंत्रैः कुशाग्रैर्देवतीर्थेनैकवारं तर्पयित्वा निवीतीश
तर्पिनस्तृप्यं माध्यमास्तृप्यं गृत्समदस्तृप्यंतु विश्वा मित्रस्तृप्यं वामदेवस्तृप्यं अत्रिस्तृप्यं भरद्वाजस्तृप्यं वसिष्ठः स्तृ
प्यं प्रगाथास्तृप्यं पावमान्यस्तृप्यं कृद् सूक्तास्तृप्यं महासूक्तास्तृप्यं त्विति द्वादशमंत्रैः कुशामध्येन ऋषितीर्थेन द्विः प्रत्येकं
तर्पयित्वा प्राचीनावीती ॥ सूक्तं तु जैमिनिवैशांपायनपैलसूत्रभाष्यभारतमहाभारतधर्माचार्यास्तृप्यंतु जानंति बाहविगा

ग्यंगोत्तमशाकल्यबाभ्रव्यमांडव्यमांडकेयास्तृष्यं० गर्गवाचक्रवीतृष्य० वडवाप्राचिथेयीतृष्य० सुलभमैत्रेयीतृष्य० कहोळंतर्पयामि कौ
 षीतकंत० महाकौषीतकंतर्पयामि पैग्यंतर्पयामि महापैग्यंत० स्रयज्ञंतर्प० सारव्यायनंत० ऐतरेयंत० महैतरेयंतर्प० शाकलंत० बाष्कलंत०
 स्रजातवक्रंत० ओद्वाहितर्पयामि महौद्वाहित० सौजाभित० शौनकंतर्पयामि आश्वलायनंत० येचान्ये आचार्यास्ते सर्वे तृष्यं
 त्विनित्रिरभ्रयोविंशतिमंत्रैः पितृतीर्थेन कुशामूलैस्तर्पयेत् ततोऽस्मत्पितरममुकशर्माणंगोत्र वक्ररूपं स्वधानमस्तर्पयामि एवं पिताम-
 हादिस्तर्पयित्वा आब्रह्मस्तं वपर्यंतं देव षीपितृमानवाः तृष्यंतुपितरः सर्वे मातृमातामहादयः अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवा-
 सिनां आब्रह्मभवनाल्लोकानिदमस्तु तिलोदकमिति त्रिदत्त्वा येकेचास्मत्कुलेजाना अपुत्रागात्रिणोऽमृताः ते गृहं तु मया दत्तं वस्त्रनि-
 षीडनोदकमिति चतुर्गुणमुपरिदशकस्त्रं स्थले वाम भागे निष्पीड्योपवीटीद्विराचामेत् अथाशौचे सति नित्य स्नानादिकं कार्यं स्मृत्य-
 र्थसारे सूतकादौ नित्यस्नानशौचान्नबलिदानप्राणाहुति पात्रकरणादयोऽभुजिनियमा अस्पृश्यस्पर्शनस्नानादिकं चेति सर्वकर्तव्यमे-
 वेति अत्र नित्यस्नाननिषेधकवचनाप्रावासे कल्पमार्जनाधमर्षणांगसहितं कार्यं संध्याप्रकारमाह जाबलिः अर्घ्यातामानसी संध्याप्रा-
 णायामविवर्जिता इति भरद्वाजः सूतकेऽमृतके वापि प्राणायाममंत्रकं तथा मार्जनमंत्रास्तं मनसोऽर्घ्यमार्जयेत् गायत्रीं सम्यग् चार्-
 यं सूर्यायार्घ्यं निवेदयेत् मार्जनं तु नवाकार्यमुपस्थानं न चैव हि गायत्रीं दशवारं जपेदित्याश्वलायनः आपन्नश्चाशुचिः कालेति ष्टन्नपि

जपेद्दशोति आपन्न आपद्यक्तः अशक्तोश्चैव ॥ स्तूतके मृतके चैव रोगोत्पत्तौ तथा ध्वनि मानसी च जपेत्संध्यां कुशा
 वारिविवर्जितः पराशरः देशभंगे प्रवासे च व्याधिषु व्यसनेषु च रक्षेदेव स्वदेहं तु पश्चात् धर्मसमाचरेत् इति स्तूतके विष्णुपूजानकार्या तदु
 क्तं स्तूतके इत्कपकम्यहेमाद्रौ वाराहे पूर्वसंकल्पितं यत्तु व्रतं सन्नियतव्रतैः तत्कर्तव्यं नरे प्रादुर्दानार्चनविवर्जितमिति पंचयज्ञा अपि न
 कार्याः होमं तत्र प्रकुर्वति शक्यत्वेन फलनवा पंचयज्ञविधानं तु न कुर्यान्मृत्युजन्मनोरिति संघर्तनिषेधात् होमः सायं प्रातः क्रियमा
 णो नित्यहोमः सतु कार्य एव याज्ञवल्क्योऽपि वैतानोपासनाः कार्याः क्रियाश्च श्रुतिचोदनादिति यद्यपि अत्र कार्या इत्कक्तं तथाप्यस
 गोत्रेण कारणीयाः तथा च बृहस्पतिः स्तूतके मृतके चैव अशक्तोश्चात्थ भोजने प्रवासादिनिमित्तेषु हावयेन्न तु हापयेदिति जातूकर्ष्ये
 पि स्तूतके तु समुत्पन्ने स्मार्तकर्मकथं भवेत् पिंडयज्ञं चरुहोममसगोत्रेण कारयेदिति पिंडयज्ञः पिंडपितृयज्ञः चरुहोमः स्थालीपाकश्च
 णाकर्माश्वयुज्याग्रयणप्रत्यवरोहणाष्टकादिहोमः अत्र ब्रह्मत्यागस्त यजमानेन कार्य इति विज्ञानेश्वरः अपरे तु कल्पसूत्राभाष्य
 कारादयः सर्वे निबंधकारा वैतानिके होम कर्मणि स्वकर्तृत्वं वदंति कर्मवैतानिकं कार्यं स्नानोपस्पर्शनात्स्वयं जन्महान्योर्वितानस्य कर्म
 त्यागो न विद्यते शालाघ्नौ केवलहोमः कार्य एवान्यगोत्रजैरित्यादि हारीतवचनात् प्रसंगाच्छूद्रजातीनां पितृसंतृप्तिकारणं तर्पणं प्रव
 दाम्यत्र मूलवाक्यानुसारतः अदनपरिजाते योगयाज्ञवल्क्यः तृष्यत्विति समुच्चार्य तृष्यतामित्यथापि वा विधितः प्रक्षिपेत्तोयं देवा

दीनामशेषतः देवानाहसएव ब्रह्माणंतर्पयेत्पूर्वं विष्णुरुद्रंप्रजापतिं देवांश्चुदांसिवेदांश्च ऋषींश्चैवसनातनान् आचार्यंश्चैवगंध
 र्वाचार्यतत्रयास्तथा संवत्सरंसावयवंदेवींश्चाप्सरसस्तथा तथादेवानुगान्नागान्सागरान्पर्वतानपि सरितोथमनुष्यांश्चयक्षा
 न्चक्षांसिचैवहिपिशाचांश्चरूपणींश्चभूतान्यथपशंस्तथा वनस्पतीनौषधींश्चभूतग्रामंचतुर्विधं तत्रैवविष्णुसमुच्चयेततःकृ-
 त्वानीवीतंतुपज्ञसूत्रमतंद्रितः प्राजापत्येनतीर्थेनमनुष्यांस्तर्पयेत्पृथक् मनुष्यानाह कार्ष्णाजिनि ॥ सनकश्चसनदश्चतृतीय-
 श्चसनातनः कपिलश्चासुरिश्चैवबोटुः पंचशिरवस्तथा एतेब्रह्मसूताः सप्तमनुष्याः परिकीर्तिताः मरिचिमत्रिसंगिरसंपुलस्त्यं
 पुलहंभक्तुं प्रचेतसंवसिष्ठंचभृगुंनारदमेवच देवब्रह्मऋषीन्सर्वास्तर्पयेदक्षतोदकैरितियोगयाज्ञवल्क्यः अपसव्यंततःकृत्वा
 भूत्वाचपितृदिङ्मुरवः पितृदिव्यानदिव्यांश्चपितृतीर्थेनतर्पयेत्दिव्यावस्वादयः अदिव्याः स्वपित्रादयइतिमदनपारिजातः
 अथप्रयोगः स्नानोत्तरमासनादावुपषिष्टः सकुशहस्तद्वयेनदेवतीर्थेनतर्पयेत् ब्रह्मावृष्यतां विष्णुस्तृष्यतां रुद्रस्तृ-
 ष्यतां प्रजापति-
 स्तृ० देवास्तृष्यं० वेदास्तृ० ऋषयस्तृ० पुराणाचार्यास्तृ० गंधर्वास्तृष्यंतां इतराचार्यास्तृ० संवत्सरसावयवस्तृष्यती० देव्य-
 स्तृ० अप्सरसस्तृ० देवानुगास्तृ० नागास्तृ० सागरास्तृ० पर्वतास्तृ० सरितस्तृष्यं० मनुष्यास्तृ० यक्षास्तृष्यं० रक्षांसि-
 तृ० पिशाचास्तृ० रूपणीस्तृ० भूतानितृ० पशवस्तृष्यंतां वनस्पतयस्तृ० औषधयस्तृष्यं० भूतग्रामश्चतुर्विधस्तृ०

॥१७॥ २०॥ अथ ऋषयः ॥ निवीती ॥ उदगग्रदर्भमध्येन ऋषितीर्थेन द्वौ द्वौ वंजलीदद्यात् सनकस्तृप्यतु सनंदनस्तृ० सनातनस्तृ० कपि
 लस्तृ० आसुरिस्तृ० वोदुस्तृ० पंचशिरवस्तृ० मरीचिस्तृ० अत्रिस्तृ० अंगिरस्तृ० पुलस्त्यस्तृ० पुलहस्तृ० ऋतुस्तृ० प्रचेतास्तृ० वंसि
 षुस्तृ० ष्टुगुस्तृ० नारदस्तृप्यतां १७ ततः प्राचीनावीती दक्षिणास्यः पितृतीर्थेन त्रींस्त्रीं नंजलीन्त्सं प्रयच्छेत् वसवस्तृप्यतां रु-
 द्रास्तृ० आदित्यास्तृ० मरुतस्तृ० अश्विनो नृप्येतां ततः पित्रादीनस्मत्पितामुकदासो मुकगोत्रस्तृप्यतां अत्रवस्वादिनामसहिता
 नाम सहितानां वा पित्रादीनां तर्पणं कार्यमिति मदनपारिजातः एवं पितामहप्रपितामहयोरपि अस्माच्चाता अमुकगोत्रा अमुकदेवीतृ
 प्यतां एवं सर्वेषां प्रमितानां तर्पणं कृत्वा तदेतिलांजलिं निक्षिपेदेतैर्मंत्रैः देवास्तथा सुरायक्षा गंधर्वैरगराक्षसाः पिशाचाशुत्यकाः सि
 ङ्हाकूष्मांडाभैरवादयः जलेचराभूमिलयावाद्यापाराश्वजंतवः तृप्तिमेतेनयात्वांशमदत्तेनांबुनाखिलाः नरकेषु समस्तेषु यातना-
 सृचये स्थिताः तेषामाप्यायनायेतद्दी यतेसलिलं मया ये बांधवा बांधवा ये येन्यजन्मनि बांधवाः ते तृप्तिमरिक्लायां तु यश्चास्मत्तोभि
 वांछति यत्र क्वचन संस्थानां क्षुत्तृष्णां पहतात्मनां तेषां हि दत्तमक्षय्यमिदमस्तु तिलोदकं येभेकुल्लेलुसपिंडाः पुत्रदारविबर्जिताः
 मातृवंश्यामृताये च पितृवंश्यास्तथैव च तेषां० ततो येके चास्मत्कुले इति मंत्रेण वस्त्रं निष्पीड्याचामेत् जीवति तुर्वस्वादिपंचस्थाने
 षु विशेषमाहस्मृतिचंद्रिकायां योगयाज्ञवल्क्यः कथ्यवाडनलः सोमोयमश्चैवार्यमातथा अग्निष्वात्ताः सोमपाश्च तथा बर्हिषदो

पिच यदिस्याज्जीवपितृकरं तान्विद्यात्ततोपितृन् तिलतर्पणनिषिद्धकालस्तु मत्कृतश्राद्धचंद्रिकायां द्रष्टव्यः अत्रवक्तव्यमपिशू-
द्राणां वैश्वदेवादिकर्मनिनुष्ठानान्मोच्यत इत्यास्तातावत् इत्याचारार्के शूद्रतर्पणप्रयोगः प्रासंगिकः अथवैश्वदेवः सचवैश्वदेवंपुरा-
कृतवानित्येचाभ्युदये तथा स्वाभीष्टदेवतादिभ्यो नैवेद्यं निवेदयेत् अकृतवैश्वदेवंतु नैवेद्यं यो निवेदयेत् तदन्नं च न गृण्णंति देवादि
ष्ववाद्यो ध्रुवमित्याश्वलायनस्मृतेः सा एष देवयज्ञो हरहर्गोदानसमितः सर्वाभीष्टप्रदः स्वर्गोपवर्गश्च तस्मादेनमहरहः कुर्वति तमेनं
वैश्वदेवं हतशेषेण पृथगन्नेन वा कुर्यान्नास्यशेषेण वैश्वदेवं कुर्यादिति गृह्यपरिशिष्टाच्च नैवेद्यदर्शनात्पूर्वकार्यः सा एष देवयज्ञश्चावा-
हनादि नैवेद्यांतः पंचायतनपूजा रूपो देवयज्ञ इत्यर्थः यत्तु विष्णोर्निवेदिता न्नेन यष्टव्यं देवतांतरं पितृभ्यश्चापितदेयं तदानं त्याय क-
ल्पते इति स्कांदवचनंतत् विगीतत्वान्नादरणीयमथवा केवलवैष्णवपरं अथवैश्वदेवविधिः कारिकायां गृहस्थो वैश्वदेवारव्यं कर्मपारम-
तेदिया तंत्रं नास्त्यत्र भगवद्भक्तिकारवचोयथा औपासनाग्निमन्यं वा समिध्याय हविर्भुजं अन्यपाकाग्निं समिध्य प्रज्वाल्य प्रज्वालनं मु-
खेनैव कार्यमित्याह स्मृति चंद्रिकायां कात्यायनः जुह्वयंश्च हुते चैव पाणिना शूर्पदारुभिः न कुर्यादग्निधमनं न कुर्याद्भुजनादिना ॥ मुखे-
नैव धमेदग्निं मुखे देवो व्यंसीयत इति मुखेन धमनं नलिकादिव्यवधानेन नसाक्षात्कार्यं उच्छिष्टपातसंभवात् आश्वलायनः सायंप्रात-
रवैश्वदेवो कर्तव्यो बलिकर्मच अनश्नतापि कर्तव्या बन्धुश्राद्धिबन्धुभवेत् वैश्वदेवो दिवानक्तं न भवेच्च पृथक्पृथक् प्रातरेव द्विराहृत्या

कुर्याद्वासहितौ द्विजइति शातातपः वैश्वदेवः प्रकर्तव्यः पंचसूनापनुत्तये पंचसूनागृहस्थस्य वृत्ते हरहः सदा कंडणीपेषणीचुद्धि
 जलकुंभउपस्करः सूनाहिंसास्थानानि उपस्करः शूर्पादिः अथवैश्वदेवविधिर्गृह्यपरिशिष्टे अथवैश्वदेवोदिवास्यप्रारंभोनात्रपाक-
 यज्ञतंत्रमौपासनं पचनं वापरिसमुत्थपर्युक्ष्यायतनमलं कृत्यसिद्धं हविष्यमधिश्चित्यादिः प्रोक्ष्योद्गुहास्याग्निः प्रत्यदंभेषु निधाय
 सपिषाभ्यज्यसव्यं पाणितलं हृदयेन्यस्य सकृद्वदानेन पाणिना जुहुयादन्नाभावे तंडुलादिभिः कुर्यादंतेचपरिसमुत्थपर्युक्षेदेकेनात्रतं
 त्रमिति शौनकः त्रिधा विभज्यसिस्थानं त्रिः प्रोक्ष्य पुरतः स्थितं पर्याग्निकरणं कुर्यात्सिस्थानस्याप्ययं विधिः छंदोगपरिशिष्टे यस्मि
 न्नग्नौ भवेत्पाके वैश्वदेवस्तु तत्रैव उच्चानेन तु हस्तेन त्र्यंगुष्ठाग्रेण पीडितं संहतांगुलिपाणिस्तवाग्यतो जुहुयाद्भुविरिति व्यासः जुहुयात्स
 पिषाभ्यक्तं तैलक्षारविवाजितं दध्याक्तं पायसाभ्यक्तं तदभावे भसापि वा व्यासः होमान्नदानरहितं न भोक्तव्यं कदाचन आश्वला
 यनः वसतामेकपाकेन विभक्तानामपि प्रभः एकस्तत्रतुरो यज्ञान् कुर्याद्वाग्यज्ञपूर्वकान् वाग्यज्ञो ब्रह्मयज्ञः स तु सर्वेषां पृथगेव भवति
 पृथगप्येकपाकानां ब्रह्मयज्ञो द्विजन्मनां अविभक्ता विभक्ताश्च पृथक्पाका द्विजातयः कुर्युः पृथक्पृथक् यज्ञान् भोजनात्प्राग्दिने
 दिने गोभिलः यद्येकस्मिन्काले बहुधानं पच्येत गृहपतिर्महान सादेवैतदूलितं तत्र कुर्वतीति आश्वलायनमते विभक्तानामप्ये
 कपाके ज्येष्ठस्यैवाधिकारो न पृथक्पाक भेदे विभक्तानामपि भिन्नैवाधिकार इति गोभिलमते तु अविभक्तानां तु पुत्रादि

भिः पृथक्पाके कृते सत्यपि ज्येष्ठस्यैवाधिकारो नान्येषां अत्राविभक्तानां पृथक्पाके पृथक्वैश्वदेवाकरणाकरणविरोधे प्राप्ते व्यवस्थितो
 यं विकल्पः आश्वलायनेनैस्तदुक्तेः पृथक्कार्यः तदन्वयेरे कएवेति देवताक्रममाहाश्वलायनः अथसायंप्रातः सिद्धस्य हविष्यस्य जु
 हुयादग्निहोत्रदेवताभ्यः सोमाय वनस्पतये ग्रीषोमाभ्यामिन्द्राग्निभ्यां द्यावापृथिवीभ्यां धन्वंतरय इन्द्राय विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे स्वाहेत्य
 थंबलिहरणमेताभ्यश्चैव देवताभ्योद्ग ओषधिवनस्पतिभ्यो गृहाय गृहदेवताभ्यो वास्तुदेवताभ्य इन्द्रायेंद्रपुरुषेभ्यो यमाय यमपुरुषे
 भ्यो वरुणाय वरुणपुरुषेभ्यः सोमाय सोमपुरुषेभ्य इति प्रतिदिशं ब्रह्मणे ब्रह्मपुरुषेभ्य इति मध्ये विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो दि
 वं चारिभ्य इति दिवानं च चारिभ्य इति नक्तं रक्षोभ्य इत्युत्तरतः स्वधापितृभ्य इति प्राचीनावीतो शेषं दक्षिणानिनयेदिति अत्र स्वधापितृ
 भ्य इति गृह्यव्याख्याने वृत्तिरुक्तैव पितृयज्ञः पितृयज्ञार्थमन्वहं ब्राह्मणभोजनं कर्तव्यमिति सिद्धमिति यदुक्तं तस्य च महायज्ञांतः पाति
 पितृयज्ञविषयं न तु नित्यश्राद्धविषयं तस्य स्मृतितो विधानात् यातुश्राद्धं वा पितृयज्ञस्यातिश्रयो बलिरथापि वेति कात्यायनो दाहृतवच
 ने नित्यश्राद्धस्य पितृयज्ञोक्तिः सायेषां सूत्रेपि च बलिर्नेक्तस्तथा नित्यश्राद्धमेव पितृयज्ञ इति सूचनाय ननु तर्थाश्वलायनादीनां स्व
 धापितृभ्य इति पितृयज्ञेनैव पितृत्वमिति सिद्धेर्नित्यश्राद्धेनालं इति चेन्न तस्य देवताभेदेन कर्मांतरत्वात् तथाहि पंचयज्ञप्रकरणे स्व
 धापितृभ्य इत्यविशेषेणोक्तत्वादेतद्विषयपितृविषयं नित्यश्राद्धे तु नित्यश्राद्धतृयन्नाम देवहीनं ननु च वे तच्चुषस्पुरुषं देयं दक्षिणपिड

वर्जितमितिपुराणवचनेदेवतासंख्याविधानान्नित्यश्राद्धमनुष्यपितृविषयं तस्माद् जीवत्पितृकेणदेवपितृमनुष्यपितृत्वस्यैकर्मद्वयं
कर्तव्यं जीवत्पितृकेणवैश्वदेवप्रकरणोक्तएवपितृयज्ञः कार्यइत्यलंबिस्तस्या विश्वदीपे पितृयज्ञान्नशेषेणतथानैर्ऋत्यकोपाके वा
यव्यकोणेनुतथाशूनोबलिमथाहरेदिति आहजैमिनिः यत्किंचिज्जुहुयादग्नौतत्सर्वं त्यागपूर्वकं अन्यथाकुरुतेयस्तन्नरकेसविपच्यते
शौनकः ऋतयज्ञेपिमंत्राणांस्वाहाकारोभवेदिहेति सरुत्कृतेनवैश्वदेवेनपक्तः पश्यमाणश्चसर्वोपिपाकः संस्कृतोभवतीत्याहगोभि
रुः यद्येकस्मिन्कालेबहुधान्नंपच्येतगृहपतिर्महानसादेवैतद्बलिसरुदेवकुर्वीतेति अन्नाभावेद्रव्यांतरंचतुर्विंशतिमते अलाभेयेनके
नापिफलशाकेदकादिभिः पयोदधिघृतेर्वापिवैश्वदेवस्कवेणतु हस्तेनाग्नादिनाकुर्यादद्विरंजलिनाजले तत्रापियदनीयंतेनैवहो-
मः तथाचपरिशिष्टे शाकंवायदिवापत्रंमूलंवायदिवाफलं संकल्पयेद्यदाहारंस्तेनैवजुहुयात्थविः पाणिनेकेनजुहुयात्सृष्टिसव्यनि-
धायवै षड्यद्रव्याणिसंग्रहे कोद्रुवंचणकंमाषंमसूरंचकुलिथकं क्षारंचलवणंचैववैश्वदेवेविवर्जयेत्इति अत्रवैश्वदेवेयज्ञत्रयंभवतिदे
वयज्ञोभूतयज्ञः पितृयज्ञइतिपूर्वोक्तसूत्रात् तत्रप्रातर्वैश्वदेवमादौ कृत्वासायंवैश्वदेवइतिक्रमोनतुसायंप्रातरिति प्रथमादिवाचारि
भ्योबल्युक्तेः अत्ररुवाकारध्वजाकारनराकार बल्मीकारव्यचक्राकार इतिपंचविधाकारे ऋतयज्ञेसुरव्याचक्रा कृतिरित्याहशौनकः
पंचस्वेषुविप्राणांमुख्याचक्राकृतिर्भवेत्चक्राकारमथांशरंकुर्यादग्निसमीपतः चक्राकारेणयोविप्रः सदाभूतबलिंहरेत् सर्वपापविनि

मुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयादिति देवभूतशेषेण भूतयज्ञं कुर्यादित्याह योगयाज्ञवल्क्यः देवेभ्यस्तद्गुतादन्ना श्लेषाद्भूतवलिं हरेत् भूत-
यज्ञः सर्वप्राक्तेभूतिदः सर्वदेहिनामिति एवं कृतवैश्वदेवस्य बहिर्बलिमाहमनुः शरणांचपतितानांचश्वपत्वांपापरो गिणां चायसानांकु-
मीपांचशनकैर्निक्षिपेद्भुवि शाकलः सायंस्यात्पितृयज्ञांतं ब्रह्मयज्ञविवर्जितमिति पितृयज्ञांतमित्युक्त्या मनुष्ययज्ञस्यापि निष्पत्तिः
प्रतीयते अथ वैश्वदेवप्रयोगः अग्नेः पश्चात्प्राङ्मुख उपविश्या चम्यदेशकालौ निर्दिश्य ममोपात्तदुरितक्षयात्संस्कारान्मसंस्कारश्च
राचप्रातर्वैश्वदेवं करिष्ये सायंतुसायं वैश्वदेवमिति ह्योस्तंत्रेणानुष्ठानपक्षे तु प्रातः सायं वैश्वदेवौ तंत्रेण करिष्ये इति संकल्प्य एतद्यज्ञे
राहुगणोगौतमोऽग्निस्त्रिष्टुप् अग्न्यावाहने विनियोगः ॐ एतद्यज्ञ इह होतानिषीदादब्धस्फुरएता भवानः अवतां त्वारोदसी विश्वमिन्वे
यजामहे सौमनसाय देवान् इत्यावात्य वेणुधमन्या प्रबोध्य चत्वारिंशद्गणोगौतमो वामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुप् अग्निमूर्तिध्याने विनियोगः ॐ
चत्वारिंशद्गणत्रयो अस्य पादाद्वे शीर्षे सप्तहस्तासो अस्या त्रिधा बन्धो वृषभरो रवाप्तिमहो देवो मर्त्या आविवेशा इति ध्यात्वा परि-
समूहं न पर्युक्षणे कृत्वा सित्थमन्नपात्रांतरे निधायाग्नावधि श्रित्य प्रोक्ष्योदगुह्यास्यपश्चिमभागे निधाय त्रेधा विभज्य त्रिः प्रोक्ष्य पर्याग्नि-
कृत्वा सर्पिषा भज्यं अग्निं विश्वानि न इत्यलंकृत्य सव्यपाणितलं त्दित्यस्य दक्षिणहस्तेन दक्षिणभागादन्नमादायां गुह्यायेण पीडितं सह-
तां गुह्युत्तानपाणिना समंत्रं जुहुयात् तत्र मंत्राः सूर्याय स्वाहा सूर्यायेदं नममेत्यादित्यागः सर्वत्रापि ज्ञेयः प्रजापतये स्वाहेत्यर्चैरु-

त्वैव सोमायवनस्पतये० अग्नीषोमाभ्यां० इंद्राग्निभ्यांस्वाहा द्यावापृथिवीभ्यां० धन्वंतरयेस्वाहा इंद्राय० विश्वेभ्योदेवेभ्य० ब्र-
 ह्मणेस्वा० सायंतनवेश्वदेवाहुतयोग्नेस्वा० प्रजापतयेइत्यादि ब्रह्मण्यंतः पूर्वबन्धवाहुतीहुतोचम इत्कपस्थाय परिससूहनपर्युक्षणो
 कृत्वाविभूतिधारयेदितिदेवयज्ञः अथभूतयज्ञः भूमिप्रोक्ष्यमध्यभागादन्नमादाय प्राचीमारभ्यईशानीपर्यंतं च ऋकारंनेर्त्तये-
 णसूर्यायस्वाहेतिपूर्वेत्तैदेशभिः अद्भ्यःस्वाहा ओषधिवनस्पतिभ्य० गृहायगृहदेवताभ्य० वास्तुदेवताभ्यस्वाहेतिपंचभिः श्वदत्त्वा
 चक्राद्दहिः प्राच्यांप्राक्संस्थं इंद्राय इंद्रपुरुषेभ्य० दक्षिणतउदक्संस्थं यमाययमपुरुषेभ्यः० पश्चिमतप्राक्संस्थं वरुणायवरु
 णपुरुषेभ्य० उत्तरस्यामुदक्संस्थं सोमायसोमपुरुषेभ्य० चक्रमध्येब्रह्मणेस्वा० तत्प्राच्यांब्रह्मपुरुषेभ्य० ब्रह्मणोदक्षिणतोविश्वे
 भ्योदेवेभ्यो० ब्रह्मणःपश्चिमतः सर्वेभ्योभूतेभ्य० ब्रह्मणउत्तरतोद्विवाचारिभ्य० चक्रादुत्तरतोरक्षोभ्य० हेतिदत्त्वापउपस्पृश्य
 तदुत्तरतोभूमिप्रोक्ष्यद्वितीयभूत यज्ञं कुर्यात् तत्रसूर्यपदस्थानेग्निपदं दिवापदस्थाने नक्तमिति विशेषः शेषपूर्ववदिति भूतयज्ञः
 अथपितृयज्ञः प्राचीनावीतो आग्नेय्याभिमुखः सव्यंजान्वाचोत्तर भागादंगुष्ठपर्वमात्रमन्नं गृहीत्वापराचीनपाणिनाचक्राद्दक्षि
 णतः स्वधापितृभ्यइतिमंत्रेणबलिंदत्त्वापउपस्पृश्य द्वितीयचक्राग्नेयभागेचतथैव दत्त्वापउपस्पृश्य पितृयज्ञान्नशेषेणैवचक्राद्दहि
 नेर्त्तत्यकोणे श्यामायस्वाहा चक्राद्दक्षायव्यकोणेशबलायस्वाहेत्कभयत्रबलिंदत्त्वा गृहांगणोजलमासिच्य श्वचांडालपतिसभू

तवायसेभ्यो विकिरेत् येभूताः प्रचरन्ति दिवानक्तं बलिमिच्छन्तो विदुरस्य प्रेक्षाः तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो हरामिमयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्ददातुस्वाहा
रात्रौ चैन्नक्तमिति ब्रूयादिति शौनकोक्तम् क्रकारप्रयोगः वृत्तिरुत्तुनराकारमंगीकृत्य वैलक्षण्यात् तत्र सूर्यादिब्रह्मानान् दशब
लीन्वाक्संस्थान्दत्त्वा किंचिदंतरालं त्यक्त्वा च्यइत्यादिवास्तुदेवताभ्य इत्यंतान्यं च वलीदृत्वा च्योदत्तबलेः पश्चिमतद्द्रायतदुत्तरत
इंद्रपुरुषेभ्यः अंतरालदक्षिणातोयमाय तदुत्तरतोयमपुरुषेभ्यः ब्रह्मणे दत्तबलेः प्राक्वरुणाय तदुत्तरे वरुणपुरुषेभ्य अंतरालात्तु
त्तरतः सोमाय ० सोमपुरुषेभ्यः अंतराले ब्रह्मणे तत्प्राक् ब्रह्मपुरुषेभ्यः विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः दिवाचारिभ्य इत्युत्तरे र
क्षोभ्यः स्वाहेति सर्वोत्तरतः ततोपसव्येनाग्नेय्यां स्वधापितृभ्य इति पुरुषाकारो वैश्वदेवप्रयोगः अथ मनुष्ययज्ञः मनुः अतिथिभ्यो
न्नदानं च च यज्ञः सतुपंचमः पुष्कलस्य प्रमाणान्नमन्यपात्रे समुत्थरेत् अक्षतोदकहस्तेन चोपवीती निवेदयेत् योगिभ्यः सनकादि
भ्य इत्तंचान्नमितीति च दद्यादन्नं तद्विप्राय कुर्याद्गृहबलितथा अन्नशुद्धिर्मवेदाश्रुत्यन्नदोषैर्न लिप्यते ब्राह्मणभोजनाशक्तो परान
शरः नृयज्ञसिद्धये दद्यान्दिक्षां संकल्पपूर्विकां कूर्मपुराणेपि हंतकारमयाग्रं वा भिक्षां वा शक्तितो द्विजः दद्यादतिथये निबन्धुध्वार्त
परमेश्वरमिति भिक्षालक्षणां मनुनोक्तं आसमात्रा भवेद्दिक्षा अग्रं प्रास चतुष्टयं अग्रं चतुर्गुणीकृत्य हंतकारो विधीयते एष प्रयो
गः अभ्यागतं ब्राह्मणं मादुसुपुष्यगंधादिना संपूज्य निवीती ब्राह्मणभोजन पर्यासमन्नं पात्रस्थं सनकादिमनुष्येभ्य इत्य-

स्तनममेकं च तेनानेन भोजयेत् तदभावे भिक्षात्रयं पूर्ववत्संकल्प्य भिक्षुश्रोत्र्यादिति मनुष्ययज्ञः यदि वैश्वदेवात्प्रागेव भिक्षुकैः स
 मागते विशेषमाह गौतमः वैश्वदेवे तु संप्राप्ते भिक्षुके गृहमागते उलूख्य वैश्वदेवार्थं भिक्षुं दत्त्वा विसर्जयेत् वैश्वदेवाकृतं पापं शक्तो भिक्षु
 र्यपोहितुं नहि भिक्षुः कृतान् दोषान् वैश्वदेवो व्यपोहति इयं च भिक्षास्वतंत्रफलार्थी भिक्षादानप्रशंसामाह यमः सत्कृत्य भिक्षुवे भिक्षां
 यः प्रयच्छति मानवः गोप्रदानसमं पुण्यं तस्याह भगवान्यमः भिक्षुकानाह याज्ञवल्क्यः यतिश्च ब्रह्मचारी च विद्यार्थी गुरुपोषकः अ
 ध्वगः क्षीणवृत्तिश्च षडेते भिक्षुकाः स्मृताः अतिथयश्चोक्तास्तेनैव शूद्रो वायंदिचांडालः शत्रुर्वा ब्रह्मघातकः आगतो वैश्वदेवांते सो
 तिथिः स्वर्गदायकः इति इति पंचमहायज्ञाः एषामकरणे प्रायश्चित्तमाह व्यासः होमान्नदानरहितं न भोक्तव्यं कदाचन अकृत्वा पंचयज्ञां
 स्तु भिक्षुचांद्रायणं चरेत् यदि देवामाध्याह्निकं स्वकालेन भवति चेद्गौणकाले कार्यं गौणकालेष्वसंभवेऽप्यमः दिवोदितानि कर्माणि प्र-
 मादादकृतानि चेत् शर्वर्याः प्रथमेयामेतावत्कुर्याद्यथाक्रमं अत्र मुरव्यकालानुरोधत्सायं संध्योपासनमादौ कृत्वा गंतूनामंते निवेश-
 इति न्यायेनातीतकालं प्रातर्मध्याह्निकं पश्चात्कार्यमिति न्यायतः प्राप्तं तस्य निषेधार्थं यथाक्रमं मिति वचनं मरीचिरपि रात्रौ प्रहरप
 र्यंतं दिवा कर्माणि कारयेत् अवगाहं ब्रह्मयज्ञं सौरजाप्यं न कारयेत् आश्वलायने स्तरात्रावपि ब्रह्मयज्ञः कार्यः तस्य द्वावनध्यायो यदा
 त्वाशुचिर्यद्देश इति सूत्रात् मध्यदिने प्रबलमधीयीत यः एवं विद्वान्महारात्रे उपस्फुटिते तथाग्रामे मनसा साध्याय मधीयीत दिवानक्तं

वेति वृत्तावुक्तत्वाच्च विधुरस्यैवेसदेवविशेषउक्तोरुत्थवसिष्ठेन अनग्निक्स्तयोविषः सोमं व्यावृत्तिभिः स्वयं हुत्वाशाकलमंत्रैस्तुशि
 ष्टादनाहुलिंहरेत् ॥ अथप्रयोगः पूर्ववदग्निस्थापनादिकृतान्त्रमादाय ॐ भूस्वाहा अग्नयइदंनमम ॐ भवः स्वाहा वायवइदंनमम -
 ॐ स्वः स्वाहा सूर्यायेदंनमम ॐ भूर्भवः स्वः स्वाहा प्रजापतयइदंनमम अथशाकलमंत्रास्तेतिरीयकारण्ये देवकृतस्यैनसोवयजन
 मसिस्वाहा अग्नयइदं ॥ मनुष्यकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॐ पितृकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॐ आत्मकृतस्यैनसोवय
 जनमसिस्वाहा ॐ अन्यकृतस्यैनसोव ॐ अस्मकृतस्यैनसोव ॐ यत्कषुप्तश्चजाग्रतश्चैनश्चकृतस्यैव यद्विवानक्तं चैन-
 श्चकृतस्यैव ॐ यत्स्वपंतश्चजाग्रतश्चैनश्चकृतस्यैवयजन ॐ यद्विद्वांसश्चाविद्वांसश्चैनश्चकृतस्यैव ॐ एनस एनसोवयजनमसि
 स्वाहेत्येकादशाहुती हुत्वा सर्वत्राप्यग्नयइदंनममेतद्देशत्यागौ पूर्ववत्कुर्यादिति ततो देवसंपूज्यनेवेद्यंप्रदर्शयित्वात्थं कुर्या
 त् तत्त्वडदेवतं विश्वेदेवहीनंदक्षिणापिंडावाहनस्वधाकाराग्नौ करणब्रह्मचर्यादिनियमरहितादिकार्यं तत्रदक्षिणादाने विकल्पः विक
 ल्यविधायकं तु मल्लुतश्चात्थंचंद्रिकायां द्रष्टव्यं देशकालौ निर्दिश्यास्मत्पितृपितामहप्रपितामहानामसुकशर्मणामसुकगोत्राणां वस्तु
 रुद्रादित्यस्वरूपाणां सफलीकानां तथा मातामहानां सपत्नीकानां नित्यश्राद्धं करिष्य इति संकल्प्यां कल्प्य विप्रं निमंत्र्य चंद्रनादिना सं
 पूज्य पलाशादिपात्रे च परिबिध्य गायत्र्या प्रोक्ष्य पृथिवीतेपात्रमित्यादि ब्रह्मार्पणांतं कृत्वा ब्राह्मणं भोजयेत् यत्कौस्वपंतौ पित्रु देशेन

ब्राह्मणमात्रं भोजयेत् तदशक्त्वावपि किंचिदन्नमुत्सृज्यै तदन्नं पितृभ्यः स्वधानमइत्कृत्वा ब्राह्मणाय दद्यात् एतच्च नित्यं नित्यं ब्रा-
 ह्मणकरणे त्वर्चं तदतिदशधा जपेदिति ऋग्विधाने प्रायश्चित्त श्रवणात् अथ भोजनविधिः आश्वलायनस्मृतौ अर्कपर्वद्वये राज्ञोच-
 तुर्दश्य एमीदिवा एकादश्यामहोरात्रं ऋत्वाचांद्रायणंचरोदिति व्यासः पंचाद्रीभोजनं कुर्यात्प्राङ्मुखो मोनमास्त्रितः हस्तौ पा-
 दौ तथैवास्यमेषु पंचार्द्रतामता हस्तौ पादौ प्रक्षाल्यात्त्रय्येत्यर्थः आश्वमेधिके आर्द्रपादस्तु ऋजीयात् प्राङ्मुखश्चासने शक्यौ पादाभ्यां
 धरणीस्युष्ठा पादेनैकेन वा पुनरिति आसमेवर्ज्यानि प्रचेताः गोशकृन्मृन्मयं भिन्नं तथा पालाशपिप्यलं लोहं बल्यंसदैर्वाकं वर्जयेदास-
 नंबुधः ब्रह्मपुराणे उपलिप्ते समेस्थाने शक्यौ शक्यौ समन्विते चतुरस्रं त्रिकोणं च वर्तुलं चार्धचंद्रकं कर्तव्यमानुपूर्व्येण ब्राह्मणादि-
 पुमंडलं हेमाद्रावत्रिः पंचाशत्पलिकं कांस्यं त्वाधिकं भोजनाय वै गृहस्थैस्तु सदा कार्यमभावे रोष्यहेमयोः क्वचिन्निषेधमाह स्मृतिच-
 द्रिकायां प्रचेताः तांबूलाभ्यं जनेचैव कांस्यपात्रे च भोजनं यतिश्च ब्रह्मचारी च विधवा च विवर्जयेत् इति अत्र दिङ्मयः कौर्मि प्रा-
 ङ्मुखो भ्रानि ऋजीतेति आयुष्मान्प्राङ्मुखो भ्रान्ते यशस्वी दक्षिणासुरवः धनवान्पश्चिमायां तु धर्मवानुत्तरासुरवः पुत्रवांस्तुत्तरा-
 सुखानां श्रीयात् मनुः पुत्रवांस्तु गृहे नित्यं नाश्रीयात् दुत्तरासुरवः सोमवारे तथाभ्यंगं वर्जयेत्सदा बुध इति निषेधात् अत्राभ्यंगपदस्य
 पादिते लाभ्यंग एव निषिद्धो न तु तिलतैलाभ्यंगः तैलाभ्यंगनिषेधे तु तिलतैलं निषिध्यते अभ्यंगस्य निषेधे तु सार्षपादिनिषिध्यत-

ति मदनरत्ने प्रचेतो वाक्यात् जीवन्मातृपितृकस्तु दक्षिणासुरवोपि नाश्नीयात् उक्तं च प्रयोगपारिजाते स्मृतिमंजर्यां पितरो जीवमानौ चैव नाश्नी-
याद्दक्षिणासुरवः तयोस्तु जीववानेकस्तथैव नियमः स्मृत इति विज्ञानेश्वरश्च अनिशंमादहीनानां यशस्यं दक्षिणासुरवं भोजनमिति शेषः
सायं प्रातर्द्विजातीनां अशनं श्रुतिचोदितं नांतरा भोजनं कार्यमग्निहोत्रसमो विधिः न चाग्निहोत्रसमो विधिरित्युक्तेः प्रातरेव भोजनं कार्यमि-
ति वाच्यं दिवसस्य पंचमेतु भागे भोजनमाचरेदिति कात्यायनोक्तेः अतोत्र प्रातः शब्दो माध्याह्निकोत्तरकालपरः अथपरिवेषणं स्मृ-
त्यंतरे शाकदीन्युरतः स्थाप्य भक्ष्यं भोज्यं च वामतः अन्नमध्ये प्रतिष्ठाप्य दक्षिणे घृतपायसं ओदने परमान्ने च आज्यपात्रं यदि स्थितं -
तदाज्यं च भवेद्रक्तं तदन्नं मांसमुच्यते घृतमपि भोजनात्प्रागेव प्रात्यं न लुच्छिष्टे नोच्छिष्टो घृतमादद्यादिति स्मृतिचंद्रिकाकारधृतविष्णुवा-
क्यात् शानातपः हस्तदत्तानि चान्यानि प्रत्यक्षं लवणं तथा सृक्तिकाभक्षणं चैव गोमांसाशनवत्स्मृतं प्रत्यक्षमपि लवणं हस्तदत्तं निषिद्धं
तथा च पैठीनसिः लवणं व्यंजनं चैव घृतं तैलं तथैव च लेह्यं पेयं च विविधं हस्तदत्तं न भक्षयेत् शूलपाणो भविष्ये सैधवं लवणं यच्च यच्च सा-
सुद्रिकं भवेत् पवित्रे परमेष्ठ्ये ते प्रत्यक्षे अपि नित्यं शङ्कति ब्रह्मपुराणे अन्नं दृष्ट्वा प्रणम्यादौ प्रांजलिः कारयेत्ततः अस्माकं नित्यमस्ते तदिति
भक्ष्याथ वंदयेत् पात्राद्वासंसं सुत्पुत्यसम्यक् पात्रांतरे क्षिपेत् जलमादाय मंत्रेण गोयांसं विनिवेदयेत् मंत्रस्तु प्रयोगे वक्ष्यते मृत्युपरि-
शिष्टे आर्द्रपाणिराशान्तः शुचौ देशे प्रत्यङ्मुखः प्राङ्मुखो चोपविश्य चतुरभ्रमंडले पात्रस्थमन्नं प्रणवद्यात् तत्पूर्व्यासां चित्र्याभ्युक्ष्य-

आ० क०
४५

स्वादोपितोमथोपितोइत्यभिमंत्र्य सत्यं तर्त्तेन परिपंचामोतिदिवापशिविचंद्रं त्वासत्येन परिपंचामोतिरात्रोदक्षिणतो ऋविभूतये ऋवनपतये
भूतानां पतयति नमोतैः प्राक्संस्थं प्रत्यक्संस्थं वा बलिं विकीर्य समाहितो मृतोपस्तरणमसीत्यपः प्राश्य सव्येन पाणिना पात्रमालभ्य तर्ज
नीमध्यमांगुष्ठैः प्राणायम्यमानामिकांगुष्ठै रपानायानामिकाकनिष्ठांगुष्ठैर्व्यानायकनिष्ठतर्जन्यंगुष्ठैरुदानायसर्वांगुलिभिः समानाय
सुरवे जुहुयात्सर्वाभिरेव वा सर्वेभ्योजुहुयादेवं वाग्यतो भूत्वा मृतापिधानमसीत्पिधानं प्राश्य शोधिनमुरवपादपाणिर्द्विराचमेदेवं
ऋजानोग्निहोत्रप्लमश्रुते बलपुष्टिमासर्वान्त्सर्वमायुरिति ऋविष्णुपुराणे विशेषः भोजनात्किंचिदन्नाद्यं धर्मराजाय वै बलिं दत्वाथ
चित्रगुप्ताय प्रेतभ्यश्चेदमुच्चरेत् प्रेतबलिमंत्रोष्यग्रे वक्ष्यते बल्यत्थरणं कार्यमित्यक्तं रामार्चनचंद्रिकायां भोजनादौ बलिमुक्तः स
हि उर्यभोजनं अनुत्थ्यतु यो ऋक्ते प्राणायामाष्टकंचरेत् स्मृत्यंतरे चित्राहुतीरनुत्थ्य यो ऋक्ते ग्रासपंचकं अधंसकेवलं ऋक्ते ज्ञा
नतो ज्ञानतोपिवेति शौनकः स्वाहांताः प्रणावाद्याश्च नाम्नामंत्राश्च वायवदति आश्वमेधिके यथारसनजानाति जिह्वाप्रणाहुती नृपत
थासमाहितः कुर्यात्प्राणाहुतिमतद्रितदति अपरार्केत्रिः मधुपर्के च सोमे च अष्कप्राणाहुतीषु च नोद्धिष्टस्य भवेद्येष स्वत्रे
श्रवचनयथा विष्णुपुराणे प्राकूद्रवंपुरुषोश्चायाच्ये च कठिनाशनः अंतपुनर्द्रवाशोतु बल्यारोग्यैर्न मुंचति जठरंपूरयेदर्थमत्रैर्भा
गं जलस्य च वायोः संचरणार्थाय चतुर्थमवेशोषयेदिति आपस्तंबः अष्टोग्रासामुनेर्भक्ष्याः षोडशारण्यवासिनः द्वात्रिंशत्तुग्रहस्थ

४५

स्य त्वमितंब्रह्मचारिणः बोधायनः भोजनं हवनंदानं उपहारः प्रतिग्रहः बहिर्जानुनकार्याणि तद्ददाचमनं स्मृतं हृत्य मनुः भोजनं तु
ननिः शेषं कुर्यात्प्राज्ञः कथंचन अन्यत्र दधिसत्त्वाज्यपललक्षीरमध्वपइति पललंतिलमिश्र ओदनः प्राणाहुतिग्रहणोत्तरं पात्रं य
त्रादौ स्थाप्यमित्याह व्यासः न्यस्तपात्रस्तभ्रं जीतपंचग्रासान्महामुने शेषमुत्सृत्य भोक्तव्यं पित्रर्थे न तु चोत्थरेदिति बृहस्पतिः न स्पृशे-
द्दामहस्तेन भ्रं जानोन्नं कदाचन नपादौ न शिरो बस्तिं न पदाभोजनं स्पृशेदित्यादि निषेधास्त्वाचारमयूरवादिषु द्रष्टव्याः पराशरः एक
पक्षे पविष्टानां चिप्राणां सह भोजनं यद्येकोपित्यजेत्यात्र शेषमन्नं भोजयेत् पंक्तिभेदकान्याह बृहस्पतिः अग्निना भस्मना चैव स्तंभेन स
लिलेन वा द्वारेणैव च मार्गेण पंक्तिद्वेदो बुधैः स्मृतइति यमोपि उदकं चतुर्णामस्य द्वारं पंथास्तथैव च एभिरंतरितं कृत्वा पंक्तिदोषे
न विद्यतइति ग्रंथांतरे नृणां भोजनकालं तु यदिदीपो विनश्यति तदन्नं पाणिना स्पृष्ट्वा सावित्रीं मनसा स्मरेत् पुनर्दीपं तनो लब्ध्वा
शेषं भ्रं जीतकामतः अन्यदन्नं भोक्तव्यं भ्रं क्त्वा चांद्रायणं चरेदिति देवलः भ्रं क्त्वा च्छिष्टं समाधाय सर्वस्माद्युतवर्जितं उच्छिष्टभा
गधेयेभ्यः सोदकं निर्वपेद्भुवि अमृतापिधानमसीत्यपः प्राश्य भ्रं विक्षिपेत् उत्थाय बहिराग व्यसुरवहस्तादिशोधयेदिति स ए
व आचम्य च ततः कुर्याद्वैतकाष्टस्य भक्षणां भोजने दंतलग्नानि निर्हत्याचमनं चरेत् दंतलग्नमसंहार्यं लेपं मन्ये तदंतवत् नतत्र ब-
हुशः कुर्याद्यत्नमुत्थरणं प्रति अथ प्रयोगः पाणिपादौ भ्रं क्षाल्याचम्य श्रीपर्ण्यादिपीठे प्राङ्मुखः प्रत्यङ्मुखो वोपविश्य भूमिं भोक्ष्य

चतुरस्रमंडलं कृत्वा तदुपरि हेमरूपयोरभावे द्विपंचाशत्पलपरिमितं कांस्थपात्रं निधाय परिवेषणं कारयित्वा तस्माद्नाड्यो ग्रासार्थमंत्रं प
 भांत्वे कृत्वा सौरभेय्यः सर्वहिताः पवित्राः पुण्यराशयः प्रतिगृह्यंतु मे ग्रासं गावस्त्रे लोक्यमातरदिति मंत्रेण गवे ग्रासं दत्त्वा चम्य प्रा
 जलिरन्नं प्रणम्यास्माकं नित्यमेतदस्तु इति प्रार्थ्य ॐ ऋक्वः स्वः तत्सवितुर्वरे० दित्यन्नमभ्यक्ष्य स्वादोपितो मधोपितो वयं त्वा
 वष्टुमहे अस्माकमविता भवेत्यभिमंत्र्य सत्यं त्वर्तेन परिधिं चामीति दिवा सत्रौ ऋतं त्वा सत्येन परिधिं चामीति प्रदक्षिणमन्नं
 परिधिं च दक्षिणतो ऋव्युदक धारां प्राक् संस्थां कृत्वा तत्र भूपतये नमः ऋवनपतये० भूतानां पतये० धर्माय० चित्रगुसाय नमः यत्र क्वच
 न संस्थानां क्षुत्तृष्णोपहतात्मानां प्रेतानां तृप्तये क्षय्यभिदमस्तयथास्वरमिति प्रेतबलिं चैवं बलिषट्कं प्राक् संस्थं दत्त्वा उपर्युदकं दत्त्वा ब
 लीनुधृत्य हस्तं प्रक्षाल्य आपोशनार्थं जलमादाय वामहस्तमध्यमाना मिकां गुष्ठे भोजनपात्रमालभ्यान्नं ब्रह्मेति ध्यात्वा समाहितो मृ
 तोपस्तरणमसीति निः शब्दं पीत्वा घृताक्तमन्नं पूर्वोक्त तत्र दं गुलिभिः सर्वाभिर्वास्ये पंच प्राणाहुतीर्जुहुयात् तत्र मंत्राः ॐ प्राणाय
 स्वाहा प्राणायेंदं नमम ॐ अपानाय स्वाहा अपानायेंदं नमम ॐ व्यानाय स्वाहा व्यानायेंदं नमम ॐ उदानाय स्वाहा उदानायेंदं
 नमम ॐ समानाय स्वाहा समानायेंदं नममः ॐ ब्रह्मणे स्वाहा ब्रह्मणेदं नमम ततो जलं स्पृष्ट्वा यथेष्टलौकिक वाक्यान्यनुच्चा
 रयन्कवले कवले इष्टदेवतां स्मृत्वा भोजनं कुर्यात् एतच्च भोजनं रहसिकार्यं तथाच स्मृतिचंद्रिकायां देवलः आहारं तुरहः कुर्यादिति

हारं चैव सर्वदा गुप्ताभ्यां लक्ष्मीयुक्तः स्यात्प्राकाशयेहीयने श्रियेति ततो भोजनांते पात्रस्थमन्नं किं चिद्गृहीत्वा प्राय भूमौ विसृज्य तत्र मंत्रः अ-
 स्मत्कुले मृताये च पितृलोकविवर्जिताः भ्रंजंतु मम चोद्भिष्टं पात्राच्चैवं भ्रंजं विक्षिपेत् उत्तरापोशानार्थं जलमादाया मृतापिधानमसी त्यर्धपीत्वा
 र्धं शैरवैपूयनिलये पयार्बुदनिवासिनां अर्थिनामुदकं दत्तमक्षय्यमुपनिष्ठत्विति मंत्रेण पितृतीर्थेन भूमौ निषि-च्यां गणादावागत्य मृद्भिरद्विः
 पाणिमुरवै संशोध्य षोडशगंडूषान्कृत्वा दंतकाष्ठेन दंतान्त्संशोध्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य भोजनपात्रप्रक्षालनं तद्देशमार्जनं कारयित्वा च म्या-
 ध्यायस्वेति भक्तमन्त्रमनुमंत्र्य प्रणवेनात्मानं ब्रह्मणिसंयोज्य जलेन हस्तौ निघृष्य तज्जलमंगुष्ठाभ्यां अक्ष्णोर्निषिंचेत् तत्र मंत्रः शर्यातिं च स-
 कन्यां च च्यवनं शक्रं मशिवनौ भक्तमात्रः स्मरेद्यस्तु चक्षस्तस्य नहीयत इति ततः शतपदानि गत्वा स्वासने उपविश्य अगस्तिरग्निर्वडवान-
 लश्च भक्तं मयान्नं जरयत्वशेषं सरवं ममैतत्परिणामसंभवं यच्छत्व रोगं मम चास्तु देहे इत्युदरं परिमृज्य तांबूलं प्रक्षयेत् अथ तांबूलं प्रक्ष-
 माह मार्कंडेयः भूयोप्याचम्य कर्तव्यं तनस्तांबूलं प्रक्षणं वसिष्ठः सूपुगंच सूपत्रं च चूर्णेन च समन्वितं दत्त्वा तु द्विजदेवैभ्य स्तांबूलं च र्वयेद्दि-
 जः पर्णामू ले भवेद्भाधिः पर्णाग्रोपापसंभवेः चूर्णपत्रं क्षिपेदायुः शिराबुद्धि विनाशिनी तस्माद्ग्रंचमूलं च शिरांचैव विशेषतः चूर्णपत्रं
 र्जयित्वा तांबूलं खादयेदयेति इति श्रीभारद्वाजमहादेवभट्टात्मजदिवाकरकृते आचारार्के पंचमभाषाकृत्यं वेणुसंभवनिनादमोहितागो-
 पिकरस्तटमुपेत्यामुनं येन सार्धं मरुतसंभ्रमात्तं भजाभिवस्तु देवनंदनं १ अथ षष्ठांदिभागकृत्यं दक्षः इति हासपुराणार्थैः षष्ठसप्त

आ० कं
४७

मकोनयेत् अष्टमेलोकयात्रानुबहिःसंध्यातनः पुनः यमः रवेरस्तमयात्पूर्वघटिकेकायदाभवेत् सायंसंध्यासुपासीतकुर्यात्थोमंचपूर्ववन्-
सायंसंध्यायां विशेषोलिरच्यते शौनकः अग्निश्चेत्यनुवाकेनसायंसंध्यापिबेदपः इदमंत्राचमनं अथार्घ्यदानं तच्च प्रातस्त्रिष्टुप्त्रर्घ्यदानं
सायंतूपविशन्मवि इतियमवाक्यात्सायंसंध्यायासुपविश्यैवकेचिदर्घ्यदानं कार्यमित्याहुस्तच्चिंत्यं जलमंजलिनादाय गायत्र्याचाभिमं-
त्रितं दद्यादर्घ्यं त्रयंस्त्रिष्टुप्त्रिष्टुप्कालेषुबहूच इत्याश्वलायनस्मृतेः पाणिभ्यां जलमादायगायत्र्याचाभिमंत्रितं रवेरभिसुरवंस्त्रिष्टुप्त्रि-
रूर्ध्वंसंध्ययोः क्षिपेदिति शौनकोक्तेश्च गृह्यपरिशिष्टेषु अथाचम्यदर्भपाणिः पूर्णमुदकांजलिमुत्सृज्यादित्याभिसुरवः स्थित्वाप्रण-
वव्याहृतिपूर्वयासावित्र्यात्रिरर्घ्यंनिवेद्य क्षिपेदिति श्रीमातामहचरणानां पूर्ववन्निरर्घ्यं दत्त्वेतिवदतामथमेवाशयः प्रयोग
पारिजातादयः सर्ववाजिपेययाजिनश्चैवमेवाहुः जपेविशेषः कारिकायां अर्धास्तसय आदित्ये पश्चिमस्वयउत्तरः भागस्तन्मुख आसी-
नः सावित्रीवाग्यतो जपेदिति उत्तरप्रतीच्या अष्टमोभाग इत्यर्थः दिशोष्टधाविभक्तायाः प्रतीच्या भागसप्तकंहित्वा दक्षिणतो न्यस्त योष्टमो भा-
गउत्तरः अस्याभिसुरवतो विप्रो भूत्वा प्रयतमानसः जपन्नासी तसावित्री संध्यां कृत्स्नमंतं द्रित इति शौनकोक्तेः उपस्थाने विशेषः शौनके-
इदमंभवरुणेत्यादिसायंकाले विशेषत इति व्यासोपि जपेद्वारुणमंत्रांस्त इदमंभवरुणादिकान् चतुर्मंत्रान्विशेषतः संध्याफलमवाप्नुयादि-
ति अथप्रयोगः तत्रहस्तोपादौ प्रक्षाल्यं हिराचम्य प्राणानायम्यमभ० सायंसंध्यासुपासिष्यइति पूर्ववत्पथममार्जनंकृत्वा जलमा

४७

दाय अग्निश्चेत्यनुवाकस्ययाज्ञवल्क्युपनिषदऋषिः अग्निमामन्यु मन्युपत्यहानिदेवताः गायत्रीपंक्तिर्विराट्छंदांसि मंत्राचमनेवि-
 ॐ अग्निश्चमामन्युश्चम न्युपतयश्चमन्युरुतेभ्यः पापेभ्योरक्षतां यदन्हापापमकार्षे मनसावाच्चाहस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेणशिशना अ
 हस्तद वलंपतु यत्किंचदुरितंमयि इदमहंमाममृतयोनेो सत्येज्योतिषिजुहोमिस्वाहेति पीत्वा पूर्ववह्निराचम्यद्वितीयत्तृतीयचतुर्थमा
 र्जनाद्यघमर्षणांतं कृत्वा पश्चिमाभिसुरवस्तिष्ठन्पाणिभ्यांजलमादायसावित्र्याभिमंत्र्य श्रीसवित्रददमर्ष्यंसमर्पयामीतित्रिरर्ष्यदद्यात् त
 तोसावादिष्यो ब्रह्मेत्यादि गायत्रीजपसंकल्यां तं कृत्वावायव्यलग्नपश्चिमाभिसुरबोभूत्वावृत्त्यांरुत्थादित्यमंडलमध्यस्थांश्यामां श्या
 मांबरानुलेपनस्वगाभरणामेकवस्त्रां शंखचक्रगदापद्मांक चतुर्भुजां गरुडासन्नारूढांविष्णुदेवत्यांसामवेदमुदाहरंतींस्वर्लोकधिष्ठा
 त्रींसरस्वतीनामदेवतां ध्यात्वा मनसासंपूज्ययथाशक्तिजपेत् ततउपस्थानंकुर्यात् तद्यथा इमंमेवरुण तत्तायामीत्युचो राजीगर्त
 शरुणः शोपऋषिः वरुणोदेवता आद्यागायत्रीद्वितीयात्रिष्टुप् वरुणोपस्थानेविनियोगः ॐ इमंमेवरुणश्रुधीहवमद्याचमृकयात्वाभ
 वस्फराचके ॐ तत्तायामिब्रह्मणावंदमानस्तदाशास्तेयजमानोहविर्भिः अहेळमानोवरुणेहबोध्युरुशंसमानआयुः प्रमोषीः जात
 वेदसइत्यादिपूर्ववदिद्विसायंसंध्यां अथसायमौपासनंपूर्वाक्तं ब्रह्मचारीत्वशिकार्षिकुर्यात् अग्निर्कार्यंनतः कुर्यात्संध्योरुत्तयोरपी-
 तियोषिवाक्यान् सायमेवाग्निमिंधीनेत्येकइतिबोगाक्षरैः तच्चेत्थं आचम्यतिथ्याद्यनुकीर्त्यममउ० प्रातरग्निका र्थकरिष्यइति

संकल्पः प्रातः सायंतुसायमशिकार्यं करिष्यति संकल्प्याद्यावाहनादिपूजनांतं कृत्वा प्रादेशमात्रांसमिधंगृहीत्वाः ग्रयेसमिधमाहावर्षं
 बृहतेजातवेदसे तयात्वमग्नेवर्धस्वसमिधा ब्रह्मणा वयं स्वाहेति जुहुयात् अग्नय इदं नममेतित्यजेत् तत आर्द्रपाणितलमग्नौ प्रता-
 ष्य ॐ तेजसामासमनज्मीतिसंरतौ हृदयं मुखमवाङ्मिः सृज्यपाणिं प्रक्षाल्य पुनर्द्विवारमेवं कृत्वा तिष्ठं न्नमि सुपतिष्ठेत् तत्रमंत्राः -
 मयिमेधांमयिप्रजांमयिग्निस्तेजोदधातु मयिमेधांमयिप्रजांमयीन्द्रद्रियंदधातु मयिमेधांमयिप्रजांमयिसूर्योभ्राजोदधातु यत्ने
 अग्नेतेजस्तेनाहंतेजस्वीभूयासं यत्ने अग्नेवर्चस्तेनाहंवर्चस्वीभूयासं यत्ने अग्नेहरस्तेनाहंहरस्वीभूयास मेभिरुपस्थायविभूतिं धृ-
 त्वा आंगिरसबाहस्पत्यभारद्वाजेति त्रिप्रवरान्वितभारद्वाजगोत्रोत्पन्नोहंतोमदेवशर्माभौ अग्नेत्वामभिवादये एवंस्वस्वप्रवराद्युच्चा-
 र्याभिवादयेदित्यशिकार्यं अथदीपकालमाह मरीचिः रवेरस्तं समारभ्य यावत्सूर्योदयो भवेत् यस्य तिष्ठेद्गृहे दीपस्तस्य नास्ति
 दरिद्रता आयुर्दः प्राङ्मुखो दीपो धनदस्यादुदङ्मुखः प्रत्यङ्मुखो दुःखदोसो हानिदो दक्षिणामुख इति प्रत्यङ्मुखनिषेधस्तु कार्य-
 कारिणित्यदीपविषयएकं श्रीकार्तविर्यादिदीपः प्रत्यङ्मुख एवस्थाप्यः ततो देवं संपूज्य द्वितीय भोजनं कृत्वा पुस्तकादिदर्शनेन शर्षी
 प्रथमभागं नीत्वा स्वपेत् अथ स्वापविधिमात्स्ये शरुचिदेशं विचिन्तु गोमयेनोपलेपयेत् वैदिकैर्गा रुडैर्मंत्रैरभिमंत्र्य स्वपेत्ततः सं-
 गन्धं पूर्णकुंभं च शिरस्थाने निधापयेत् रात्रिसूक्तं जपन् रात्रौ रात्रिक्षामो भवेन्नरः स्कांदे उपानहो वैष्णवं दंडमंबुपात्रं तथैव च

ताबुलादीनिसर्वाणिसमीपेस्थापयेद्दृही नस्वपेदित्यनुवृत्तौ मार्कंडेयः चार्द्रवासाश्चनश्रश्चनोत्तरापरमस्तकः नाकाशेऽसर्वतः शून्ये न
 चर्चैत्यद्रुमेतयेति स्वापकालेविष्णुं नमस्कृत्यस्वापंकुर्वीत रात्रिसूक्तंजपन्स्वात्वा देवांश्चस्वरवशायिनः नमस्कृत्वाव्ययंविष्णुं समाधि
 स्थंस्वपेन्निशि इतिचंद्रिकाकारभृतपुराणात् स्वरवशायिनो गस्त्यादीन् विष्णुपुराणे प्राच्यांदिशिशिरः शस्तंयाम्यायामथवानृप
 सदैवस्वपतः पुंसौ विपरीतंतुरोगदमिति आश्वलायनः पत्नीमृतुमतीस्त्रिग्यात्तंभोगविवर्जितां उपेयान्मध्यरात्र्यंते जीर्णेन्नेष्टम
 मानसइति यमः पूर्वरान्नेव्यतीतेतुसगच्छेदिति मंदिरं पादौ प्रक्षालयेत्पूर्वपश्चाद्भुज्यां समाविशेत् धीतवस्त्रंचतांबूलं संयोगे च श्रमान
 हं शय्याचोक्ता शिल्पशास्त्रे चतुराशीतिपर्वाणि दैर्घ्येण परिकल्पयेत् षष्ठ्यंगुलानि विस्तारं मंचकं हस्तसंमितं एव शयाविधान
 व्यासर्षेष्वांशयनोचिता मानाधिस्येदरिद्रस्यान्मानहीने स्वरवक्षय इति स्मृतिचंद्रिकायां विष्णुपुराणेपि न विशालं न वा भ्रमां नास
 मांमलिनानं च न च जंतुमयीं शय्यां मधितिष्ठेदनास्तृतामिति पर्यकोप्युक्तस्तत्रैव आयामः सप्ततालस्याच्चतुस्तालंतुविस्तृतं
 द्वितालमुन्नतं ज्ञेयं मेतत्पर्यंकलक्षणं तालादिप्रमाणंचोक्तं प्रयोगरत्ने स्मृत्यंतरे अंगुष्ठादिकनिष्ठांतं भवेन्मानचतुष्टयं प्रादे
 शस्तालगोकर्णवितस्तिस्त यथाक्रममिति अथस्त्रीकृत्यमाहयज्ञः षतुः पादौ नमस्कृत्य पश्चाद्भुज्यां समाविशेत् अथर-
 तिः संस्पृत्य परमात्मानं फल्यजं ये प्रसारयेत् योनिं स्पृष्ट्वा जपेत्सूक्तं विष्णुपीनि प्रजापतेः रेतः सिंचेत्ततो योन्यां तस्माद्गर्भा वि

मर्तिसेति यासुवल्क्यः षोडशर्तुनिशास्त्रीणां तस्मिन् युग्मासु संविशेत् यथाकामी भवेद्वापि स्त्रीणां वरमनुस्मरन् मनुः तासामाद्याश्च त
 स्त्रस्तनिन्दितैकादशी तथा त्रयोदशी च शेषास्तु प्रशस्तास्तत्र रात्रयः अमावास्या एमी चैव पौर्णमासी च तुर्दशी ब्रह्मचारी भवेन्नित्यमप्यु
 तौ स्नानकोह्निज्जदत्यादिनिषेधाः मयूरवादिषु द्रष्टव्याः स्मृत्यर्थसारे ऋतौ तु मैथुने स्नायाद्गर्भसंभूतिशंकया अनृतौ तदभावाच्च शौचं
 त्रिमूत्रवचरेत् तत्र ऋतुदर्शनमारभ्य षोडशदिवसेष्वद्यद्विचतुष्टयमेकादशं त्रयोदशं च विहाया वशिष्टेषु दिवसेषु पुत्रार्थं युग्मदिवसे
 कन्यार्था युग्मदिने चतुर्थाषष्ठ्य एमी च तुर्दशी पंचदशी श्राद्धात्पूर्वदिनत्रतोपवासश्राद्धनिमंत्रिततद्रुक्कशानिरविमोमवार भ
 रणी कृत्तिका द्वात्रिंशत्पूर्वाफल्गुनी विशाखा ज्येष्ठा मूलपूर्वाषाढा पूर्वाभाद्रपदा त्रिजन्मनक्षत्रसंक्रांतियतीपात वैधृती व्यतिरिक्तेश
 य्यांतरे उपवीती मन्मथगृहं स्पृष्ट्वा विष्णुर्योनिमिति जपित्वा ईश्वरं स्मृत्योपेत्योश्वायस्नायात् अनृतौ तु पूर्वोक्त शौचं कुर्यात् एवं यथाये
 गन्धुत्थः सन्त्स्वशय्यायां यथास्मरं प्रबोधपर्यंतं स्वपित्वा पुनः प्रभाते उत्थाय प्रातः स्मरणा दीनिकर्माणि प्रतिदिनं कुर्यात् एतेषामरु
 रणे प्रत्यवायः स्मृत्यर्थसारे नास्ति क्वात्कर्षहानौ तु मासेन पतितः स्मृतः द्वादशाब्दव्रते नैव तस्य शक्तिरुक्तानान्यथा तन्निरीक्ष्यार्कमीक्षेत
 स्पर्शस्नायात्सचैलकं तेन च सहयोहास्यं कुर्वन् नृदेन तत्समः तदन्नं भक्त्या सद्यस्तु ससर्पोगहने वने आश्वलायनः बहूल्यं वासगृ
 त्तोक्तं यस्य कर्मप्रकर्तितं तस्य तावतिशास्त्रार्थैरुक्ते सर्वः ऋतो भवेदिति कूर्मपुराणे इत्येतदरिवलंप्रोक्तं महान्यहनिवैमया ब्राह्म

णानां कर्म जातमपवर्गफलप्रदं नास्ति स्याद्व्यवासात् द्वात्पणोनकरोति यः स याति नरकान्धोरात्कालयो नो प्रजायते नान्यो विष्णु
 क्तये पर्याया मुक्ताश्चमविधिं स्वकं तस्मात्कर्माणि कुर्वन्ति तुष्टये परमेष्ठिन इति निर्णयसिंधावन्निः सप्तमासाधिके गर्भे वर्धमाने तु गर्भणी
 वर्जनीया प्रयत्नेन देवेषु च कर्मणि ॥ १ ॥ सप्तमासाधिके गर्भे गर्भिण्या यत् स गर्भितं ॥ हृद्यं देवान् गृह्णाति कव्यं च पितरस्तथा ॥ २ ॥ स
 प्तमदिपच्यते अन्यगोत्रे न भोक्तव्यमापद्यपि न कर्हि चित् ॥ ३ ॥ सप्तमदिपच्यते ॥ तद्गृहं भिक्षुणा त्याज्यं नियमेनात्मवान्मुनि
 रिति ॥ ४ ॥ ॥ अथ गर्भिणी हस्तभोजननिषेधः ॥ ॥ षष्ठे मासे तु संप्राप्ते गर्भिण्याश्चैव हस्ततः ॥ न भोक्तव्यं विशेषेण इति शान्ता
 तपो ब्रवीत् ॥ ५ ॥ नारदसंहितायां ॥ द्विजस्य धर्मपत्नी तु अंतर्वत्नी यदा भवेत्पंचमे निर्गते मासि तस्याहस्तेन भोजनं ॥ न कुर्यादिति शो
 षः ॥ ६ ॥ शिवसंहितायां शिवः ॥ गर्भिणी तु यदा भार्या विप्रादीनां विशेषतः ॥ तासां हस्तेन भोक्तव्यं भक्त्या चांद्रायणं चरेत् ॥ मासे षष्ठे
 सप्तमे वा षष्ठे वा प्राप्ते पत्न्या नैव कुर्यात्कदाचित् ॥ होमं यानं देव्या अंतयेव तस्याहस्तेनाशनं विप्रहानिं ॥ गोभिलः ॥ यो विप्रः कृत
 नित्यस्तु ससर्वान्कृतवान्मरुवान् सस्वातः सर्वतीर्थेषु तप्तं तेनास्विलं तपः कोर्मे नैत्यकेनास्त्यनध्यायः संध्योपासन एव च उपाकर्म
 णिनोत्सर्गे होममंत्रेषु चैवाहि तथा नानध्याये जपे ह्येदान् क्रुद्रांश्चैव विशेषतः पौरुषं पावमानं च गृहीतनियमादत इति हारीतः अनु
 ष्ठितं तु यदेवैर्मुनिभिर्यदनुष्ठितं नानुष्ठेयं मनुष्येस्तत्तदुक्तं कर्मन्वाचरेदिति विद् उक्तं नात्र मया स्वयं स्वचरितं यद्याज्ञवल्क्यादिभिः प्रो

आर्क
५०

कंधर्मीविनिर्णये तदखिलस्यष्टंपरिज्ञसये संदिष्टंगुरुदत्तमंत्रकृपयाशार्दूल विक्रीडितंतेन श्रीरविमंडलांतरगतो नारायणः प्रीयतं
इति श्रीमद्भारद्वाजमहादेवभट्टात्मजसकलविद्यानिधानदिवाकरकृते आचारार्कस्यमहाभागकृत्यं यत्पादपंकजपरागपवित्र
देहाहित्वाकलेवरमिदं किल दार्षदंसी जयाह गौतमवधूः कम्पीयरूपं तं जानकीपतिमजं मनसा स्मरामि ॥ इति-
आचारार्कः समाप्तः ॥ ६३ ॥ ॥ श्रीलक्ष्मीनृसिंहप्रसन्ने ॥ ॥ ६३ ॥ ॥
पुणें पेठ शनवार मेहुणपुरा येथे ॥ जगद्गिनेन्दु ॥ अपरवान्यात आपिल शके १७८८ क्षयनामसंवत्सरे आश्वीनकृष्ण द्वादशी रवि
वार दिने समाप्तः ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥

इति आचारार्क समाप्तोयम्

